

OKRUŽNI SUD U PEĆI
P.Br. 67/09
Dt. 29. april 2009.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U PEĆI, u veću sastavljenom od međunarodnog sudije Gianfranco Gallo kao predsjednika veća, međunarodnog sudije Fernando Buatier de Mongeot i domaćeg sudije Osmana Cucovića, kao članova veća, uz pomoć zapisničarke Patricie Faltusove, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog

GJELOSH KRASNIQI, rođenog 13. septembra 1973., u selu Napolje, u opštini Peć, muškarca, od oca █████ KRASNIQIJA imajke █████, devojачko prezime █████, kosovskog Albanca, sa prebivalištem u selu Napolje, u opštini Peć, lični identifikacioni broj sa izbegličke putne isprave SAD-a:# A078220798, koji je bio u pritvoru od 27. maja 2008. do 24. septembra 2008., te od 7. novembra 2008. do danas, koji se trenutno nalazi u pritvoru u Dubrava pritvorskom centru;

Koji je optužen na osnovu Optužnice PP. br. 88/2008, podignute dana 4. decembra 2008. i istog dana podnešene sudu, zato što je izvršio krivično delo:

Ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ,

Članova 3. i 147. 4. Ženevske konvencije, člana 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije

zbog:

- A. *protivzakonitog zatvaranja, pritvaranja, uzimanja talaca, lišavanja prava na pravično i nepristrasno suđenje, nečovečno postupanje i ubistvo P████ L████, civilnog civila;*
- B. *protivpravno oduzimanje imovine i krađa puške Kalašnjikov i pištolja kalibra 7,65 od P████ L████;*
- C. *protivpravno oduzimanje imovine i krađa puške M-48 od T████ K████, civila;*
- D. *protivpravno oduzimanje imovine i krađa puške M-48 i pištolja CZ 9,99 mm od Gj████ Č████, civila;*
- E. *protivpravno oduzimanje imovine i krađa pištolja Bovik 7,65 mm od M████ P████, civila;*

u selu Dobljibare, u opštini Đakovica dana 24. marta 1999., što je krivično delo za koje je zaprećena kazna zatvora u trajanju od pet do dvadeset godina.

Nakon održanog javnog glavnog pretresa 11., 12., 17., 18., 19., 31. marta 2009., te 23., 24., 27. i 29. aprila 2009, u prisustvu:

- Optuženog Gjelosha Krasniqija i njegovog branioca g. Haxhi Millaku;
- Specijalnog javnog tužioca, g. Roberta Deana;

Te nakon održanog većanja i glasanja sudskog veća dana 29. aprila 2009., na osnovu člana 391. stav (1) ZKPK, dana 29. aprila 2009., u skladu sa članom 392. stav (1) ZKPK, izriče javno i u prisustvu okrivljenog, specijalnog javnog tužioca, sledeću

PRESUDU

*Optužba protiv Gjelosha Krasniqija zato što je izvršio krivično delo **Ratnog zločina** protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ, članova 3. i 147. 4. Ženevske konvencije, člana 4. II Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije zbog protivzakonitog zatvaranja P [REDACTED] L [REDACTED] koje je izvršio u selu Doblibare, u opštini Đakovica 24. marta 1999., je prekvalifikovana u Protivpravno lišenje slobode iz člana 162. KZK i kao takva se **ODBIJA** zato što je krivično delo zastarelo.*

*Dalje, Gjelosh **KRASNIQI** se*

OSLOBAĐA KRIVIČNE ODGOVORNOSTI

*Za krivično delo **Ratnog zločina** protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ, članova 3. i 147. 4. Ženevske konvencije i člana 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije za pritvaranje, lišavanje prava na pravično i nepristrasno suđenje, nečovečno postupanje i ubistvo P [REDACTED] L [REDACTED] u selu Doblibare, u opštini Đakovica, 24. marta 1999. zato što nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret.*

On se, takođe, proglašava

KRIVIM

*Zato što je izvršio krivično delo **Ratnog zločina** protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ, članova 3. i 147. 4. Ženevske konvencije i člana 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije, za delo uzimanja P [REDACTED] L [REDACTED] za taoca i za protivpravno oduzimanje imovine i krađu puške Kalašnjikov i pištolja kalibra 7,65 od P [REDACTED] L [REDACTED], puške M-48 od T [REDACTED] K [REDACTED] i pištolja CZ 99.9 mm od Gjergja Ćunija, pištolja Bronvik kalibra 7,65 mm od Mihila Pergege u selu Doblibare, u opštini Đakovica, 24. marta 1999.*

PREMA TOME, optuženom se izriče

KAZNA

Od sedam /7/ godina zatvora za krivično delo Ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ; vreme koje je optuženi proveo u sudskom pritvoru će biti uračunato u kaznu u skladu sa članom 391. stav (1) tačka 5. PZKPK.

Optuženi snosi troškove krivičnog postupka u skladu sa članom 102. stav (1) PZKPK sa izuzetkom troškova tumača i prevođenja. Iznos troškova će biti određen u posebnoj sudskoj odluci nakon što se pribave svi potrebni podaci u skladu sa članom 100. stav (2) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. PROCESNA ISTORIJA – OPTUŽNICA

4. decembra 2008., specijalni javni tužilac je podigao optužnicu PP. br. 88/2008 pred Okružnim sudom u Peći protiv okrivljenog Gjelosha Krasniqija, kojom se on optužuje da je izvršio krivično delo Ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ, članova 3. i 147. 4. Ženevske konvencije, član 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije.

Prema optužnici, 24. marta 1999. je Gjelosh Krasniqi kršeći pravila međunarodnog prava koja su bila na snazi u vreme rata, oružanog sukoba ili okupacije, naime članova 3. i 147. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata (u daljem tekstu IV Ženevska konvencija), i člana 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije, u selu Doblbare, u opštini Đakovica, Kosovo, izvršio sledeća krivična dela:

A. dela protivpravnog zatvaranja, pritvaranja, uzimanja talaca, lišavanja prava na pravično i nepristrasno suđenje i ubistva P [REDACTED] L [REDACTED] civilnog lica;

B. dela protivpravnog oduzimanja imovine i krađe Kalašnjikova i pištolja kalibra 7,65 mm od P [REDACTED] L [REDACTED] civilnog lica;

C. dela protivpravnog oduzimanja imovine i krađe M-48 puške od T [REDACTED] K [REDACTED], civilnog lica;

D. Protivpravnog oduzimanja imovine i krađe puške M-48 i pištolja CZ 99.9 „, od Gjergja Ćunija, civilnog lica;

E. Protivpravnog oduzimanja imovine i krađa pištolja Bronvik 7,65 mm od Mihila Pergege, civilnog lica.

Ovim radnjama optuženi je izvršio krivično delo Ratnih zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), za koje je zaprećena minimalna kazna zatvora u trajanju od pet (5) godina i maksimalna kazna zatvora od četrdeset (40) godina zatvora.

Sednica za potvrđivanje optužnice je održana 19. januara 2009., u prisustvu optuženog, njegovog branioca, specijalnog tužioca i oštećene strane; optužnica je potvrđena rešenjem KAQ. Br. 363/08 20. januara 2009.; protiv ovog rešenja nije uložena nijedna žalba.

B. NADLEŽNOST SUDA

1. Postupak, nadležnost i sastav veća Okružnog suda u Peći.

U skladu sa članom 23., stav 1. ZKPK, okružni sudovi su nadležni da sude u prvom stepenu za krivična dela za koja je zaprećena minimalna kazna zatvora u trajanju od pet godina ili kazna dugotrajnog zatvora.

U predmetnom slučaju, optuženi se tereti da je izvršio krivično delo Ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ) za koje je zaprećena kazna zatvora ne manja od pet (5) godina i ne viša od dvadeset (20) godina.

Prema navodima iz optužnice, ova krivična dela su izvršena u selu Doblbare, u opštini Đakovica, što je na teritoriji Pečkog okruga. Prema tome, u skladu sa članom 27. stav 1. ZKPK, Okružni sud u Peći je ima teritorijalnu nadležnost da postupa u predmetnom slučaju.

Prema tome, može se zaključiti da Okružni sud u Peći ima stvarnu nadležnost da postupa u predmetnom slučaju.

U skladu sa članom 3. Zakona o nadležnostima, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima EULEX misije na Kosovu, sudije koje su raspoređene da postupaju u krivičnim predmetima imaju nadležnost i ovlašćenje da postupaju po bilo kom predmetu u kom je sprovedena istraga ili postoji optužnica koju je podigla Kancelarija specijalnog tužioca na Kosovu.

U predmetnom slučaju je sprovedena istraga i Specijalni tužilac Kosova je podigao optužnicu i, prema tome, u skladu sa članom 4.7. ZoN, sudsko veće Okružnog suda u Peći je mešovito sastava i sadrži dvoje EULEX sudija i jednog lokalnog sudiju.

Nijedna od strana u postupku se nije žalila na sastav veća.

2. Glavni pretres

Glavni pretres je bio javan i održan je 11., 12., 17., 18., 19., 31. marta, te 23., 24., 27. i 29. aprila 2009, u prisustvu okrivljenog Gjelosha Krasniqija, njegovog branioca Haxhi Millaku i specijalnog javnog tužioca. Oštećene strane su prisustvovala sednicama 11. i 12. marta, kao i 27. aprila 2009. U skladu sa članom 15. ZKPK, međunarodni prevodioci su prevodili sudski postupak i sve relevantne sudske dokumente na albanski i engleski jezik po potrebi.

C. KRATAK PRIKAZ IZVEDENIH DOKAZA

1. Sledeći svedoci su ispitani tokom glavnog pretresa:
 - a) Gjergj Luli, svedok I oštećena strana 12. marta 2009;
 - b) Bekim LULI, svedok 12. marta 2009;
 - c) Engjel LULI, svedok 17. marta 2009
 - d) Pren KAŠNJETI, svedok 17. marta 2009.
 - e) P████ L████, svedok 17. marta 2009.
 - f) Mihil PERGEGA, svedok 18. marta 2009;
 - g) Gjergj ĆUNI, svedok 18, marta 2009;
 - h) H████ A████ svedok 19. marta 2009;
 - i) M████ F████, svedok 19. marta 2009;
 - j) I████ J████, svedok 19. marta 2009;
 - k) G████ L████, svedok 31. mart 2009;
 - l) Kole KRASNIQI, svedok 31. marta 2009;
 - m) Pal KRASNIQI, svedok 23. aprila 2009;
 - n) P████ P████, svedok 23. aprila 2009;
 - o) R████ P████, svedok 23. aprila 2009;
 - p) R████ P████, svedok 23. aprila 2009;
 - q) E████ Š████, svedok 24. aprila 2009;
 - r) Pashk KRASNIQI, svedok 24. aprila 2009.

1.a) Gjergj Luli je, u svom iskazu datom pred sudskim većem, izjavio da je on 24. marta 1999., bio u dvorištu svog strica (koji je sada pokojni), zajedno sa svojim ocem P████ L████ i braćom od strica P████ L████ Engjel Lulijem i Bekimom Lulijem. Dok su bili u dvorištu, pet uniformisanih lica (od kojih su najmanje trojica bila naoružana dugim cevima) su ušla u dvorište I tražila njegovog oca. Prema rečima oštećene strane, on nije prepoznao nijednog od njih, ali se jedan od njih predstavio kao Gjelosh Krasniqi. Rekli su da hoće da razgovaraju sa P████ zato što je on bio lokalni policajac. P████ je istupio i onda ga je jedan od njih tražio od njega da preda oružje; pošto je predao oružje rekli su mu da pođe sa njima I napustili su dvorište. Dva ili dva i po sata kasnije su se vratili zajedno sa njegovim ocem I izjavili su da on mora zajedno sa njima u stab OVK i zatim su napustili dvorište.

Prema rečima oštećene strane, nakon te noći, P████ L████ više nije viđen i oštećeni je pokušao da sazna šta se dogodilo sa njegovim ocem; otišao je u Crveni krst u Đakovici, ali nije dobio nikakvu informaciju o sudbini svog oca, dva puta je išao u štab OVK odmah po okončanju rata, ali mu je rečeno da oni ništa ne znaju. Kontaktirao je policijske organe u Đakovici, i UNMIK policiju kako bi saznao bilo šta o sudbini svog oca, ali su svi ovi pokušaji bili bezuspešni; zatim su istražitelji MKTJ otišli njegovoj kući i on je počeo sa njima da saraduje. Dao im je iskaz i oni su od njega uzeli uzorke krvi. Tokom svog svedočenja Gjergj Luli je više puta izjavio da optuženi u predmetnom slučaju (naime Gjelosh Krasniqi) nije lice koje je predmetne noći došlo u dvorište njegovog strica. Dalje je izjavio da je pre sednice za potvrđivanje optužnice, koja je održana 19. januara 2009, nije video okrivljenog i nikada ga nije sreo, ni odmah posle rata ni 2008.

Ovo su osnovne teze iz svedočenja oštećenog. Tokom istrage je oštećeni dao nekoliko iskaza. Jako je važno da se svaki od iskaza dat pre suđenja ukratko izloži zbog toga što postoje očigledna neslaganja između njih i iskaza datog na glavnom pretresu.

Izjava data istražiteljima MKTJ dana 18.01.2003.

U gorepomenutom iskazu, Gjerg Luli je potvrdio da su 24. marta 1999. oko 20:30 časova, petorica vojnika OVK u zelenim maskirnim uniformama ušli u kuću njegovog oca. On je znao jednog od njih koji se predstavio kao Gjelosh Krasniqi. On je to lice znao iz sela Napolje, u opštini Peć. On je imao oko 30 godina. Vojnici OVK su bili naoružani i na rukavima su nosili ambleme OVK. Gjelosh je rekao da njegov otac mora da pođe sa njima, i da je tako naredio štab u Jablanici. On je dodao i sledeće: “Ukoliko Gega to dozvoli, oslobodiće ga”. Vojnici su takođe tražili da P [REDACTED] preda oružje koje poseduje. Gjerg je izjavio da, nakon što su naoružani vojnici odveli njegovog oca, ostavili su jednog vojnika da pazi na ljude u dvorištu, a oni su, sa njegovim ocem, otišli kući kod D [REDACTED] Ć [REDACTED], Mihila Pergege, T [REDACTED] K [REDACTED] i od njih su oduzeli oružje. Nakon toga su se vratili i sasstali sa vojnikom koji je ostao u dvorištu, te su otišli iz dvorišta vodeći sa sobom i P [REDACTED] L [REDACTED].

Dok je odlazio, Gjelosh Krasniqi je viknuo da će ga ubiti kao psa, misleći na njegovog oca.

U gorepomenutoj izjavi, oštećeni je dodao i da je Gjelosh Krasniqi u vreme kada je izjava data, živeo u SAD, Bronksu, Njujorku da mu je sestra M [REDACTED] jednom u avgustu 2002., rekla da se Gjelosh Krasniqi pojavio u njenoj kancelariji (u to vreme je M [REDACTED] vodila putničku agenciju Dolphin Travel u Njujorku) i rekao joj je: “Slušaj, ja sam ti ubio oca i ni malo me zato nije briga, a nije me briga ni za tebe”.

Iskaz dat istražiteljima MKTJ 02.03.2004.

U gorepomenutom iskazu, Gjerg Luli je dao neke dodatne informacije koje se ranije plašio da prijavi u pogledu otmice njegovog oca. Plašio se da otkrije imena dvojice ljudi koji su mogli biti umešani u otmicu njegovog oca. Za ova imena je saznao od Gjelosha Krasniqija, kojeg je prepoznao kao jednog od otmičara njegovot oca, kada ga je sreo u svom selu Doblbare, i pitao ga je gde mu je otac. Tada mu je Gjelosh rekao da je on samo odveo njegovog oca do sela Maznik, ali da ako hoće da sazna nešto više o svom ocu, onda treba da se obrati štabu OVK u Jablanici i da razgovara sa L [REDACTED] B [REDACTED] i M [REDACTED] N [REDACTED].

Dodao je i da je noć kada je njegov otac odveden bila mračna i da je on mogao da prepozna jedino Gjelosha Krasniqija.

Iskaz dat UNMIK policiji 16.01.2008.

U gorepomenutom iskazu, Gjerg Luli je potvrdio da je 1998, u selu Doblbare, OVK počela sa mobilizacijom. U to vreme je lice po imenu Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje, opština Peć, zajedno sa još tri lica, došao u Doblbare i ukrao motorno vozilo marke Mercedes 190 od P [REDACTED] N [REDACTED] i odveo ga u dvorište svoje kuće u Napolju, a P [REDACTED] je ostavio zeleni Golf I. Nakon što je to prijavljeno štabu OVK, vojnici OVK su otišli Gjeloshevoj kući u Napolju i vratili vozilo P [REDACTED].

Gjergj je izjavio i da je 24. marta 1999. oko 20:00, on sa porodicom otišao kod strica N [REDACTED] L [REDACTED]; oko 20:15, Gjelosh Krasniqi, u maskirnoj jakni bez obeležja OVK, je ušao u dvorište, rekao im da se ne plaše pošto su oni bili vojnici OVK, i onda su pitali za Mercedes od T [REDACTED]. Kad su objasnili da nemaju Mercedes već samo VW Golf koji ne radi, Gjelosh je pogledao auto, a ostala trojica, bez uniformi i maski, ali naoružani Kalašnjikovima su stajali ispred njih.

Zatim, nakon što su proverili da li auto radi, on se okrenuo i pitao ih: "Koji od vas je lokalni policajac ili ćemo vas sve odvesti u stab OVK u Jablanici". Onda je njegov otac, P████ L████ istupio i rekao im da je on lokalni policajac kojeg traže. Gjeloš je od njegovog oca tražio i oružje, jedan Kalašnjikov i jedan pištolj 7, 65 mm. Kada je oduzeo oružje, ostalim vojnicima je naredio da pretresu ostale ljude. Nakon toga su odveli njegovog oca, a jedno lice su ostavili, te su otišli u selo da traže oružje i oduzeli su oružje od Gjergja Čunija, Gj████ Č████, Mihila Pergege i T████ K████.

Oko 23:30, Gjeloš se vratio sa svoja dva prijatelja i njegovim ocem i, nakon što su popili vode, Gjeloš je rekao njegovom ocu da mora da ide sa njima u stab. Gjergjov stric, M████ L████ je, takođe, pitao gde ga vode i rekao je da on ima gomilu dece, ali Gjeloš je odgovorio da će svako od njih da mu da 100 DM i da on nije morao u to da ulazi (mислеći da postane lokalni policajac).

Gjeloš je dodao i da, ukoliko G████ i M████ ga oslobode, će i oni učiniti isto i onda im je naredio da sat vremena ne izlaze iz kuće.

Četiri dana nakon okončanja rata, Gjergj Luli je sreo Gjeloša Krasniqija u kući P████ P████ u selu Doblbare. On je pitao P████ sina R████ da pozove Gjeloša i da ga pita gde je ostavio njegovog oca; Gjeloš mu je objasnio da je on ostavio njegovog oca u selu Maznik, te da nije znao ništa o njemu i da ne treba da se trudi da ga traži jer i on može da nestane isto kao i njegov otac. A kada je pitao zašto, Gjeloš mu je rekao da ode ili će on pretvoriti selo "u prah i pepeo".

Gjergj Luli je na kraju dodao da je nakon rata, Gjeloš odselio u SAD gde je sreo Gjergjovu sestru, M████ N████ na njenom radnom mesu u putničkoj agenciji rekao joj je da je njen otac sahranjen u blizini njihove kuće.

Iskaz dat UNMIK policiji 01.03.2008.

U gorepomenutom iskazu, Gjergj je potvrdio da je 20.2.2008. pozvao policajca H████ da mu prijavi pretnje koje su mu bile upućene. Tačnije, prema rečima Gjergja Lulija, njegov prijatelj je tokom razgovora sa Gjelošem rekao Gjelošu da su P████ sinovi sve stariji i da, da je on na Gjelošovom mestu, ne bi se osećao baš tako slobodan da se šetka okolo. Gjeloš je odgovorio da će ga ubiti i uradiće sve da on nestane isto kao i njegov otac. Gjergj je za ovu epizodu čuo neposredno od svog prijatelja (čije ime Gjergj nije imao nameru da otkriva) i naglasio je da se njegova porodica i on plaše Gjeloša Krasniqija jer je on veoma opasan. Gjergj je, takođe, čuo da je Gjeloš ubio svoju ženu u SAD i da se vratio na Kosovo sa Mercedesom ML320, sa registarskim tablicama Njujorka. Takođe je otišao u Hrvatsku gde je pokušao da promeni ime, ali u tome nije uspeo.

U gorepomenutom iskazu Gjergj je istakao opasnost kojoj je bio izložen i rekao je da nema nijednu drugu opciju nego da proda auto ili neku drugu imovinu kako bi kupio oružje i zaštitio sebe i svoju porodicu.

Iskaz dat UNMIK policiji 26.08. 2008.

U gorepomenutom iskazu, Gjergj Luli je potvrdio da su, 24. marta 1999, kada je odveden njegov otac, Gjeloš Krasniqi i četvorica drugih lica naredili ljudima u dvorištu da tu i ostanu

dva sata. On i njegov stric M■■ L■■ su stajali u blizini kapije kada je Gjelosh, koji je držao P■■ L■■ jednom rukom, prošao kroz kapiju; posle nekog vremena Gjergj je otvorio kapiju, ali ga je Gjelosh video i Gjergju je uputio sledeće reči: “zatvori vrata i ubiću ga kao psa”.

Štaviše, Gjergj je dodao da je mesec dana ranije, dok je čekao svog šefa u restoranu brze hrane na benzinskoj pumpi, on načuo razgovor između dva lica koji su rekli sledeće: “Gjelosh Krasniqi ima problem sa jednim čovekom u selu Doblbare i mi moramo da idemo kod njega kući”. Ubrzo posle toga, naime 06.08.2008, lice po imenu P■■ K■■■■■■, stric njegove majke, čovek od šezdeset godina. Je otišao Gjergjovoj kući i pitao ga “da pomogne Gjeloshu Krasniqiju i povuče optužbe protiv njega jer je on nema veze sa P■■■■■■ ubistvom”. Gjergj je odgovorio da je slučaj u rukama policije i da on samo želi da nađe posmrtno ostatke svog oca.

Iskaz sat UNMIK policiji 07.10.2008.

U gorepomenutom iskazu, Gjergj Luli je potvrdio da je želeo da povuče optužbe protiv Gjelosha Krasniqija jer se posavetovao sa svojom porodicom i oni su odlučili da to urade pošto je njegov otac “imao pogrešnu uniform srpske policije”, on je odavno nestao, a oni žele da nastave mirno da žive. On je izjavio da mu niko nije pretio i da, bez obzira što je ranije video Gjelosha Krasniqija kako hoda Đakovicom i optužio ga, sad želi da povuče sve optužbe protiv njega. On je izjavio da nije video Gjelosha Krasniqija nakon što je pušten iz pritvora jer je on radio u Albaniji, ali da su ga njegovi rođaci zamolili da se vrati i rekli su mu da su odlučili da povuku optužbe protiv Gjelosha. Niko im nije pretio, ali su se svi složili da žele da povuku optužbe protiv Gjelosha.

Sučeljavanje Gjergja Lulija sa njegovim ranijim iskazima tokom glavnog pretresa.

S obzirom na značajna neslaganja između ranijih izjava i iskaza koji je dao pred sudskim većem, svedok Gjergj Luli je često sučeljavan od strane tužioca I sudskog veća. U daljem tekstu navode se osnovni delovi ovog sučeljavanja.

Sučeljavanje u pogledu činjenica (koje je Gjergj Ljuli poricao tokom glavnog pretresa) da je on već poznavao optuženog u vreme kada je P■■ L■■ odveden I da ga je sreo nakon rata.

Javni tužilac: Uz dozvolu suda, voleo bih da se vratim na neke ranije izjave, registrator 2, syeska 30, 17. januara 2003; kao I 18. januara 2003, strana 172. Ali počecu da čitam odavde. Želim da vas pitam, da li poznajete Gjelosha Krasniqi?

Gjergj Luli: Ne.Ne poznajem ga.

Javni tužilac: Preći su na stranu 172, poslednji pasus I prema iskazu koji ste dali istražitelju rekli ste da su 24. marta 1999, u 20:30 petorica vojnika OVK u zelenim maskirnim uniformama, ušli u kuću njegovog oca u Doblbare. Jednog od njih sam znao I on se predstavio kao Gjelosh Krasniqi.”

Predsedavajući sudija: Postoji veliko neslaganje između onoga što je javni tužilac upravo pročitao i izjave koju ste dali pred sudom pre pet minuta. Možete li nam to objasniti? Zašto ste MKTJ rekli da ste znali Gjelosha Krasniqii petoricu u uniformama OVK koji su ušli u kuću vašeg oca?

Gjergj Luli: Nisu oni ušli u kuću mog oca i ja nisam znao Gjelosha Krasniqija. On se samo predstavio kao Gjelosh Krasniqi. Tu stvar treba razjasniti. I nikada nisam rekao da su nosili zelene uniforme.

Predsedavajući sudija: Tako piše ovde i vi ste to potpisali. Dakle, da li vi hoćete da kažete (prekida)

Gjergj Luli: Da, ali prevodilac (prekida)

Haxhi Millaku. On hoće da kaže da niko nije pročitao ono što je potpisano od strane prevodioca.

Predsedavajući sudija: Da li ste iskaz dali na albanskom jeziku?

Gjergj Luli: Da.

Predsedavajući sudija: Kako ste potpisali englesku verziju?

Gjergj Luli: Nakon što sam dao iskaz, tu je bio međunarodni istražitelj Keli I ja sam potpisao, tu je bio i H [REDACTED].

Predsedavajući sudija: Da, ali takođe piše da je njegov iskaz, o kojem javni tužilac govori, mu je iskaz koji je bio na engleskom pročitao na albanskom i to je koliko ja znam i pamtim istina i tu stoji vas potpis.

Javnom tužiocu u braniocu, možete to videti na strani 72. Pošto ste vi izjavili da ste pročitali na albanskom.

Gjergj Luli: Nije pročitano. Pitali su me da li želim da mi je pročitaju, ali rekao sam ne.

Predsedavajući sudija: Vi ste to potpisali, ali ovaj potpis potvrđuje da je iskaz koji je napisan na engleskom vama pročitao na albanskom. To je vaše priznanje, prema tome, budite pažljivi jer znate da svedok ima obavezu da govori istinu i davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo, Dakle, vi tvrdite da iskaz koji ste dali 18. januara 2007, vam nije pročitao na albanskom jeziku?

Gjergj Luli: Nije mi pročitano.

Predsedavajući sudija: Što se tiče činjenice da ne znate Gjelosha Krasniqi, rekli ste da se lice predstavilo kao Gjelosh Krasniqi, je li tako?

Gjergj Luli: Da, nisam ga ranije poznao, ali to lice se predstavilo kao Gjelosh Krasniqi.¹

Javni tužilac: Želim da nastavim tamo gde sam ranije stao. Prema vašem iskazu, rekli ste (u vezi sa Gjelosha Krasniqi), znao sam ga iz sela Napolje, u opštini Peć i imao je tridesetak

¹ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 13-14.

godina. Svi vojnici OVK su bili naoružani i nosili su ambleme OVK na rukavima. Kako je ovo dospelo u iskaz, pošto ste ranije rekli nešto drugo?

Gjergj Luli: Nisam nikada ništa rekao u vezi sa oznakama, to nije istina.

Javni tužilac: Ali, vi ste tu izjavu potpisali.

Gjergj Luli: Ja sam potpisao, ali ja to nisam rekao.

Javni tužilac: Ako pogledamo stranu 174, istražiteljima ste rekli sledeće: **‘S obzirom da sam od ranije poznao Gjeloš Krasniqi i video sam ga lično kako ulazi u kuću mog oca u uniformi OVK, sto posto sam siguran da je on lice koje je odvelo mog oca, bez obzira da li je bio pripadnik OVK ili nije.’**

Gjergj Luli: To nije istina.

Javni tužilac: Vi ste to potpisali.

Gjergj Luli: Istražitelji su slikali dvorište i to nije moja kuća.

Predsedavajući sudija: Mi ocenjujemo šta je važno. Vi ste ovde da odgovarate na pitanja. Javni tužilac vam ukazuje na činjenicu da ste sudu rekli da ne poznajete Gjeloš Krasniqi, a u svom iskazu ste dva puta rekli da ste poznavali Gjeloš Krasniqi i da ste ga videli da ulazi u uniformi OVK.

Gjergj Luli: Uvek sam govorio da je to bilo u dvorištu mog strica, a ne mog oca, pošto je to značajna razlika.

Predsedavajući sudija: Razjasnili ste da je u pitanju dvorište vašeg strica, a ne vašeg oca. Sada, nelsaganje vašeg ranijeg iskaza sa onim što sada govorite pred sudom.

Gjergj Luli: Ne poznajem ga, on se predstavio kao Gjeloš Krasniqi, prema tome ja ne vidim nikakvo neslaganje.

Predsedavajući sudija: Ne zavisi to od vas; samo odgovorite na pitanja koja vam se kao svedoku postavljaju. Vi stalno govorite da ne znate Gjeloš Krasniqi, ali da li ga sada ne poznajete ili ga niste poznavali 1999?

Gjergj Luli: Tada ga nisam znao; on se predstavio kao Gjeloš Krasniqi. Sada ga znam sa sednice za potvrđivanje optužnice i tog dana sam hteo nešto da kažem, ali se sve brzo izdešavalo. Lice koje je došlo u dvorište tada je bilo niže ideblje.

Predsedavajući sudija: Deblji od koga?

Gjergj Luli: Od Gjeloš Krasniqi, lica koje se sad nalazi ovde. Mogu reći da se ne radi o istoj osobi.

Predsedavajući sudija: Dakle, lice koje se predstavilo kao Gjeloš Krasniqi 1999. nije isto lice koje je sada ovde prisutno?

Gjergj Luli: Ne, nije isto.

Predsedavajući sudija: A uniforme OVK, pošto ste rekli da je lice koje se predstavilo kao Gjeloš Krasniqi nosilo uniform OVK.

Gjergj Luli: *Nikada nisam rekao uniforme OVK, samo sam rekao uniforme.*

Predsedavajući sudija: *Ne možete tako da nastavite. Možete reći da se sada sećate da nikada niste videli lica u uniformama OVK i sudsko veće može to uzeti u obzir. Koji je vaš odgovor, da li su nosili uniforme OVK?*

Gjergj Luli: *Ne.*²

Javni tužilac: *I dalje ostajem na istom iskazu. Sada prelazim na stranu 173; ali pre toga ću vas pitati kada su ljudi koji su odveli vašeg oca u stab napustili kuću, da li su rekli bilo šta?*

Gjergj Luli: *Da.*

Javni tužilac: *Šta?*

Gjergj Luli: *G███ i M███ L███ će to uraditi, a onda ćemo mi učiniti isto.*

Javni tužilac: *Da li je to sve što je on rekao?*

Gjergj Luli: *Takođe su rekli, 'zabranjeno vam je da izlazite iz dovrišta 2 sata'.*

Javni tužilac: *Da li ste pokušali da vidite gde vam je otac odveden, da li ste izašli napolje kada je on napuštao kuću?*

Gjergj Luli: *Ne.*

Javni tužilac: *Želim sada da pročitam šta ste rekli istražiteljima (strana 173). **Pretposlednji paragraf i prema ovome, ovde piše da kad su napuštali kuću, 'Gjelosh Krasniqi je rekao da će da ga ubiju kao psa, misleći na mog oca'. Da li se sećate da ste to rekli istražiteljima?***

Gjergj Luli: *Ne mogu da se setim.*

Javni tužilac: *Kako je ovo dospelo u iskaz?*

Predsedavajući sudija: *Sada ne možete da se setite, ali da li je ovo istina ili ne da ste čuli te reči?*

Gjergj Luli: *Ne mogu da se setim da je to izgovorio.*

Predsedavajući sudija: *Sada kada vam je javni tužilac osvežio pamćenje, da li se sećate toga?*

Gjergj Luli: *Ne.*

Haxhi Millaku: *Vi pitate za činjenice, a on govori o svom iskazu.*

Predsedavajući sudija: *Javni tužilac vam ukazuje na iskaz koji ste dali istražiteljima MKTJ. **U tom iskazu piše da kada su ovi ljudi izlazili iz kuće, Gjelosh Krasniqi je viknuo da će ga ubiti kao psa, misleći na vašeg oca. To je bio vaš odgovor u tom trenutku. Sada kada stojite pred sudom, ja vas ponovo pitam da li se sećate te činjenice ili ne?***

Gjergj Luli: *Kao što sam i rekao, on se predstavio (sudija ga prekida)*

² Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 14-16.

Predsedavajući sudija: Govorim o licu koje se predstavilo kao Gjeloš Krasniqi i koje je izgovorilo ove reči, dakle?

Gjergj Luli: Nije izgovorio te reči.

Predsedavajući sudija: Kako onda u ovom iskazu stoji drugačiji odgovor?

Gjergj Luli: Na početku, što se tiče reči da će G███ i M███e oslobodili vašeg oca, ja to nisam rekao, ali nakon što je M███ L███ pomenuo da ukoliko G███ i M███ oslobode mog oca, onda sam I ja rekao isti odgovor kao M███ L███.

Predsedavajući sudija: A šta je sa ovim drugim rečima; ubićemo kao psa?

Gjergj Luli: Ne mogu da se setim da sam pominjao te reči.

Fernando Buatier: Ali možete da isključite da ste ih izgovorili?

Gjergj Luli: Ne mogu da se setim da sam to rekao.

Predsedavajući sudija: Da li isključujete ili ne?

Gjergj Luli: Ne znam.

Predsedavajući sudija: Da li je moguće da ste ih rekli?

Gjergj Luli: Ako nisam siguran, ne mogu da vam odgovorim.³

Javni tužilac: Da se vratim na iskaz da ste otišli u MKTJ da pitate za svog oca. Želim da vas sučelim sa stranom 167, paragraf 3, rekli ste istražitelju: 'sada sam spontano došao u MKTJ, u ovu kancelariju u Prištini, svojevolejno da tražim dokaze za svog oca. Kada sam ispitan u januaru 2003., plašio sam se da sve objasnim. Nisam se usudio da dam dva imena koja su umeštana u otmicu mog oca, ali sada želim da dodam te informacije.'

Kako sam ja pročitao u ovom iskazu, niste samo otišli da pitate za oca, već i da dopunite svoj iskaz.

Gjergj Luli: Što se tiče te dvojice koje nikada nisam pomenuo, ukoliko želite sa tim da me sučelite, onda mi recite njihova imena.

Javni tužilac: Paragraf 4, 'imena koja se nisam usudio da potvrdim su bilo L███ B███ i M███ N███. Prvi je iz Jablanice, a drugi iz Kline'.

To su imena koja niste dali u prvom iskazu, ali jeste u drugom.

Gjergj Luli: To nije istina.

Javni tužilac: Ali, vi ste potpisali iskaz.

Gjergj Luli: Nikada to nisam pomenuo. Sve drugo je napisano, ali ovo nije, Morate da pročitate izjave do kraja.

³ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 16-17.

Predsedavajući sudija: Niste ovde došli da dajete instrukcije drugima. Kada neko od članova veća govori, vi ćutite. Vi ste ovde došli da odgovarate na pitanja koja vam postavljaju javn tužilac, branioci ili neko od članova veća. Dakle, još jednom vas upozoravam da ne dajete instrukcije bilo kome jer to nije vaš posao. Rekli ste da nikada niste izgovorili ova imena?

Gjergj Luli: Ne.

Predsedavajući sudija: Dakle, MKTJ je izmislio ove stvari onako bez veze jer su oni napisali ta dva imena?

Gjergj Luli: Ne znam. Ja ih nisam pomenuo.

Predsedavajući sudija: Ali imajte na umu da ste vi potpisalil izjavu.

Gjergj Luli: Da, potpisao sam, ali nisam pomenuo ova imena.

Predsedavajući sudija: U paragrafu 4 ste rekli nešto preciznije: 'Za L [REDACTED] B [REDACTED] i M [REDACTED] N [REDACTED] sam čuo od Gjelosha Krasniqija, kojeg sam ja identifikovao kao jednog od otimača mog oca – taj sam podatak dobio oko 4 meseca nakon rata, kada sam slučajno sreo Gjelosha Krasniqija u mom selu Doblbare. Video sam ga na ulici u mom selu I prišao sam da ga pitam gde mi je otac.'

Haxhi Millaku: U pogledu tog dela koji ste pročitali, časni sude, ja sada čitam 'sreo sam Gjelosha Krasniqija u svom mestu u selu Doblbare', to je suprotno mojoj prethodnoj izjavi. Da li je on bio u selu ili u kući? Takođe, u tački 7 stoji još jedna kontradiktornost.

Predsedavajući sudija: Da vidimo onda prvo najvažniji deo, pa ćemo onda nastaviti. Ovdje ste rekli da ste za imena čuli od Gjelosha Krasniqija 'kojeg sam identifikovao kao jednog od otimača mog oca'.

Šta sada kažete?

Gjergj Luli: Ovo što je ovde napisano, da sam sreo Gjelosha Krasniqija u mojoj kući, nisu istinite.

Predsedavajući sudija: Hoću da znam da li ste za ova imena čuli od Gjelosha Krasniqija?

Gjergj Luli: Sreo sam osobu po imenu Gjelosh Krasniqi u selu, ali to nije osoba koja danas sedi u sudnici.

Ferdinando Buatier: Lice koje je otelo vašeg oca?

Gjergj Luli: I ovo da sam sreo Gjelosha Krasniqija nije istina, nikada nisam to rekao.

Predsedavajući sudija: U mom rodnom selu, ne u mom selu.

Gjergj Luli: Rekao sam kuća, ali sad vam pojašnjavam da sam mislio na selo.

Javni tužilac: U paragrafu 5 se kaže da je Gjelosh Krasniqi rekao da 'moram otići u stab OVK u Jablanici i razgovarati sa L [REDACTED] B [REDACTED] i M [REDACTED] N [REDACTED] ukoliko hoću da saznam šta se dogodilo sa mojim ocem. Gjelosh Krasniqi mi je rekao da je on odveo mog oca u selo Maznik.'

Paragraf 7, 'kada je moj otac otet, bilo je mračno i mogao sam jedino da prepoznam Gjelosha Krasniqija kao jednog od otimača.' Da li se sećate da ste to izjavili jednom od istražitelja?

Gjergj Luli: Na osnovu imena, rekao sam to.

Javni tužilac: U izjavi, u kojoj ste pomenuli Gjelosha Krasniqija, ne radi se o Gjeloshu Krasniqiju koji danas ovde sedi?

Gjergj Luli: Ne, to nije on.⁴

Sučeljavanje u pogledu pretnji koje je prijavio Gjergjov prijatelj

Javni tužilac: Da li vam je bilo ko pretio posle rata da se povučete sa ovog slučaja?

Gjergj Luli: Ne.

Javni tužilac: Da li ste čuli za pretnje koje se odnose na vaše ime?

Gjergj Luli: Ne.

Javni tužilac: Podparagraf 27, strana 149, radi se o iskazu datom 1. marta 2008. UNMIK istražiteljima, u pitanju je bio službenik Hazbi, tada ste dali sledeću izjavu: 'Moj prijatelj, koji je pio sa Gjeloshem Krasniqijem je rekao da se Gjelosh Krasniqi ne bi trebalo da se oseća tako slobodan sad kad su P [REDACTED] sinovi odrasli.' A on je odgovorio 'Ubiću ga isto kao što sam ubio i njegovog tatu i nestaće isto kao i njegov otac i moj prijatelj me o tome obavestio telefonom i zamolio me da ne pominjem njegovo ime i zbog njegove lične bezbednosti i zbog bezbednosti njegove porodice. Moja porodica i ja se plašimo Gjelosha Krasniqija jer je on veoma opasan čovek.' Da li se sećate ovoga?

Gjergj Luli: Nisam rekao da se plašim.

Javni tužilac: Pitao sam vas da li se sećate da ste ovo izjavili UNMIK istražiteljima?

Gjergj Luli: Dao sam ovu izjavu.

Javni tužilac: Ali danas kažete da vam je pretila neka treća osoba.

Gjergj Luli: Ne.

Javni tužilac: Sada ste me zbunili.

Predsedavajući sudija: Ovde pište sledeće 'plašim se Gjelosha Krasniqija zato što je on veoma opasan čovek'. Da li ste se plašili?

Gjergj Luli: Nikada to nisam rekao.

⁴ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 23-25

Predsedavajući sudija: Pre 10 minuta ste to rekli. Ovde niste među prijateljima, ovo je sud. Anilja Šehu sada prevodi.

Gjergj Luli: Znam šta sam rekao.

Predsedavajući sudija: Nemate baš puno sreće jer sve vreme dok dajete izjave, vi ih menjate

Gjergj Luli: Ali nikada nisam rekao da sam se plašio.

Predsedavajući sudija: Da, ali ste tu izjavu potpisali i ona je na alabanskom.

Predsedavajući sudija: A šta je sa izjavom koju je javni tužilac citirao. 'Ubiću ga kao što sam mu ubio i tatu.' To zvuči kao pretnja.

Hadži Milaku: To nisu reči koje je svedok izgovorio i molim vas da pročitate citate i da ih ne prekidate.

Predsedavajući sudija: U redu, mada ne mislim da se značenje menja, ali nema veze, pročitacu. 'Ubiću ga na isti način na koji sam ubio i njegovog oca i neće isto kao što mu je i otac nestao.'

Gjergj Luli: To nije pretnja, osim ako mi neko ne dođe na vrata.

Predsedavajući sudija: Nismo došli ovde da dajemo definiciju pretnje; ovde smo da bismo saznali da li je vaš prijatelj vama preneo reči koje je izgovorio Gjelogh Krasniqi.

Gjergj Luli: Tako mi je rečeno.⁵

Sučeljavanje u vezi sa činjenicom da je 7. oktobra svedok povukao sve optužbe protiv okrivljenog:

Predsedavajući sudija: Ne može se poreći da ste 7. oktobra 2008. dali iskaz policiji.

Javni tužilac: U pitanju je poslednji iskaz koji ste dali u vezi sa ovim predmetom. Da li se sećate kada ste imali poslednji iskaz, da li ste išli tamo?

Gjergj Luli: Ne sećam se.

Javni tužilac: Podsetiću vas ja. Na strani 134 se kao odgovor na pitanje zašto ste danas došli kaže da ste došli da povučete optužbe protiv Gjelogha Krasniqija. Da li se sećate toga?

Gjergj Luli: Da.

Javni tužilac: Da li se sećate zašto ste otišli u policiju, šta je bio razlog zašto ste želeli da povučete optužbe?

Gjergj Luli: Sada se sećam. Razlog zašto sam to uradio je zbog imena, jer tada ga nisam znao i rekli su mi da je pušten iz zatvora jer tada ga nisam znao. Kada sam čuo

⁵ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, strane 27-28.

da je pušten otišao sam da pitam K[] i H[] zašto je on pušten i oni su mi rekli da ne znaju i da je pušten na osnovu sudskog naloga. Onda sam ja rekao da, ako ga je sud pustio, onda mogu i ja. I to je bilo to, K[] i H[] su mi rekli da su ga tužilaštvo i sud oslobodili. Onda sam ja rekao da ako su ga oni oslobodili, on je onda nevin; ali moram da naglasim da tada nisam znao kako je izgledao.

Javni tužilac: *Ali govorite o dva Gjelosha Krasniqija? Rekli ste da ste samo jednog znali i to onog koji je dolazio u vašu kuću pod tim imenom i znali ste da je jedan Gjelosh Krasniqi stavljen u policijski pritvor. **Zašto ste želeli da povučete optužbe protiv nekoga za koga ste mislili da je učinio nešto vašem ocu?***

Gjergj Luli: *Nisam ga znao, ali je tužilaštvo odlučilo da ga pusti bez obzira na činjenicu da li je on bio osoba koja je došla te noći. Pa, pošto su ga sud i tužilaštvo oslobodili, i ja sam povukao svoje optužbe bez obzira na činjenicu da li je on bio ta osoba ili neka druga.*

Javni tužilac: *Zbog čega ste želeli da povučete optužbe?*

Haxhi Millaku: *Već je dao odgovor na to pitanje.*

Javni tužilac: *Ne.*

Predsedavajući sudija: *Istina je. Jeste. Ukoliko postoji neko neslaganje, možete mu predočiti to.*

Javni tužilac: *Sledeće, 3. red, gde kaže zašto, a odgovor je da 'nakon konsultacija sa članovima porodice i rođacima, odlučio sam da povučem optužbe jer je moj otac nosio pogrešnu uniformu srpske policije'. To nije razlog koji ste dali ranije.*

Predsedavajući sudija: *Postoji razlika.*

Gjergj Luli: *Istina je. Razgovarao sam o tome sa svojom porodicom kada je on pušten iz zatvora.*

Predsedavajući sudija: *Koji je bio pravi razlog; to što je vaš otac nosio pogrešnu uniformu ili to što ga je sud oslobodio?*

Gjergj Luli: *Čuo sam da je lice koje se predstavilo kao Gjelosh Krasniqi pušteno iz zatvora. O tome sam razgovarao sa porodicom i nakon razgovora sa K[] i H[] kada su mi rekli da su ga sud i tužilaštvo oslobodili i nakon razgovora sa mojom porodicom, moja porodica je rekla da je on nevin i da odem i dam izjavu jer su ga oslobodili sud i tužilaštvo, dakle, za nas on je nevin.*

Predsedavajući sudija: *To je odgovor koji ste dali na početku vašeg iskaza, ali javni tužilac vas je podsetio da pred policijom niste pomenuli ovaj razlog, već ste samo rekli da ste to učinili zato što je vaš otac nosio pogrešnu uniformu srpske policije.*

Gjergj Luli: *Stvarni razlog je to što su ga sud i tužilaštvo oslobodili, ali i to što je nosio pogrešnu uniformu. Prvi je najvažniji.*

Predsedavajući sudija: Zašto niste rekli policiji o tom najvažnijem razlogu? Već ste se, naprotiv, pozvali na manje važan razlog; to je čudno ponašanje, zar ne?

Gjergj Luli: Kao razlog sam naveo činjenicu da su ga sud i tužilaštvo oslobodili, ali sam pomenuo i uniformu.⁶

Sučeljavanje povodom Mercedesa 320 kojeg je okrivljeni navodno vozio:

Javni tužilac: Ostaćemo na istom iskazu. Još dole, rečenica koja počinje sa 'onda je došao', u pitanju je veliki paragraf, kaže: 'Onda je on došao (on je Gjeloš Krasniqi) na Kosovo vozeći Mercedes 320 sa registarskim tablicama iz Njujorka, a nakon toga je otišao u Hrvatsku i, prema podacima koje ja imam, otišao je u Hrvatsku da promeni identitet (ime i prezime), ali nije uspeo to da uradi. Nakon toga se vratio iz Hrvatske, nekoliko nedelja je bio na Kosovu, a zatim je otišao u Albaniju i vratio se sa BMW albanskih registracija.'

Gjergj Luli: Rečeno mi je da je otišao u Albaniju, ali ga nikada nisam video.

Javni tužilac: Otkud to da mu je neko rekao da se vratio u Mercedesu sa njujorškim registracijama?

Gjergj Luli: Zato što su ga videli.

Javni tužilac: Ko su oni?

Gjergj Luli: Neki ljudi tamo i verovatno su ga prepoznali.

Javni tužilac: Ko su 'oni'? 'Imena?'

Gjergj Luli: Neki moji ljudi.

Javni tužilac: Imena?

Gjergj Luli: Prvo treba da znam da je informacija tačna, a onda ću vam reći imena.

Javni tužilac: Imena.

Predsedavajući sudija: Odgovorite na pitanja koja vam postavlja javni tužilac.

Gjergj Luli: Ne mogu da dam tu informaciju.

Predsedavajući sudija: Ne možete ili ne želite.

Gjergj Luli: Ne mogu.

Predsedavajući sudija: Zašto.

Gjergj Luli: Zato što su mi oni rekli da ne dajem njihova imena.

Predsedavajući sudija: Ovo lice koje je vozilo BMW?

Gjergj Luli: Koji?

⁶ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 32-33.

Predsedavajući sudija: BMW sa albanskim registarskim tablicama

*Gjergj Luli: Ne znam ga. Nikada ga nisam video.*⁷

Sučeljavanje u pogledu susreta sa okrivljenim u Đakovici nakon rata:

Ferdinando Buatier: Da pređemo na osumnjičenog na današnjem suđenju. Rekli ste da ste ga prvi put videli na sednici za potvrđivanje optužnice?

Gjergj Luli: Da.

Ferdinando Buatier: u svom iskazu datom međunarodnoj UNMIK policiji u oktobru 2008., na strani 135, rekli ste istražitelju da ga optužujete zato što ste ga videli da šeta u Đakovici. To je vaš iskaz od 7. oktobra. O kojoj osobi ste govorili; trenutnom osumnjičenom ili onom koji je odveo vašeg oca ili o obojici?

Gjergj Luli: O osobi koju sam video te noći koja je došla u moju kuću. Kasnije nakon rata kad sam ga sreo u selu.

Ferdinando Buatier: Zašto 7. oktobra kažete da ste ga optužili zato što ste ga videli u Đakovici? To ste rekli. Video sam ga da šeta po Đakovici i ja sam ga optužio.

Gjergj Luli: Nisam pomenuo da sam ga video. Samo sam rekao da on šeta okolo.

Ferdinando Buatier: Niste to potpisali i ne piše to u vašoj izjavi.

*Gjergj Luli: Nisam ga video, jer sam ceo dan radio.*⁸

I. b) Z█████ L█████, u svom svedočenju datom pred sudskim većem, je izjavila da je bila udata za P█████ L█████ i imali su sedmoro dece. Njen muž je radio kao lokalni policajac za srpsku policiju u periodu od 6 ili 7 meseci. Ona nije znala da li je njen muž imao oružje, koje su mu dali Srbi, pošto se žene ne mešaju u te stvari.

Te noći kad je njen muž nestao, ona je bila u kući svog devera, M█████ L█████, sedela je sa Terezom, mladom od svog sina, tri dečaka i sa svojom ćerkicom, kada je sin M█████ L█████ došao i rekao da su odveli P█████ L█████.

Ona nije uradila ništa da sazna gde joj se muž nalazi, ona čak nije ni sa sinom razgovarala o onome što se te noći dogodilo. Ona je izjavila da se me može ništa učiniti da se sazna ko je krivac.

Ispod se nalazi izvod iz zapisnika od 12.03.2009:

Zoje Luli: Nema šanse da saznamo ko je to uradio. Ništa ne mogu da uradim.

Predsedavajući sudija: Da li želite pravdu ili to više nije važno?

Zoje Luli: Da. Njega nema. Ja ništa ne mogu da učinim. Ja ne mogu sad i sinove da izgubim. Ništa više ja ne mogu učiniti. Toliko sam se namučila dok sam odgajila sinove. Jedva sam spajala kraj sa krajem.

⁷ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 29-30.

⁸ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 11.03.2009, str. 39-40.

Predsedavajući sudija: Razumem ja vaše probleme. Ali, ja vas pitam da li ste i dalje zainteresovani za pravdu u pogledu otmice vašeg muža i zbog činjenice da se on nikada nije vratio kući. Ili sada mislite o nekim drugim stvarima, vašoj deci? Drugim rečima, želim da znam da li je za vas ovo pitanje rešeno ili ne.

Zoje Luli: Samo moja deca. Ništa mi drugo nije važno. Važna su mi samo moja deca.

Ferdinando Buatier: Rekli ste da su vam samo deca važna?

Zoje Luli: Da, jer sam jedva mogla da im udovoljim. Ceo svoj život sam posvetila deci, a nema mi ni muža.

Ferdinando Buatier: Ono što ne razumem jeste da li vi ovo govorite zato što ne želite da izgubite decu.

Zoje Luli: Nema ničega što može da se dogodi. Moj život je sa mojom decom.

Ferdinando Buatier: Ranije ste rekli da, u pogledu ovog pitanja, rekli ste da ne možete da izgubite sinove? Šta hoćete da kažete time?

Zoje Luli: Ne želim dalje. Moj život je sa mojom decom. Ljudi mi daju bajat hleb za moju decu.

Ferdinando Buatier: Zašto se bojite da ih izgubite?

Zoje Luli: Uopšte se ne plašim, ali moj život su moja deca.

Ferdinando Buatier: Problem je što ste rekli da ne želite da ih izgubite.

Zoje Luli: Ne želim da ostavim svoju decu. Toliko sam se namučila dok sam ih odgajila.⁹

1. c) **Bekim Luli**, dalji rođak žrtve, je u svom iskazu datom pred sudskim većem izjavio da je u noći kada je P█████ L█████ nestao, on bio u kući P█████ brata Kolë i gledao je TV, kada je petorica vojnika u uniformama OVK i naoružani puškama su ušli u dvorište kuće. Tražili su P█████ L█████ pošto su znali da je on lokalni policajac. Jedan od vojnika se predstavio kao Gjelosh i tražio je P█████ L█████. Tada je P█████ iskoračio i rekao da je on P█████ L█████. Ubrzo posle toga, vojnici su tražili da im preda oružje i on je predao jednu pušku. Posle toga, oni su mu rekli da pođe sa njima do nekih drugih kuća da pokuše oružje i kad su otišli, ostavili su jednu osobu, ali on ne zna zašto pošto je otišao svojoj kući i ne zna šta se kasnije dogodilo. Narednog dana je saznao od P█████ sina, Gergja i od ostalih ljudi da je P█████ odveden.

U prethodnom iskazu datom policiji UNMIK-a 16.03.2008, Bekim Luli je dao sledeću izjavu:

Dana 24. marta 1999, oko 20:00/20:30, Bekim i još neki njegovi rođaci su bili u kući njegovog strica N█████ L█████ gde su gledali vesti na TV-u. Kada je Bekim izašao iz kuće, on

⁹ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 12.03.2009, str. 7-9

je sreo strica Prenka, koji mu je rekao da se ne plaši jer su došli vojnici OVK. Kada se pozdravio sa vojnicima, oni su pitali ko je P [REDACTED] L [REDACTED], a onda je njegov stric P [REDACTED] istupio i predstavio se. U dvorištu je bilo nekih sedam vojnika među kojima je bio i Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje, u opštini Peć, a druge nije znao.

Gjelosh je pitao njegovog strica da preda oružje, jedan Kalašnjikov i jedan pištolj, a onda mu je rekao da krene sa njima po selu da oduzmu još oružja. Kada su izašli, jedan vojnik je ostao u dvorištu i rekao je da će se oni vratiti sa P [REDACTED].

Oko 23:00, kada je Bekim hteo da krene nazad svojoj kući, to mu nije dozvolio vojnik OVK koji je ostao tu, ali kada su se Gjelosh i njegov stric vratili, Bekim nije bio tu. Dodao je da, prema njegovom mišljenju, samo Gjelosh Krasniqi može da zna gde se nalaze posmrtni ostaci njegovog strica P [REDACTED].

Na kraju je istakao da, kada je njegov brat Engjel Luli radio kao obezbeđenje na benzinskoj pumpi, njemu je pretio Gjelosh Krasniqi.

S obzirom na neslaganja između njegovog ranijeg iskaza i svedočenja pred sudskim većem, svedok Bekim Luli je sučeljen na sledeći način:

Javni tužilac: Sada govorim o vašem iskazu koji ste dali policiji, podparagraf 21, strana 110. Da li se sećate da ste razgovarali sa istražiteljima UNMIK-a?

Bekim Luli: Kada sam dao izjavu?

Javni tužilac: Da, prvi paragraf, skoro na kraju, rečenica počinje sa „u dvorištu“. Da li ste rekli ovo?

Bekim Luli: Ovo nije istina.

Javni tužilac nastavlja sa čitanjem izjave.

Javni tužilac: Prema ovome što ste ovde rekli, identifikovali ste Gjelosha Krasniqija kao lice koje je bilo vođa.

Bekim Luli: To nije istina.

Javni tužilac: Čak ste rekli da je on iz sela Napolje, što je mesto rođenja i stanovanja Gjelosha Krasniqija, kako je moguće da to nije istina, kada ste vi potpisali ovu izjavu?

Bekim Luli: To nije istina.

Javni tužilac: Kako ste onda rekli da on dolazi iz sela Napolje?

Bekim Luli: Ja nikada nisam rekao da on dolazi iz sela Napolje.

Javni tužilac: Ovo je vaš iskaz koji ste vi potpisali, jasno piše Gjelosh Krasniqi, selo Napolje, Peć, i vi ste potpisali iskaz.

Bekim Luli: To nije istina.

Predsedavajući sudija: Ali, vi ste potpisali iskaz, kako možete da kažete da vi niste rekli ovo?

Bekim Luli: Ubeđen sam da ja nisam ovo rekao, to su neka sakaćenja koja je novinar mogao da unese.

Predsedavajući sudija: Ne govorimo o novinaru, i kada kažete sakaćenja, molim vas da budete pažljivi. Sad kad vam je javni tužilac osvežio pamćenje i sučelio vas, čega se sada sećate, kakvo je vaše trenutno pamćenje?

Bekim Luli: Sećam se da moj iskaz nije bio dugačak.

Predsedavajući sudija: To nije istina jer vaš iskaz počinje na strani 1413, a završava se na 1447.

Hadži Milaku: Mislim da on govori o mestu u selu, on govori o nečemu drugom i zato se javlja konfuzija.

Predsedavajući sudija: Samo da dalje ispitam, koliko dugo ste ostali u dvorištu svog strica?

Bekim Luli: Pre nego što je ovih 5 ljudi došlo ja sam bio tamo već nekih sat vremena, oni su samo došli, odveli mog strica i ja sam otišao kući, kratko je to trajalo

Predsedavajući sudija: Dakle, nakon što je ovih 5 ljudi došlo, koliko je vremena prošlo pre nego što ste otišli kući?

Bekim Luli: Oni su došli i rekli mi ga vodimo, nije to dugo trajalo, možda 15 minuta, ne duže.

Predsedavajući sudija: I onda ste vi otišli?

Bekim Luli: Napustio sam stričevu kuću.

Predsedavajući sudija: Sada je jasno, a čega se sećate u vezi sa predmetnim događajima sada kada vas je javni tužilac suočio i podsećam vas da izjavu niste dali pre 5 godina, već u martu 2008.

Bekim Luli: Iskaz.

Predsedavajući sudija: Ne želim više ništa da znam o vašem iskazu, već o onome čega se sad sećate.

Bekim Luli: Iskaz je bio kratak, nisam znao nijednog od 5 lica koja su došla, ne mogu da krivim.

Predsedavajući sudija: To nije odgovor na pitanje koje sam postavio. Čega se sećate sada nakon što vam je javni tužilac predočio vaš raniji iskaz?

Bekim Luli: Incident....

Predsedavajući sudija: Ne, konkretne činjenice.

Bekim Luli: Veoma sam kratko bio tamo, ali znam reči koje sam izgovorio kada sam davao iskaz, koji je uzet u kući mog strica P██████ L██████, kaa sam počeo sa iskazom postavljali su mi pitanja poput da li znam Gjelosha Krasniqija.

Predsedavajući sudija: Moram da vas zaustavim; nisam zainteresovan za iskaz, čega se sada sećate? Rekli ste jednu stvar, javni tužilac vas je podsetio i sada govorite nešto drugo.

Bekim Luli: Ne znam kako da objasnim, govorio sam o incidentu.

Predsedavajući sudija: Da, ali postoje razlike i vi imate obavezu da to razjasnite. Prema tome, molim vas da odgovorite na pitanje. Molim vas, govorite. Rekli ste, ne u iskazu, već ovde pred sudskim većem, rekli ste da se jedno od 5 lica koja su ušla u dvorište predstavilo kao Gjelosh; to ste rekli ovde. Javni tužilac je podigao ruku i rekao da postoji razlika jer ste u iskazu koji ste dali 16. marta 2008. rekli nešto drugo, rekli ste da je bilo 7 vojnika OVK, a da je među njima bio i Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje i dodali ste da niste prepoznali ostale vojnike, što znači da ste prepoznali Gjelosha Krasniqija i znali ste ga pošto ste rekli da je iz sela Napolje. Ukoliko nekoga ne poznajem, onda ne mogu da kažem iz kog je sela, da li ste sad shvatili razliku između ove dve tvrdnje?

Bekim Luli: Izneo sam samo jednu tvrdnju.

Predsedavajući sudija: Da, jednu ovde, a jednu pred policijom, sada, sudsko veće hoće da zna, pošto postoji razlika, čega se sada sećate, a obavezni ste da govorite istinu.

Bekim Luli: Govorim istinu, nikada nisam rekao da je on Gjelosh Krasniqi.

Predsedavajući sudija: Čega se sada sećate, ne navodite mi raniji iskaz, molim vas da odgovorite na pitanje.

Bekim Luli: Tamo sam bio veoma kratko i nisam mogao da prepoznam bilo koga.

Predsedavajući sudija: Dakle, to je vaš odgovor.

Javni tužilac: Kao odgovor na pitanje koliko komada oružja, bi ste rekli da se radilo od puškama, ali niste ih mogli videti.

Bekim Luli: Ne, zato što nisam bio tu.

Javni tužilac: Prvo ste policiji rekli da je Gjelosh Krasniqi odneo ova dva komada oružja i da je rekao P██████ L██████ 'pođi sa nama, idemo u selo da uzmemo još oružja', kako je moguće da ste pre godinu dana mogli da kažete da se radilo o Kalašnjikovu i pištolju?

Bekim Luli: Da, bio sam prisutan kada su oduzeli pušku, a kada sam otišao tamo narednog dana rekli su mi da su oduzeli i pištolj.

Javni tužilac: Po iskazu ispada da ste bili prisutni kada je oduzeto oružje.

Bekim Luli: Nije istina, kasnije sam dao iskaz.

Javni tužilac: Zašto ste onda potpisali iskaz?

Bekim Luli: Potpisao sam iskaz zato što mi je rođak rekao da su oduzeli i pištolj.

Javni tužilac: Zašto ste potpisali iskaz?

Bekim Luli: Narednog dana su mi rekli za pištolj.

Javni tužilac: Da, ali i dalje ne odgovarate na moja pitanja.

Bekim Luli: Da, to piše u iskazu jer mi je rečeno da je oduzet i pištolj.

Predsedavajući sudija: Samo da razjasnim neke stvari, pošto ste bili prisutni u dvorištu kada su došli ovi ljudi da vode P██████ L██████, kako je moguće da ga niste videli da predaje pušku i pištolj?

Bekim Luli: Kad su ti ljudi došli, ja nisam bio u dvorištu. Ja sam gledao TV, izašao sam i Prenk mi je rekao da su došla 5 vojnika. Čuo sam da traže oružje.

Predsedavajući sudija: Koga ste čuli?

Bekim Luli: Jedan od njih petorice se predstavio kao Gjelosh.

Predsedavajući sudija: Da li ste videli da P██████ predaje oružje?

Bekim Luli: Da, jedan komad.

Predsedavajući sudija: Da li ste videli da je predao oba komada oružja ili ste videli samo pušku?

Bekim Luli: Bio sam u kući pa nisam mogao da vidim.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da ste videli žrtvu da predaje oružje?

Bekim Luli: Jedan komad.

Predsedavajući sudija: Pištolj ili pušku?

Bekim Luli: Pušku.¹⁰

- 1. d) Engjell Luli**, u svom iskazu datom pred sudskim većem, izjavio da se seća da je dao iskaz policajcu i da je inicijalno potvrdio da je u tom iskazu, se složio sa svim što je rekao njegov brat Bekim. Međutim, u sledećem delu svedočenja je porekao da je prepoznao Gjelosha Krasniqija i rekao je da je lice, koje nije znao, u noći 24. marta 1999, ušlo u dvorište njegovog strica N██████ L██████ i samo se predstavilo kao Gjelosh Krasniqi.

Dodao je da je poslednji put video strica P██████ L██████ u noći kada je odveden: on je bio u kući svog strica N██████ L██████ kada su petorica ljudi došli, opkolili ljude u dvorištu i tražili P██████ L██████. Ovi su ljudi bili vojnici OVK u vojnim uniformama, što je svedok kasnije saznao. Njihov vođa je bio nižeg rasta i bucmast. P██████ L██████ je istupio i oni su ga povelili sa sobom u selo, ne zna u kom pravcu su ga odveli.

U prethodnom iskazu datom policiji UNMIK-a, Engjel Luli je izjavio:

da stoji uz izjavu svog brata Bekima Lulija koji je objasnio da je 24. marta 1999. Gjelosh Krasniqi iz sela Nepolje zajedno sa drugim vojnicima OVK odveo P██████ L██████

Štaviše, on je izjavio da je nakon rata, kada je radio na benzinskoj pumpi u selu Doblbare, Gjelosh Krasniqi prolazio u automobilu i zaustavio auto i pitao ga gde je L██████ (vlasnik

¹⁰ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 12.03.2009, strane 14-17.

benzinske pumpe). On je rekao da L■■■■ nije tu, a onda je Gjelosh rekao da ako bude izašao iz auta uništiće benzinsku pumpu, spaliće je.

Zbog neslaganja između ranijeg iskaza i svedočenja datog pred sudskim većem, svedoku Engjelu Luliju je predočeno sledeće:

Javni tužilac: Želim da vas vratim na prošli 16. mart, da li se sećate da ste zajedno sa svojim bratom Bekimom dali iskaz policajcu?

Engjel Luli: Da, dali smo izjave.

Javni tužilac: Sećate li se šta ste rekli o iskazu koji je dao vaš brat policiji? Časni sude, mogu li postaviti neka pitanja u vezi sa iskazom? Ovako ću ga suočiti sa njegovim sopstvenim rečima na stranicama 102-105 i nalaze se u spisima predmeta. Da li se sećate da ste policiji rekli da se u potpunosti slažete sa iskazom koji je dao vaš brat Bekim?

Engjel Luli: Mogu da dam odgovor u vezi sa svojim iskazom, ali ne mogu da odgovaram na pitanja u vezi iskaza koji je dao moj brat.

Javni tužilac: Da li se sećate da ste policajcu rekli sledeće: „U potpunosti se slažem sa iskazom mog brata Bekima koji je dao izjavu povodom nestanka našeg strica P■■■■ L■■■■ kojeg je odveo Gjelosh Krasniqi zajedno sa drugim vojnicima OVK“?

Engjel Luli: Nisam bio sa Bekimom. Bio sam sam. Mogu da se zakunem.

Javni tužilac: Da li se sećate da ste to rekli policajcu?

Engjel Luli: Svog iskaza se sećam, da.

Javni tužilac: Da li se sećate da u vašem iskazu stoji ovaj deo koji sam ja upravo pročitao?

Predsedavajući sudija: Da li razumete pitanje? Da li se sećate tačno reči da stojite uz iskaz koji je dao vaš brat Bekim? Da li ste razumeli pitanje koje vam je postavio javni tužilac?

Engjel Luli: Da, kao što sam rekao, ima nas četiri brata i kada su prozvali mog strica P■■■■ L■■■■, moj stric je ustao...

Predsedavajući sudija: Moram da vas prekinem. To nije bilo pitanje. Javni tužilac vam je predočio vašu raniju izjavu u kojoj ste rekli citiram: „U potpunosti se slažem sa iskazom koji je dao moj brat Bekim, koji je dao iskaz povodom nestanka našeg strica P■■■■ L■■■■ kojeg je odveo Gjelosh Krasniqi zajedno sa drugim vojnicima OVK.“ To ste izjavili dana 16. marta 2008. Da li i dalje ostajete pri iskazu koji ste dali 16. marta?

Engjel Luli: Da, to sam rekao.

Javni tužilac: Onda ste svesni kakvu je izjavu vaš brat dao policiji s obzirom da ste se složili sa onim što je Bekim rekao.

Engjel Luli: Da, bili smo zajedno.

Predsedavajući sudija: Bili ste zajedno kada vas je policija ispitivala?

Engjel Luli: Prvo je ispitan moj brat, pa onda ja.

Predsedavajući sudija: Prvo je ispitan vaš brat, pa onda vi, ali ste sve vreme bili zajedno?

Engjel Luli: Ne.

Ferdinando Buatier: Da li ste bili u istoj prostoriji kada je Bekim ispitan?

Predsedavajući sudija obaveštava Gjergja Lulija, koji nije dobro, da može napustiti sudnicu kada god poželi.

Engjel Luli: Ne, sve sam to razumeo. Prvo je ispitan Bekim.

Predsedavajući sudija: Kako onda znate sadržinu iskaza koji je dao vaš brat?

Hadži Milaku: Kao odgovor na prvo pitanje koje je postavio javni tužilac i koje je navedeno u zapisniku, svedok je rekao: 'Ispitan sam u selu Doblbare'. Ne možemo da govorimo o kancelariji.

Predsedavajući sudija: Ja sam mislio na prostoriju, a prevodilac je upotrebio reč „kancelarija“. Pošto ste 16. izjavili da stojite uz iskaz koji je dao vaš brat Bekim, kako možete da znate njegov iskaz? Da li ste čuli šta je on govorio policiji ili vam je pročitao iskaz koji je dao vaš brat?

Engjel Luli: Ja ne znam da čitam.

Javni tužilac: Da li vam je pročitao?

Engjel Luli: Onaj što je bio tamo je pročitao.

Predsedavajući sudija: Da li je on bio policajac?

Engjel Luli: Nije nosio uniformu.

Predsedavajući sudija: Da li je bio Amerikanac ili Albanac?

Engjel Luli: Bio je po jedan od oba

Predsedavajući sudija: Da li je taj koji je čitao bio Albanac?

Engjel Luli: Da.¹¹

Javni tužilac: Ponoviću sledeću izjavu iz iskaza vašeg brata. Ovo vam je pročitano: U dovrištu kuće strica Nikole je bilo sedam vojnika OVK. Jedan od njih je bio Gjeloš Krasniqi iz sela Nepolje, a ostale vojnike nisam prepoznao. Sa tom ste se izjavom složili u martu 2008. Da li se sada slažete sa tom izjavom?

Engjel Luli: Da, ali nikada nisam rekao Gjeloš Krasniqi. Mislim da se predstavio kao Gjeloš Krasniqi. Sada, ne poznajem ga niti sam ga ikada poznavao.

Javni tužilac: Vaš je brat rekao da ga je prepoznao i vi ste se složili sa svojim bratom.

¹¹ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009, strane 5-7.

Engjel Luli: To nije tačno.

Predsedavajući sudija: Ne možete to reći jer ste potpisali iskaz. Možete reći da se sada sećate nečega drugog. Čega se sada sećate?

Engjel Luli: Ne znam šta da kažem. Čega se sećam? Prošlo je deset godina.

Predsedavajući sudija: Došli ste ovde da nam objasnite čega se sećate. 16. marta ste podržali iskaz svog brata u kojem je on rekao da je prepoznao Gjelosha Krasniqija i još je dodao da je on iz sela Napolje. Vaš brat nije samo rekao „Video sam nekoga“, već je rekao „Video sam Gjelosha Krasniqija“ koji je iz određenog sela. Logičan zaključak jeste da je on prepoznao Gjelosha Krasniqija i tog istog dana ste vi izjavili da se u potpunosti slažete sa njegovim iskazom, što znači da ste i vi te noći videli Gjelosha Krasniqija i da ste i vi prepoznali da je reč o osobi iz sela Napolje. To ste vi rekli 16. marta. To ne možete poreći jer ste potpisali iskaz. To se nalazi u sudskim spisima i to je prošlost, a to će sud ocenjivati. Ovde ste došli da nam objasnite čega se sada sećate. Znamo čega ste se sećali 16. Nema koristi da govorite da vi niste to rekli zato što ste potpisali iskaz. Sada ste ovde da nas obavestite čega se sada sećate u pogledu činjenica iz 1999. naravno. Čega se sada sećate?

Engjel Luli: On se predstavio. Nisam ga prepoznao. Da sam ga prepoznao, rekao bih da sam ga prepoznao. Ne poričem iskaz koji sam dao. Osim toga, izostao sam dva dana sa posla. Mislio je da sam pobjegao. Policija mi je dolazila kući...

Predsedavajući sudija: To pitanje možete da postavite kada završite sa svedočenjem, ne sada. Pošto se sada sećate da niste prepoznali Gjelosha Krasniqija, zašto ste onda 16. rekli da je u pitanju Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje? To je isto...

Hadži Milaku prekida: Predsedavajući sudija je već doneo odluku povodom njegovog prigovora i to se nalazi u zapisniku.

Predsedavajući sudija: Kako je moguće da postoji ova kontradiktornost?

Engjel Luli: Pred vama stoji to što sam rekao tog dana. Ne znam šta sam rekao pre 10 godina.

Predsedavajući sudija: To ste rekli pre godinu dana, a ne pre 10.

Engjel Luli: Da, 2008.

Predsedavajući sudija: Zašto ste pre godinu dana rekli nešto drugo?

Engjel Luli: Nisam ga prepoznao, ali jesam dao takve iskaze.

Predsedavajući sudija: Sada se sećate da ga niste prepoznali, ali svi mi ovde želimo da čujemo zašto postoji razlika između ta dva iskaza. Javni tužilac, branilac i sudsko veće hoće da znaju. Postoji značajna razlika između dve izjave.

Engjel Luli: Nema razlike. Ne znam šta je on rekao ili kako je on to rekao.

Predsedavajući sudija: „On“. Ko je on?

Engjel Luli: Vi kažete da sam se ja predomislio.

Predsedavajući sudija: Nije stvar u tome da li ste se vi predomislili, već se pojavilo neslaganje između vaših dva iskaza i ja želim da znam zašto.

Engjel Luli: Kojih iskaza?

Ferdinando Buatier: 2008. Ste rekli, pozivajući se na iskaz vašeg brata Bekima, da ste znali Gjelosha Krasniqija i da je on iz sela Napolje. Danas ste rekli da niste znali Gjelosha Krasniqija i da se osoba koju niste znali samo predstavila kao Gjelosh Krasniqi. Zašto ste rekli dve različite stvari?

Engjel Luli: On se predstavio kao Gjelosh Krasniqi, ali ja ga nisam prepoznao.

Ferdinando Buatier. Vi shvatate da postoji razlika između onoga što danas govorite i onoga što ste rekli pre godinu dana. U pitanju su dve različite stvari.

Engjel Luli: Izvinjavam se, ali ne razumem.

Ferdinando Buatier: Danas ste rekli da niste znali Gjelosha Krasniqija, ali pre godinu dana ste rekli da ste ga znali.

Engjel Luli: Nisam rekao to.

Predsedavajući sudija: Ne možete poreći da ste to rekli . Možete reći da se sećate nečeg drugog sada. Kao što i jeste slučaj jer ste rekli da se sada drugačije g nečeg sećate i mi vas pitamo zašto je to tako. Ako nam možete reći razlog zašto je to tako, mi ćemo vaš odgovor uzeti u razmatranje. Možete li nam objasniti zašto je došlo do ovih razlika? Ako ne možete da nam objasnite, i to je u redu. Koji je vaš odgovor?

Engjel Luli: Ne znam.

Javni tužilac: Pročitaću vam još jedan deo iskaza sa kojim ste se vi složili, u pitanju je iskaz koji je vaš brat Bekim dao policiji 16. marta 2008, koji je vama pročitao i sa kojim ste se vi složili: „Prvo, Gjelosh Krasniqi je tražio od mog strica P [REDACTED] da mu preda oružje...“

Predsedavajući sudija: On nije porekao da je njegov stric predao oružje. Bolje da ga pitate da li je njegov stric predao oružje ili ne, pa ako se pojavi neslaganje, onda mu predočite raniju izjavu.

Javni tužilac: Da li je neko tražio od vašeg strica da preda oružje Gjeloshu Krasniqiju i ostalim vojnicima.

Engjel Luli: Da, moj stric im je dao oružje.

Javni tužilac: Da li je to bilo naređenje izdato od Gjelosha Krasniqija?

Engjel Luli: Da.¹²

Javni tužilac: Sada bih hteo da pređemo na period posle završetka rata i, koliko sam ja shvatio, radili ste na benzinskoj pumpi Alfa u vašem selu Doblbare.

Engjel Luli: Da.

Javni tužilac: Da li se sećate da je Gjelosh Krasniqi nekada došao na benzinsku pumpu?

Engjel Luli: Prolazio je tom ulicom.

Javni tužilac: Da li ste razgovarali sa njim?

¹² Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od dana 17.03.2009, str. 8-10.

Engjel Luli: Sa razdaljine od 5 metara.

Javni tužilac: Koliko dugo posle završetka rata je to bilo?

Engjel Luli: Bio je mrak. Noć je bila.

Javni tužilac: Koliko nedelja nakon završetka rata?

Engjel Luli: Ne mogu da vas slažem, ali bilo je to odmah nakon završetka rata. Veoma brzo nakon završetka rata.

Javni tužilac: Reci te nam nešto o vašem susretu sa Gjeloshem Krasniqijem na benzinskoj pumpi ubrzo ili odmah nakon završetka rata.

Engjel Luli: Nisam se ja sastao sa njim.

Javni tužilac: O razgovoru ili priči sa njim.

Engjel Luli: On je pričao sa mnom preko ulice.

Javni tužilac: Šta ste mu rekli?

Engjel Luli: On je meni rekao: „Ako ti dođem bliže, dići ću u vazduh benzinsku stanicu.“ Ja sam mu na to odgovorio da jaki mogu svašta da urade.

Predsedavajući sudija: Ko je to rekao, vi ili Gjelosh Krasniqi?

Engjel Luli: To sam ja rekao.

Javni tužilac: Da li ste videli Gjelosha Krasniqija nakon tog susreta na benzinskoj stanici?

Engjel Luli: Ne.

Javni tužilac: Da li vidite Gjelosha Krasniqija ovde u sudnici? Okrenite se i pogledajte sve ljude.

Svedok se okreće i gleda po sudnici.

Engjel Luli: Ne mogu da se setim. Bio je dosta niži i dosta deblji.

Javni tužilac: Koji Gjelosh Krasniqi? Onaj koji je odveo vašeg strica ili onaj kojeg ste sreli na benzinskoj stanici?

Engjel Luli: Bio je u kolima i nije izlazio. Nisam mogao da ga vidim.

Javni tužilac: Gjelosh Krasniqi koji je odveo vašeg strica i onaj sa benzinske stanice su iste osobe, zar ne?

Engjel Luli: Bio je mrak i to je bilo sa razdaljine od 5 metara.

Predsedavajući sudija: U dvorištu vašeg strica ili na benzinskoj stanici?

Engjel Luli: Nakon što su odveli mog strica.

Predsedavajući sudija: Bilo je mračno u dvorištu vašeg strica?

Engjel Luli: Bilo je mračno.

Predsedavajući sudija: Kada ste se sreli na benzinskoj stanici, da li je to bilo tokom dana ili tokom noći?

Engjel Luli: Bila je noć, ja sam radio u obezbeđenju.

Predsedavajući sudija: Da li je bio mrak ili ne? Benzinske stanice su obično veoma dobro osvetljene.

Engjel Luli: Bilo je mračno.

Predsedavajući sudija: I na benzinskoj stanici?

Engjel Luli: Da.

Predsedavajući sudija: Gjelosh Krasniqi koji je odveo vašeg strica i onaj kojeg ste sreli na benzinskoj stanici su iste osobe? Da ili ne?

Engjel Luli: Zbunjujete me.

Predsedavajući sudija: Ne zbunjujem vas. Osoba koja se predstavila kao Gjelosh Krasniqi je odvela vašeg strica i tako ste nam rekli tokom pretresa. A što se tiče pitanja javnog tužioca, rekli ste da, nakon rata, ste videli Gjelosha Krasniqija na benzinskoj stanici. Ja vas pitam da li je Gjelosh Krasniqi kojeg ste videli da odvodi vašeg strica i Gjelosh Krasniqi kojeg ste videli na benzinskoj stanici, da li su iste osobe ili ne? Pitanje je veoma jednostavno.

Engjel Luli: Nisam dugo razgovarao sa njim...

Predsedavajući sudija: Da li su oni ista osoba ili ne?

Engjel Luli: Ne, u pitanju su različite osobe.

Predsedavajući sudija: Dakle, to je vaš odgovor. Pošto su u pitanju dve različite osobe, zašto onda to niste istakli u svom iskazu koji ste dali pre godinu dana? Prvo, rekli ste da se u potpunosti slažete sa iskazom koji je dao vaš brat, a u toj izjavi se kaže da je vašeg strica kidnapivala grupa ljudi među kojima je bio i Gjelosh Krasniqi, a zatim u izjavi koju ste dali 16. marta rekli ste da ste nakon rata videli Gjelosha Krasniqija. Logičan zaključak iz ove vaše izjave jeste da dvojica Gjelosha Krasniqija, naime jedan koji je odveo vašeg strica i jedan kojeg ste sreli na benzinskoj stanici, su ista osoba. Sada kažete da su u pitanju dve različite osobe. Zašto ste to rekli 16. marta? Iako ste nepismeni, vi odlično razumete da je ovo važno.

Engjel Luli: U pitanju je prevodilac koji je revodio. Možete sudiji reći šta god hoćete, možete i da opsujete, a ja ne bih razumeo.

Predsedavajući sudija: Iskaz je napisan na albanskom. Nema nikakvog prevoda.

Engjel Luli: Već sam vam rekao i pojasnio vam. Nemam ništa više da dodam svom iskazu.

Predsedavajući sudija: Želim da znam zašto niste naglasili da su dve osobe sa imenom Gjelosh Krasniqi zapravo dve različite osobe.

Engjel Luli: Možda se neko pretvara da je osoba koja zapravo nije kako bi povredila nekog trećeg.

Predsedavajući sudija: Zašto niste ukazali na ovu razliku?

Engjel Luli: Ne znam kako to da objasnim. Uništavate me.

Predsedavajući sudija: Kako to mislite? Da li se nečega plašite?

Engjel Luli: Ne.

Predsedavajući sudija: Zašto?

Engjel Luli: Neću nekom drugom da uništim sudbinu.

Predsedavajući sudija: Da li ste primili neke pretnje u vezi sa svedočenjem pred sudom danas?

Engjel Luli: Ne, nikada.¹³

Predsedavajući sudija: Imam za vas jedno ili dva pojašnjenja. Ti vojnici su bili u uniformama, da li ste prepoznali te uniforme? I da li ste nekako prepoznali vojsku?

Engjel Luli: uniforme su bile ko i ko svake druge vojske.

Predsedavajući sudija: Pošto ste u svojoj izjavi od 16. marta 2008. rekli „moj stric P [REDACTED] L [REDACTED] je odveden od strane Gjelosha Krasniqija i drugih vojnika OVK.“ Rekli ste to 16. marta 2008. Sada, čega se sada sećate?

Engjel Luli: Rekao je da se zove Gjelosh. Nosio je uniformu.

Predsedavajući sudija: Dakle, to lice, koje se predstavilo kao Gjelosh Krasniqi je nosilo uniformu?

Engjel Luli: Da.

Predsedavajući sudija: i drugi?

Engjel Luli: Da.

Predsedavajući sudija: Kako ste prepoznali uniforme OVK pošto ste rekli da je bilo mračno?

Engjel Luli: Bilo je mračno.

Predsedavajući sudija: S obzirom da je bio mrak, zbog toga niste mogli prepoznati lice osobe koja se predstavila kao Gjelosh Krasniqi, kako ste mogli da prepoznate uniforme?

Engjel Luli: To smo kasnije shvatili.

Predsedavajući sudija: Kako ste to kasnije shvatili?

Engjel Luli: Shvatio sam da je bila u pitanju naša vojska. Mislim albanska.

Ferdinando Buatier: Da li vam je to neko rekao?

Engjel Luli: Niko mi nije rekao. Jer to je bilo kad je počeo rat. Znali smo koje su zaraćene strane.

Predsedavajući sudija: Kažete da ste zaključili da je reč o OVK, a da nije u pitanju nešto što vam je direktno pokazano?

¹³ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 17.03.2009, stranice 12-14.

Engjel Luli: Da.

Predsedavajući sudija: Ovaj odgovor nije dosledan onome što ste malopre rekli.

Engjel Luli: Bio je mrak, i on je nosio uniformu.

Predsedavajući sudija: Niste prepoznali nikakav amblem na uniformi?

Engjel Luli: Ne znam. Ja sam hteo da se vratim svojoj porodici.¹⁴

1. e) Pren Kašnjeti, u svom iskazu datom pred sudskim većem je izjavio da je poznavao P█████ L█████ još od detinjstva jer su obojica iz istog sela Doblbare, i rekao je da je P█████ radi okao lokalni policajac neka dva ili tri meseca. Uveče 24. marta 1999, je video P█████ sa još tri ili četiri vojnika, ruke su mu bile vezane na leđima. Tačnije, kada su došli do Prenove kuće, P█████ je viknuo „Kume T█████“ i Pren je izašao. Kada je video P█████ i vojnike, on je pitao P█████: „Šta se dešava“. P█████ je rekao da ne zna. Onda su vojnici tražili oružje njegovog strica T█████ K█████ i T█████ je predao svoju pušku.

Nakon što mu je deo njegovog ranijeg iskaza, i on je potvrdio da je njegov stric T█████, dve nedelje pre noći 24. marta 1999, već bio odveden od strane vojnika OVK, da su ga držali dve noći i da mu je oduzet pištolj. On nije nikoga prepoznao, ali je čuo da je među vojnicima koji su došli tu noć kada je odveden P█████ u njegovo dvorište tražeći T█████.

Tokom saslušanja su mu pokazane osam slika (istih slika koje su mu već pokazane tokom istrage) i postavljeno mu je pitanje da li prepoznaje Gjelosha Krasniqija. Pred sudskim većem je pokazao dve fotografije; jedna od fotografija koje je pokazao (fotografija na strani 126, donji desni ugao) je bila fotografija Gjelosha Krasniqija (iako ispod slike ne stoji ime, može se veoma lako zaključiti da se radi o fotografiji okrivljenog na stranama dva i tri registratora sa oznakom Materijali broj strana 0-179).

U prethodnom iskazu koji je dao UNMIK policiji 16.03.2008, Pren Kašnjeti je izjavio sledeće:

24. marta 1999, oko 22:00, P█████ L█████ je viknuo iz Prenovog dvorišta „Kume T█████“: Pren je izašao i video P█████ L█████ zajedno sa šest ili sedam osoba u uniformama OVK, ali on nije prepoznao nijednog od vojnika. P█████ L█████ su ruke bile vezane na leđima. Pitao ga je „Šta ima P█████“, a on je odgovorio „Ne znam“.

Onda je jedan od vojnika tražio njegovog strica T█████ K█████ i kada je T█████ izašao, oni su od njega tražili oružje koje je posedovao; kada je predao oružje, oni su mu rekli da će ga vratiti, ali nisu nikada to uradili.

Pren je izjavio da je čuo da je osoba koja je te noći odvela P█████ L█████ bio Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje, u oštini Peć i, prema rečima svedoka, oni su odveli P█████ L█████ zato što je on bio lokalni policajac koji je radio za Vladu Jugoslavije. Koliko je njemu poznato, P█████ nije imao nikakvih problema sa bilo kim; postao je policajac samo a bi prehranio porodicu.

Pren je dodao da je dve nedelje pre te noći, neki vojnici OVK (čuo je da je jedan od njih bio i Gjelosh) su odveli njegovog strica T█████ i držali su ga dva dana i oduzeli su mu pištolj.

Tokom razgovora, svedoku su pokazane slike osam različitih ljudi i među njima Pren je prepoznao samo Gjelosha Krasniqija.

¹⁴ Izvod iz zpisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009, str. 21-22.

S obzirom na neslaganja između njegovog ranijeg iskaza i svjedočenja pred sudskim većem, svedoku Pren Kašnjeti je predloženo sledeće:

Predsedavajući sudija: Tužilac pita kako je ime Gjelosh Krasniqi dospelo u vaš iskaz.

Pren Kašnjeti: Kao što sam i rekao ranije, hodao sam ulicom, kada je neko rekao „zdravo“. Nisam video ko je to. Oni su rekli „zdravo Gjelosh“ i to je bilo to.

Javni tužilac: Koja ulica i kada je to bilo?

Pren Kašnjeti: To je bilo u Đakovici, nakon oslobođenja.

Javni tužilac: Videli ste Gjelosha Krasniqija na ulici?

Pren Kašnjeti: Ja sam hodao ulicom.

Javni tužilac: Da li ste mu rekli zdravo?

Pren Kašnjeti: Nisam mu ništa rekao. Nismo prepoznali jedan drugoga.

Predsedavajući sudija: Mislim da me nije razumeo. Mislio sam da je neko drugi pozdravio Gjelosha i da je on iz toga shvatio da je ta osoba Gjelosh.

Pren Kašnjeti: Bio je to neko drugi.

Predsedavajući sudija: Neko drugi je pozdravio Gjelosha?

Pren Kašnjeti: Da.

Predsedavajući sudija: Pre ovog slučajnog susreta, niste poznavali tu osobu?

Pren Kašnjeti: Ne.

Javni tužilac: Sada bih vas zamolio da mi pojasnite ovu izjavu koju ste dali policiji. U pitanju je rečenica nakon vašeg opisa događaja kada je T████ odveden, dve nedelje pre P████. „Nakon rata sam čuo da je to bio Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje, u opštini Peć“. Šta ste čuli? Da je to bio Gjelosh Krasniqi? Možete li to objasniti?

Pren Kašnjeti: Da. Sve što sam čuo je bilo „Gjelosh Krasniqi“ i da je on bio pripadnik OVK i to je to.

Javni tužilac: Je li to bilo u vreme kada ste videli da neka druga osoba pozdravlja Gjelosha na ulici?

Pren Kašnjeti: Ne, tada ništa nisam čuo.

Javni tužilac: Dakle, od nekoga ste čuli da je neko lice po imenu Gjelosh Krasniqi bio u OVK?

Pren Kašnjeti: Da, bio je.

Javni tužilac: I da li ste vi povezali tu informaciju sa događajima iz noći kada ste P████ L████ videli u svom dvorištu sa vojnicima OVK?

Pren Kašnjeti: Nisam ništa povezao.

Javni tužilac: Pustite me da vidim da li mogu još malo da pojasnim. Na kraju vašeg iskaza koji ste dali policiji prošle godine stoji, citiram: „čuo sam da je i Gjelosh Krasniqi bio među vojnicima OVK koji su bili u mom dvorištu te noći kada je odveden P█████ L█████.“

Pren Kašnjeti: To nije istina. Znam šta sam rekao.

Predsedavajući sudija: Ovde je iskaz koji ste vi potpisali. Na albanskom je jeziku. Ne možete to poreći. Čega se danas sećate?

Pren Kašnjeti: Kao što sam i rekao. Nisam prepoznao Gjelosha Krasniqija te noći, 11. ste rekli da sam znao Gjelosha Krasniqija.

Predsedavajući sudija: Tužilac, koji citira vašu izjavu, je rekao da ste čuli da je i Gjelosh Krasniqi te noći bio u dvorištu vašeg strica.. U dvorištu gde je odveden P█████ L█████.

Haxhi Millaku: Ovde se koriste pogrešne reči, a to je „Čuo sam da“.

Predsedavajući sudija: Ne kažemo da ste vi videli. U vašem iskazu piše da ste čuli da je i Gjelosh Krasniqi bio prisutan te noći.

Pren Kašnjeti: Ne sećam se toga.

Predsedavajući sudija: Da li je moguće da vam je pamćenje bilo bolje pre godinu dana kada ste davali iskaz policiji?

Pren Kašnjeti: Pamćenje mi je sveže danas kao što je bilo i tada.

Predsedavajući sudija: Ali ne govorite iste stvari. To je problem.

Pren Kašnjeti: Ja govorim istinu.

Predsedavajući sudija: Sada govorite istinu?

Pren Kašnjeti: Znam šta sam rekao, a šta je na papiru napisano, to ne znam.

Predsedavajući sudija: Znae, jer ste vi potpisali. Ne možete da kažete da ne znate.¹⁵

Predsedavajući sudija: Tokom ispitivanja su vam pokazane neke slike, je li tako?

Pren Kašnjeti: Da, pokazali su mi neke fotografije.

Predsedavajući sudija: Sledeći korak je pitanje da li su ove slike koje je vam je javni tužilac pokazao upravo sada, iste slike kao slike koje su vam ranije pokazane?

Pren Kašnjeti: Mislim da nisu.

Predsedavajući sudija: Dakle, prema vašem mišljenju, to nisu iste slike. Da li ste sigurni da to nisu iste slike?

Pren Kašnjeti: Na osnovu ovoga što vidim, mislim da nisu iste.

Javni tužilac: Da li se sećate da ste među slikama koje su vam prošle godine pokazane izabrali jednu sa licem koje ste prepoznali?

¹⁵ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009., str. 29-31.

Pren Kašnjeti: Možda ove dve (pokazuje ih).

Javni tužilac: Gledate na strani 126 i kažete možda „ove dve“. Na koje dve pokazujete? Na sliku u gornjem levom uglu?

Pren Kašnjeti: Da.

Javni tužilac: I koja je druga?

Pren Kašnjeti: On ili on (pokazuje).

Javni tužilac: Molim vas pokažite prstom drugu sliku. Sada pokazujete sliku u donjem desnom uglu (pokazuje). Pokazali ste na ovu (pokazuje) i na ovu (pokazuje)?

Pren Kašnjeti: Da,

Javni tužilac: Kako prepoznajete ovo dvoje ljudi?

Pren Kašnjeti: Mislim da je ovaj.

Javni tužilac: Molim vas da nam objasnite.

Javni tužilac: Prepoznate je ove dve slike (pokazuje) kao slike koje vam je policija pokazala?

Javni tužilac: Mislim da je tako.

Javni tužilac: Hajde da njih ostavimo po strani na trenutak. Da li ste među slikama koje vam je prošle godine pokazala policija prepoznali nekoga?

Pren Kašnjeti: Prepoznao sam ove dve slike koje sam vam sad pokazao.

Javni tužilac: Da li se sećate da ste u svom iskazu rekli sledeće, citiram: „Među ovim slikama koje ste mi pokazali, prepoznajem samo Gjelosha Krasniqija.“ Da li se sećate da ste u svom iskazu policiji ovo rekli?

Pren Kašnjeti: Ne sećam se toga. Nisam znao da ću doći ovde.

Javni tužilac: Ovde ste obavezni da govorite istinu. Da li ste policiji govorili istinu kada ste rekli da samo Gjelosha Krasniqija prepoznajete na slikama?

Pren Kašnjeti: To ne može biti istina.

Ferdinando Buatier: Ukratko, pošto mi moramo da razumemo. Reki ste nam da vas je ispitala policija i tokom tog razgovora su vam pokazali neke fotografije i tražili od vas da kažete da i na tim slikama prepoznajete neku od osoba koje su učestvovala u događajima iz 1999. Tako sam ja razumeo. Da li je to tačno ili nije?

Pren Kašnjeti: Da, tačno je, ali nisam nikoga prepoznao.

Ferdinando Buatier: Videli ste neke fotografije i na njima niste prepoznali nikoga kao nekog od vojnika iz događaja iz marta 1999?

Pren Kašnjeti: Pokazao sam na jednoj fotografiji.

Ferdinando Buatier: Dakle, prepoznali ste tu osobu kao osobu koju ste sreli posle rata?

Pren Kašnjeti: Da, tri meseca posle.

Javni tužilac: Sada nam kažete da jeste prepoznali nekoga na fotografiji. I da li je to bila fotografija Gjelosha Krasniqija?

Predsedavajući sudija: Da li je moguće da ste pokazali, kada su vam pokazane slike, Gjelosha Krasniqija? Mислеći na osobu koju je pozdravio neko drugi nekad posle rata? Je li to tačno ili nije?

Pren Kašnjeti: Dok sam ja prolazio tuda.

Predsedavajući sudija: Ta osoba koju je neko pozdravio je ista osoba koju ste vi prepoznali na slici?

Pren Kašnjeti: Mogao bi biti.

Predsedavajući sudija: To je bilo kada vas je policija ispitivala?

Pren Kašnjeti: Možda sam ja napomenuo da je to bila ta osoba.

Predsedavajući sudija: Osoba koju je neko pozdravio?

Pren Kašnjeti: Sa kim mislite?

Predsedavajući sudija: Hajmo iz početka. Rekli ste da ste nekada posle rata dok ste hodali Đakovicom čuli da neko pozdravlja neku osobu, koju je oslovio sa „Gjeoš Krasniqi“. Je li to tačno?

Pren Kašnjeti: Da.

Predsedavajući sudija: Sada vas pitam, da li je moguće da među ovim slikama koje vam je policija pokazala je bila i slika osobe koju je neko taj dan pozdravio?

Pren Kašnjeti: Kao što ste rekli.

Predsedavajući sudija: Dakle, odgovor je da?

Pren Kašnjeti: Moguće je.

Predsedavajući sudija: Hteo sam da kažem da li se ta osoba nalazi na ovim slikama koje su vam pokazane? Osoba koju je neko pozdravio?

Pren Kašnjeti: Okvirno sam pokazao na ovu sliku, ali nisam siguran.

Predsedavajući sudija: Pokazali ste dve slike. Ali kada vas je ispitivala policija, da li ste pokazali jednu ili više od jedne slike? Jer ovde piše da ste pokazali samo jednu sliku.

Pren Kašnjeti: Ako vi tako kažete, onda je tako.

Predsedavajući sudija: Ja to tako kažem zato što ste vi to tako rekli. Da li to znači da ostajete uz svoj raniji iskaz u pogledu ovog pitanja?

Pren Kašnjeti: Kao što sam i rekao danas, pokazao sam ove dve slike, dakle, može biti jedna od njih.

Predsedavajući sudija: Ali kada vas je policija ispitivala, pokazali ste jednu. Sada sam vam osvežio pamćenje, da li ostajete pri ovoj tvrdnji?

Pren Kašnjeti: Ako sam tako rekao, neću poricati ono što sam rekao. Ali što se tiče te osobe, ne mislim da ima neke istine u tome.

Predsedavajući sudija: Možete reći da se ne sećate toga, ali ne i da niste to rekli. Postaviću vam još jedno pitanje. Zamoliću vas da se okrenete i pogledate prisutne u sudnici i okrivljenog.

Svedok se okreće prema prisutnima i okrivljenom i okreće se nazad.

Predsedavajući sudija: Da li među ovim ljudima vidite tu osobu koju je neko pozdravio na ulici u Đakovici nekada posle rata?

Pren Kašnjeti: Među ljudima koje sam video, mislim da nema te osobe o kojoj sam malopre govorio.

Predsedavajući sudija: Sada bih vas zamolio da pogledate okrivljenog, čije ime je Gjelosh Krasniqi.

Svedok se okreće i gleda okrivljenog.

Predsedavajući sudija: Da li je to ta osoba koju je neko pozdravio u Đakovici?

Pren Kašnjeti: Nisam 100% siguran.

Predsedavajući sudija: Da li bi mogao biti ta osoba ili ne?

Pren Kašnjeti: Ne mogu vam reći.

Predsedavajući sudija: Koje su razlike između ovog Gjelosha Krasniqija koji je ovde ispred nas i osobe koju je neko pozdravio u Đakovici? Ako uopšte ima razlika.

Pren Kašnjeti: Lice mu je bilo drugačije. Lice mu je bilo duže.

Predsedavajući sudija: Da li ima nekih razlika ili ne?

Pren Kašnjeti: Bio je dosta belji?

Predsedavajući sudija: Mislite li na boju kože?

Pren Kašnjeti: Da.

Predsedavajući sudija: Pošto su tužiočeve slike nešto bolje nego moje... (pokazuje na tužioca)

Javni tužilac predaje kopije fotografija sudskom veću.

Predsedavajući sudija: Da li mislite da je ova osoba, pokazujem sliku na strani 126 u donjem desnom uglu stranice, ko je to, prema vašem mišljenju? Koga predstavlja ova slika? Da li vidite bilo koga u sudnici ko malo podseća na osobu sa ove slike?

Pren Kašnjeti: Ne, ne bih rekao.

Predsedavajući sudija: Zar ne mislite da bi na ovoj slici mogao biti Gjelosh Krasniqi? Poredeći sliku i lice koje je prisutno ovde, pitam vas da li bi to moglo da bude isto lice.

Pren Kašnjeti: Moguće je da neko liči na osobu sa slike.

Predsedavajući sudija: Pitam vas konkretno za ovu sliku i za ovu osobu (pokazuje na okrivljenog)

Hadži Milaku: Uzmite sliku, pogledajte...

Predsedavajući sudija: Molim vas, uzmite sliku.

Svedok uzima sliku od predsedavajućeg sudije.

Predsedavajući sudija: Samo pogledajte okrivljenog. Ne plašite se.

Pren Kašnjeti: Ne plašim se. Postoji velika razlika.

Predsedavajući sudija: Koje su to velike razlike?

Pren Kašnjeti: Prvo, frizura je drugačija.

Predsedavajući sudija: Ali frizura može da se promeni godinama.

Pren Kašnjeti: I ja svoju menjam.

Predsedavajući sudija: Koje su još razlike?

Pren Kašnjeti: Osoba sa slike, lice mu je okruglije, a osoba koja sedi iza mene ima duže lice.

Predsedavajući sudija: Samo da vas obavestim da je ta slika slika Gjelosha Krasniqia. Samo da vam kažem da znate.

Svedok vraća sliku nazad predsedavajućm sudiji.

Predsedavajući sudija: Sada znate da je to slika Gjelosha Krasniqija. Da li mislite da su osoba sa slike i okrivjeni iste osobe ili nisu?

Pren Kašnjeti: Ne bih rekao.¹⁶

1. f) Prenk Luli je u svom iskazu datom pred sudskim većem izjavio da je uveče 24. marta 1999, bio kod kuće i gledao je TV sa svojim ocem M [REDACTED] L [REDACTED] i ostalim rođacima, kada su neka deca, koja su bila napolju, došla i rekla da su im odveli strica, misleći na P [REDACTED] L [REDACTED]. Kada je izašao u dvorište gde se sreo sa rođacima (stričevim sinovima), koji su mu rekli da je P [REDACTED] odveden. On nije nikoga video, odmah je ušao u kuću pošto ga je više interesovalo da gleda vesti o bombardovanju.

Nakon što su vratili P [REDACTED] u dvorište, Prenk je opet izašao i video je P [REDACTED] sa još trojicom vojnika OVK, ali nije nikoga od njih znao niti je pričao sa bilo kojim od njih.

U prethodnoj izjavi datoj UNMIK policiji 16.01.2008. Prenk Luli je rekao sledeće:

24. marta 1999. oko 20:00 časova Pashkova supruga Z [REDACTED] je zajedno sa Gjergjovom suprugom T [REDACTED] došla njegovoj kući da se skloni zbog bombardovanja. Prenk je zajedno sa svojim ocem, otišao u kuću N [REDACTED] L [REDACTED]. Oko 20:30, N [REDACTED] sin Prenk je ušao u kuću i rekao je da je P [REDACTED] odveden. Onda je izašao napolje i video naoružanu osobu u uniformi OVK, ali ga nije prepoznao. Pitao ga je ko je on, ali on je samo rekao da je sa Kosova i da njemu nije važno da zna ko je on.

¹⁶ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009, str. 34-40.

Oko 23:30 je čuo jednog člana porodice da kaže „Vratio nam se stric“, pa je izašao napolje i ovog puta je video Gjelosha Krasniqija zajedno sa još trojicom saradnika u dvorištu. Nije mogao ništa da čuje, ali je odlično čuo kada je Gjelosh rekao: „Ustani i pođi sa nama“. P [REDACTED] je predao municiju koju mu je Gjelosh tražio i krenuo je prema E [REDACTED] vinogradu, ali pre nego što su izašli iz dvorišta, vojnici su rekli prisutnim ljudima da se ne pomeraju odatle sat vremena.

S obzirom na razlike između njegovog ranijeg iskaza i svedočenja pred sudskim većem, izvršeno je sučeljavanje svedoka Prenka Lulija na sledeći način:

Javni tužilac: Pitam vas da li se sećate da ste 1. januara 2008. Dali izjavu? Da li se sećate da ste te večeri dali izjavu?

Prenk Luli: Da.

Javni tužilac: Da vas pitam. Ta izjava je data policajcima, je li tako.

Prenk Luli: Da.

Javni tužilac: Da li se sećate da ste dali ovaj deo izjave?

Prenk Luli: Nisam ništa rekao. Čak nisam ni video.

Javni tužilac: Videli šta?

Prenk Luli: Bilo koju naoružanu osobu.

Javni tužilac: Slušajte moje pitanje. Sećate li se da ste u svojoj izjavi policiji dana 16. januara 2008, rekli da nakon što ste od dece čuli da vam je odveden stric, vi ste rekli sledeće: „U isto vreme sam izašao u N [REDACTED] dvorište i video sam jednu naoružanu osobu u uniformi OVK. On je imao i oznake OVK, ali ga ja nisam prepoznao“. Sećate li se da ste to rekli?

Prenk Luli: Nisam to rekao i ne sećam se da sam to rekao jer nisam video nikoga u dvorištu.

Javni tužilac: Poričete da ste to rekli?

Prenk Luli: Nisam to rekao.

Javni tužilac: Dalje u svojoj izjavi kažete: „Pitao sam ga: Ko si ti? I on mi je rekao ' Ja sam sa Kosova i nije važno da znaš kako se zovem'“, a onda ste vi rekli „Nakon mog razgovora sa tim čovekom u uniformi, ušao sam u kuću, ali je on ostao da stoji u dvorištu i čuva stražu.“ Možete li sudskom veću objasniti kako je ova informacija dospela u vašu izjavu koju ste potpisali?

Prenk Luli: Ne znam ko je to napisao. Video sam da je bilo troje ili četvoro ljudi kada su vratili mog strica, ali je bio mrak i nisam ništa drugo mogao da vidim.

Javni tužilac: Ne možete da objasnite kako je ovo dospelo u vašu izjavu.

Prenk Luli: Ne znam.

Javni tužilac: Iako ste je vi potpisali?

Prenk Luli: Potpisao sam je, ali nisam znao šta u njoj piše. Kako sam mogao da znam?

Javni tužilac: Ovo je bila veoma važna istraga, zar vas nije zanimalo šta potpisujete?

Prenk Luli: Otac mi je bio veoma bolestan. Bavio sam se drugim stvarima. Nisam video šta je čovek napisao. Morao sam oca da pošaljem doktoru i ne znam šta je napisano.

Javni tužilac: Izjava je na albanskom jeziku. Potpisali ste je.

Prenk Luli: Da, potpisao sam je.¹⁷

Javni tužilac: A da vam postavim pitanje o sledećoj izjavi koju ste dali u januaru 2008, citiram: „Oko 23:00 časa, Gjeloš Krasniqi je zajedno sa još tri saradnika, došao u dvorište i ja sam od jednog člana moje porodice čuo da se stric vratio. Zato sam opet izašao napolje.“ Da li se sećate da ste u januaru 2008. rekli ovo?

Prenk Luli: Da.

Javni tužilac: Da li ste mogli da čujete šta su govorili?

Prenk Luli: Ne.

Javni tužilac: Dalje u vašoj izjavi ste rekli sledeće: „Nisam mogao sve da čujem, ali sam veoma dobro čuo reči koje je izgovorio Gjeloš Krasniqi: 'ustani i pođi sa nama'.“

Hadži Milaku: U albanskoj verziji stoji suprotno. U toj verziji piše: „Nisam dobro čuo“.

Javni tužilac: „Nisam mogao da čujem sve što je govorio Gjeloš Krasniqi“

Hadži Milaku: „Nisam mogao dobro da čujem“ stoji u albanskoj verziji. Reči „ustani i pođi sa nama koje je Gjeloš Krasniqi izgovorio sam veoma dobro čuo.“

Predsedavajući sudija: Isto je. Odgovorite sad na pitanje.

Javni tužilac: Čuli ste izjavu; da li se slažete da ste vi dali takvu izjavu?

Prenk Luli: Slažem se, ali ne na način na koji ste vi to rekli. On se predstavio kao Gjeloš Krasniqi, ali ja ga ne poznajem i nikada ga nisam video. Nije istina da sam rekao da poznajem tog čoveka.

Predsedavajući sudija: Javni tužilac nije to rekao. Samo da razjasnimo, kako se to dogodilo? Pre nego što je rekao to što je rekao, šta je rekao? Pošto ste rekli da se predstavio kao Gjeloš Krasniqi, kada se predstavio?

Prenk Luli: Nakon što su ga vratili.

Predsedavajući sudija: Šta je rekao?

Prenk Luli: Samo je rekao 'pođi sa sa nama' i ništa više

Predsedavajući sudija: Kako onda možete da znate da se predstavio kao Gjeloš Krasniqi?

¹⁷ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009, str. 48-49.

Prenk Luli: Kako sam mogao da znam da li je to bio on ili nije bio on?

Predsedavajući sudija: U kom trenutku tokom te večeri se on predstavio kao Gjelosh Krasniqi? Kako se to dogodilo?

Prenk Luli: Nije on rekao da je on Gjelosh Krasniqi. Nisam ga čuo da to kaže i nije to rekao.

Predsedavajući sudija: Kako ste onda mogli da znate da je on Gjelosh Krasniqi pošto u izjavi kažete da je Gjelosh Krasniqi, zajedno sa još tri svoja saradnika, ušao u dvorište?

Prenk Luli: Čuo sam reči „Odveo ga je Gjelosh Krasniqi“. U tom trenutku nisam čuo da je on rekao to ili da se predstavio.

Predsedavajući sudija: Neko drugi je izgovorio reči: „Odveo ga je Gjelosh Krasniqi“. Da li se sećate ko je izgovorio te reči?

Prenk Luli: Ne.

Predsedavajući sudija: Da li ste čuli da neko to kaže ili ste videli da neko to kaže?

Prenk Luli: Neko je to rekao, ali nisam video.

Predsedavajući sudija: Dakle, samo ste čuli.

Prenk Luli: Samo sam čuo.¹⁸

1. g) Mihil Pergega, u svom svedočenju datom pred sudskim većem, je rekao da je u noći 24. marta 1999, u njegovoj kući bilo 13-14 članova njegove porodice. Oko 11 ili 12 sati, on je čuo psa da laje i neke glasove, pa je izašao napolje. Video je neke ljude u uniformama sa oružjem, ali nije mogao da ih prepozna pošto je bio mrak. Jedan od njih, oniži i deblji čovek, se predstavio, ali nije rekao svoje ime i tražio je da mu Mihil preda oružje. Pokazao mu je sliku i pitao ga da li prepoznaje osobu na slici kao P [REDACTED] L [REDACTED]. Nakon toga, on je predao oružje i ti naoružani ljudi su mu rekli da ne zatvara vrata pre nego što oni odu. Nakon toga više nikad nije video te ljude.

U svojoj prethodnoj izjavi koju je dao UNMIK policiji 11.04.2008, Mihil Pergega je rekao sledeće:

24. marta 1999, Gjelosh Krasniqi je zajedno sa još troje ljudi u uniformama OVK, otišao do njegove kuće, poazao mu policijsku iskaznicu P [REDACTED] L [REDACTED] i pitao ga da li prepoznaje čoveka na slici, kojeg je on identifikovao kao P [REDACTED] L [REDACTED], pošto mi je P [REDACTED] kum.

Mihil je poznavao Gjelosha Krasniqija jer su bili prijatelji i on mu je rekao da mu preda oružje. Rekao mu je da će mu dati oružje samo da od toga ne pravi ništa strašno i predao mu je dva komada oružja. On je takođe rekao Gjeloshu da se plaši da bi se oni mogli vratiti po njega i njegove sinove jednog dana. Ali, Gjelosh je odgovorio da se to neće dogoditi pošto se on lepo ponašao. Takođe mu je rekao da ne napušta selo jer mu nisu mogli garantovati

¹⁸ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 17.03.2009, str. 49-51.

bezbednost. Nakon toga, dok su odlazili Gjelosh mu je rekao da sačeka 5 -10 minuta i da onda zatvori kapiju. Više ga nije video.

S obzirom na nedoslednosti između njegovog ranijeg iskaza i svedočenja pred sudskim većem, izvršeno je sučeljavanje svedoka Mihila Pergega na sledeći način:

Javni tužilac: Da li se sećate tokom razgovora da ste im rekli „Gjelosh Krasniqi je zajedno sa još trojicom ljudi došao u moju kuću“.

Mihil Pergega: Nisam rekao 3, 4 ili 10, samo sam rekao da su neki od njih pomenuli to ime, a da li je on ta osoba ili nije ne znam da li je njihova namera bila da nešto implicira.

Javni tužilac: Moje pitanje je da li ste dali takvu izjavu policiji ili niste?

Mihil Pergega: Rekao sam da su neki od njih ga oslovljavali sa Gjelosh Krasniqi, ali ga ja ne znam i nisam ga video. Ne znam da li je njihova namera bila da nešto impliciraju, neki ljudi su tokom rata menjali imena.

Predsedavajući sudija: Govorite o vojnicima.

Mihil Pergega: Da, jedan od vojnika je pomenuo to ime, ali tokom rata su oni promenili imena, ne znam zašto.

Javni tužilac: Molim vas, okrenite se i pogledajte okrivljenog.

Svedok se okreće.

Javni tužilac: Da li je to Gjelosh Krasniqi kojeg znate, ova osoba pred vama?

Mihil Pergega: Kažete da je ova osoba Gjelosh Krasniqi, ja ga nikada nisam video niti ga poznajem.

Predsedavajući sudija: Nikada nije rekao da je poznavao Gjelosha Krasniqija, tako da treba da preformulišete pitanje.

Javni tužilac: Da li znate ko je osoba koju ste sad pogledali u sudnici?

Mihil Pergega: Tek sad kad sam ga video, sad kad ste mi vi to rekli.

Javni tužilac: Ja sam vas samo pitao da li ga poznajete?

Mihil Pergega: Ne.

Javni tužilac: U iskazu koji ste dali u aprilu, da li se sećate da ste rekli sledeće: „Znao sam Gjelosha Krasniqija jer smo bili prijatelji, Gjelosh Krasniqi mi je rekao da predam oružje“ da li se sećate da ste rekli ovo policiji u aprilu prošle godine?

Mihil Pergega: Ne, ne znam šta su oni tada zapisali.

Javni tužilac: Dakle, vi to nikada niste rekli?

Mihil Pergega: Ne znam kakav bi ja to prijatelj mogao da budem ako ga nikada nisam video ili provodio vreme sa njim čak bih i voleo da znam ljude koji dolaze.

Javni tužilac: Na osnovu naredbe koju ste dobili vi ste predali oružje?

Mihil Pergega: To sam rekao.

Javni tužilac: Dakle, ova izjava je tačna u pogledu tvrdnje da su vojnici dolazili vašoj kući 24. marta 1999.

Mihil Pergega: Ne znam datum, samo znam da su došli.

Javni tužilac: Da li ste predali oružje?

Mihil Pergega: Da, upravo sam vam to rekao.

Javni tužilac: Iskaz je tačan u delu gde kažete da ste na legitimaciji videli P [REDACTED] L [REDACTED]?

Mihil Pergega: Da.

Javni tužilac: Ali nije tačno u delu gde se pominje ime Gjelosh Krasniqi to da vam je on pokazao legitimaciju?

Mihil Pergega: Nikada nisam poznao Gjelosha Krasniqija, ako je ovo ta osoba o kojoj mi pričate onda ga znam, ali ga nisam znao ranije i to nije osoba koju sam video te večeri.

Javni tužilac: Da li ste rekli sledeće u svojoj izjavi: „Rekao sam Gjeloshu Krasniqiju da mu predajem oružje ali da se plašim da će se vratiti jednog dana da odvede mene i moje sinove“, da li ste to izjavili?

Mihil Pergega: Rekao sam da sam rekao toj osobi koja je tražila oružje da „mi večeras traži oružje, a kasnije može da dođe i mene da vodi“, to sam rekao toj osobi, nikada nisam znao da je to Gjelosh Krasniqi.

Javni tužilac: Ranije ste rekli da ste čuli ime Gjelosh Krasniqi.

Mihil Pergega: Prema imenu koje sam čuo, ja sam mislio da je ta osoba Gjelosh. Ne znam koje su njihve namere bile, možda da nešto impliciraju.

Javni tužilac: Ono što pokušavam da razumem jeste vaše objašnjenje o tome da ste čuli ime Gjelosh Krasniqi i da priznajete da ste čuli to ime te noći?

Mihil Pergega: Da, jedan od vojnika jeste pomenuo ovo ime. Tokom rata su oni menjali imena.

Javni tužilac: Odgovorite jasno. Da li ste policiji dali ime Gjelosh Krasniqi kao ime osobe sa kojom ste razgovarali i kojoj ste predali oružje te noći?

Mihil Pergega: Mislim da ste nešto pomešali ovde, rekao sam ono što se dogodilo. Čuo sam da je neko pomenuo ime Gjelosh Krasniqi i mislim da su imali nameru da pomenu to ime kako bi svalili krivicu na nekoga drugoga.

Javni tužilac: Kakvu krivicu?

Mihil Pergega: Krivicu zato što su tražili oružje, zašto bi inače promenili imena?

Javni tužilac: Da li se sećate da ste rekli sledeće: „Nisam video P [REDACTED] L [REDACTED] samo sam video njegovu legitimaciju na kojoj je bila njegova slika, a držao je Gjelosh Krasniqi“.

Mihil Pergega: Ne znam šta su napisali o Gjelošu, ali rekao sam samo da sam čuo ime Gjeloš, ne mogu još dugo da izdržim, bolestan sam.

Svedoku je obezbeđena stolica da sedne.

Javni tužilac: Da li vam je pružena prilika da potpišete iskaz ili ne?

Mihil Pergega: Niko mi nije pročitao iskaz, ne znam šta se dogodilo.

Javni tužilac: Ali jesu vas zamolili da potpišete iskaz, zar ne?

Mihil Pergega: Ne samo su me pitali da potišem i ja sam ih pitao je li treba negde da idem sa ovim, a oni su mi rekli ne, ne bih potpisao da su mi rekli da moram da dođem na sud.

Javni tužilac: Zašto ne biste potpisali ako treba da dođete na sud?

Mihil Pergega: Što bih sebi stvarao nevolje posle 11 godina, ja imam 74 godine i bolestan sam.

Riza Berisha: Da li je istinit iskaz koji ste dali policiji ili iskaz koji ste dali danas ovde?

Mihil Pergega: Tačno je ovo što sam danas rekao, a ne znam šta su oni nekad ranije napisali.

Predsedavajući sudija: Samo da nešto razjasnimo, želim da znam kako je moguće da ste danas ovde pred sudom izjavili da nikada niste znali ko je Gjeloš Krasniqi. Zašto ste u iskazu koji ste dali policiji rekli 'Znao sam Gjeloša Krasniqija jer smo bili prijatelji', kako možete da objasnite ovu kontradiktornost?

Mihil Pergega: To nije istina; ne znam kako su oni to napisali.

Predsedavajući sudija: Dakle, hoćete da kažete da je neko u potpunosti izmenio verziju događaja koju ste vi dali policiji?

Mihil Pergega: Ono što sam danas ovde rekao, te iste reči sam rekao pred policijom. A šta su oni napisali, to ne znam.

Predsedavajući sudija: Jeste li sigurni da izjava koju ste dali policiji vam nije bila pročitana?

Mihil Pergega: Nisam čuo da su mi pročitali.

Predsedavajući sudija: Dakle, vi ste samo to potpisali.

Mihil Pergega: Pa, potpisao sam, rekao sam im da ne mogu to da uradim, da ne znam kako, samo su stavili moj prst na to.

Predsedavajući sudija: Dakle, hoćete da kažete da vi niste ništa potpisali već da ste stavili otisak prsta. Ne, potpisao sam to na najbolji mogući način.

Predsedavajući sudija: Da li ste potpisali svaku stranicu?

Mihil Pergega: To vam ne mogu reći. Dosta vremena je prošlo, sad ima 10 godina.

Fernando Buatier: Kada ste prvi put videli današnjeg okrivljenog?

Mihil Pergega: Ako je to on, onda danas.

Fernando Buatier: Kada ste počeli sa davanjem izjave danas rekli ste da je Gjeloš Krasniqi rođak, u kom stepenu srodstva ste sa okrivljenim i njegovom porodicom?

Mihil Pergega: Rekao sam da smo preko 18 kuća bratstva, jedan od braće je Gjeloš. Krasniqi je u tazbinskom srodstvu sa jednim od moje braće. Ja ne znam ni svoju tazbinu, a da ne govorim o tazbini svoje braće, puno žena i ćerki smo poženili i oni su se dosta venčavali sa nama, pa tako ja ne poznajem svoje zetove.

Fernando Buatier: Živite u istom selu ili u različitim?

Mihil Pergega: Ne znam koje je njegovo selo niti ime sela, Ne znam gde on živi. Nikada nisam bio u njegovom selu.

Predsedavajući sudija: Da li ste sigurni da je ovo prvi put da vidite okrivljenog?

Mihil Pergega: Siguran sam, ako je ovo osoba za koju mi kažete da jeste, da, danas ga prvi put vidim u sudnici.¹⁹

1. h) Gjergj Ćuni, u svom svedočenju pred sudskim većem, je izjavio da je u noći 24. marta 1999. oko 10:00 sati bio kod kuće sa svojim pokojnim bratom kada su došli neki vojnici i zvali ga da izađe napolje. Kada je izašao napolje, rekli su mu da preda oružje. On je imao dozvolu za nošenje oružja, ali je ipak odlučio da ih preda zbog straha da bi mogao da ima neprilike ukoliko ne preda oružje. Vojnici koji su došli su bili Albanci i nosili su ambleme sa orlom, ali nije prepoznao nijednog od njih.

U svom prethodnom iskazu, koji je dao UNMIK policiji 11.04.2008, Gjergj Ćuni je dao sledeću izjavu:

Dana 24. marta 1999, oko 21:15 časova, tri osobe u uniformama OVK su otišle njegovoj kući, dok je njih 14 ili 15 stajalo malo dalje i čekalo. Zvali su ga: „Hej Gjergj“; on je izašao napolje i rekli su mu da hoće da uđu u kuću da pokupe njegovo oružje. Gjergj je odgovorio da će on sam izneti oružje i da nema potrebe da oni ulaze u kuću. Dao je jednu pušku nekom vojniku u uniformi OVK, sa oznakama OVK i crnom kapom, a drugi pištolj je dao Gjelošu Krasniqiju. Nakon toga su mu rekli da oстане u kući, a oni su otišli i on nije znao ništa više o njima.

S obzirom na nedoslednosti između prethodnog iskaza i svedočenja datog pred sudskim većem, svedok Gjergj Ćuni je sučeljen na sledeći način:

Javni tužilac: Da li su vas zvali po imenu?

Gjergj Ćuni: Nisam čuo svoje ime. Samo sam čuo da se deru.

Javni tužilac: U iskazu piše da su vas zvali 'Hej Gjergj'.

Gjergj Ćuni: Možda su pitali čija je kuća.

Javni tužilac: Da li je ovo tačno: 'Dao sam im pušku M48'?

Gjergj Ćuni: Oni su vikali ali nisu zvali moje ime.

Javni tužilac: U redu, postoji nedoslednost.

¹⁹ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 18.03.2009, str. 6-10.

'Dao sam pušku 48 vojniku u uniformi OVK i crnoj kapi sa oznakom OVK'. Da li se sećate da ste policiji dali ovu izjavu?

Gjerg Ćuni: Davno je to bilo.

Javni tužilac: Da li je tačna ova izjava?

Gjerg Ćuni: Sećam se nekih reči, a nekih se ne sećam.

Javni tužilac: Kojih se sećate?

Gjerg Ćuni: Sećam se da su me pitali, ali nisam nikog drugog prepoznao. Dao sam im oružje, ali mi nikada nisu izdali potvrdu.

Javni tužilac: 'Dao sam pištolj CZ 99, 9mm, serijski broj 45811 Gjeloshu Krasniqiju', da li se seate da ste ovo rekli?

Gjerg Ćuni: Sećam se da sam ovo izjavio, da sam dao oružje nepoznatoj osobi, ali se ne sećam da sam rekao da li je to on ili nije.

Javni tužilac: Da li poznajete osobu po imenu Gjelosh Krasniqi?

Gjerg Ćuni: Ne znam. Pomenuli su ga ovde 19. januara. Tada ga nisam poznavao, a ni sada ga ne znam. Dvojica sinova mog brata su takođe bili u OVK, ali ih nisam video do početka juna.

Javni tužilac: U kom delu izjave je policija pomenula ime Gjelosha Krasniqija?

Gjerg Ćuni: Ne znam šta je policija radila. Ja ne znam tu osobu. Čuo sam to ime 19. januara. Čuo sam da je javni tužilac pomenuo ime ali ja nikada nisam čuo to ime i nikada nisam sa njim razgovarao, ali je pomenuo da je živeo u selu Napolje, u opštini Peć. Ja nikada nisam išao u Napolje.

Pomenuo je 19. januara.

Javni tužilac: Za ime Gjelosh Krasniqi ste čuli 19. januara 2009?

Gjerg Ćuni: Od koga?

Javni tužilac: Od bilo koga na ovom svetu.

Gjerg Ćuni: Ne znam.

Riza Beriša: Da li ste pomenuli Gjelosha Krasniqija u svom iskazu koji ste dali policiji?

Gjerg Ćuni: Ne, nisam ih tada znao, ni danas ih ne poznajem.

Riza Beriša: Dakle, policija je napisala ime Gjelosha Krasniqija u iskazu?

Gjerg Ćuni: To nisu moje reči.

Predsedavajući sudija: Dakle, vaš odgovor je 'ne, nisam ga pomenuo'?

*Gjerg Ćuni: Na pitanje 'kome ste dali oružje', ja sam rekao ne. Kada su me pitali 'da li poznajete Gjeloša Krasniqija, ja sam rekao ne. 'Kome ste dali oružje, ne znam.'*²⁰

1. i) H███ i A███ je u svom svedočenju datom pred sudskim većem rekao da je radio kao policajac sedam godina. 25. septembra 2007. je počeo da radi na slučaju nestanka P███ L███ zajedno sa K███ R███ (K███ R███), američkim policajem, i Z███ Z███ kosovskim policajcem. Istraga je počela na zahtev Kancelarije za nestale i sudsku medicinu, koja je dobila zahtev od porodice da se iskopaju posmrtni ostaci P███ L███ na mestu gde su oni sumnjali da je sahranjen. Iako kad su oni stigli tamo, Gjergj Luli, sin P███ L███ je već pokušao da ga iskopa, ali nije mogao da pronađe ostatke. Ovo se dogodilo pre 25. septembra 2007.

Nakon ovog vremena, počeli su da prikupljaju podatke i uzeli su neke izjave od svedoka, ali samo kao istražne beleške, ne kao potpisane iskaze. Do 16. januara 2008 kada su otišli kući P███ L███ i izeli dve izjave od Gjergja i Prenka Lulija. Izjave su uzete u skladu sa smernicama i procedurama propisanim pravilima policijskih smernica i kada je postojala potreba za prevodiocem, on je bio prisutan i takođe je i on potpisivao izjave.

Ukoliko svedok nije znao da piše, onda bi oni zapisali izjavu, pročitali bi je svedoku i na kraju bi svedok potpisao sve stranice izjave. Dakle, to je procedura koja je primenjivana sa svim svedocima koji se ispituju i nije bilo svedoka koji nisu mogli da pišu ili čitaju, tako da su svi oni pročitali svoje izjave sami i potpisali ih, svi osim Z███ L███, koja nije znala da čita, pa su njoj pročitali njenu izjavu.

Policajac je izjavio da je od Gjergja Lulija uzeo nekoliko izjava tokom istrage i, pre nego što je dao svoju poslednju izjavu, Gjergj Luli ga je pozvao telefonom i obavestio ga da je Gjeloš Krasniqi pušten. Nakon toga, 07.10.2008. Gjergj je otišao u Prištinu i u svojoj poslednjoj izjavi policiji je povukao sve optužbe protiv Gjeloša Krasniqija.

Tokom čitave istrage je primio nekoliko telefonskih poziva od Gjergja Lulija, koji ga je obavestavao o tome gde se nalazi i gde se kreće Gjeloš. Što se tiče ovih poziva, on je vodio beleške i dodao ih je kao dopunske podatke svojim izveštajima. 29. januara 2008, policija je jurila auto Mercedes ML, za koji se sumnjalo da je u vlasništvu Gjeloša Krasniqija. Pratili su auto dok se nije zaustavilo kod Restorana Aviano i Gjeloš Krasniqi je bio u restoranu. Gjergj je takođe dao i broj tablica (NEW YORK DXW 5270) što je odgovaralo broju registarskih tablica auta koje su pratili.

Dana 25. marta 2008, u jutarnjim časovima, Gjergj Luli je opet kontaktirao svedoka i dao mu informaciju da Gjeloš Krasniqi sad ima drugo auto, BMW sa albanskim registarskim tablicama; popodne ga je Gjergj opet zvao i obavestio ga da su oba vozila (Mercedes i BMW) parkirana ispred restorana Metropol.

27. maja 2008. Gjeloš Krasniqi je uhapšen u baru u Peći u blizini njegovog vozila Mercedes ML, auta koje su oni pratili.

U pogledu registarskih tablica na Mercedesu ML, bitno je navesti deo svedočenja ovog svedoka:

Javni tužilac: Da li ste se sreli sa okrivljenim Gjelošem Krasniqijem u zatvoru Dubrava?

²⁰ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 18.03.2009, stranice 15-18.

H [] i A []: Da.

Javni tužilac: Da li je to bilo 18. juna?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Da li je sa vama bio i Keli Rivs?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Tokom tog susreta, da li je bio prisutan i branilac Gjelosha Krasniqija?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Pretpostavljam da su tog dana poštovane sve formalnosti u vezi sa uzimanjem izjave od okrivljenog?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Ali, on je odabrao da ne daje izjavu. Je li tako?

Haxhi Millaku: Molim vas, časni sude, on je samo koristio svoje pravo da se brani ćutanjem, ali nije rekao 'ja ne želim da dam izjavu'.

Predsedavajući sudija: Značenje je isto.

Javni tužilac: Raspravljalo se o Merceesu i dokumentima nekog drugog auta, odnosno, bila je diskusija među svima prisutnima, braniocima i policijom?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Pričalo se šta da se radi sa vlasničkim papirima i vlasništvom nad ovim vozilima, je l tako?

H [] A []: Da.

Javni tužilac: Zamolio bih sud da zabeleži dokument od dana 18. juna 2008, napravljen u zatvoru Dubrava, a priložen je vlasnički list iz drave Njujork. Mogu li svedoku pokazati taj dokument?

Predsedavajući sudija: Da, dozvoljeno vam je.

Javni tužilac svedoku pokazuje dokument i pita ga da li ga prepoznaje.

H [] A []: Ovo je ovlašćenje koje je Gjelosh Krasniqi dao svom braniocu kako bi ovaj sredio papirologiju za auto.

Predsedavajući sudija: Na našoj kopiji nema potpisa Gjelosha Krasniqija. Ne znam kakva je situacija sa kopijom koju vi sada gledate. Ovo bi trebalo da je original. Da li je okrivljeni potpisao ovo?

H [] A []: Jeste, a potpisao je i branilac.²¹

²¹ Izvod iz zapisnika sa glavnog petresa 19.03.2009, str. 20-21.

U pogledu pitanja da li je Gjergj Luli direktno video okrivljenog, treba navesti izvod iz svedočenja ovog svedoka:

Ferdinando Buatier De Mongeot: Da skratimo. Primili ste ukupno tri poziva ili četiri?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Bilo ih je više od tri.*

Ferdinando Buatier De Mongeot: Možete li nam dati tačan broj?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Ja imam četiri zabeležena.*

Ferdinando Buatier De Mongeot: U kojem od ovih razgovora vam je Gjergj Luli rekao da je lično video Gjelosha Krasniqija? Ako možete da kažete.

H [REDACTED] A [REDACTED]: *25. marta 2008.*

Predsedavajući sudija: Šta se dogodilo tog dana?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Tog dana me je on obavestio da je video Gjelosha Krasniqija u BMW X5. Tog istog dana me je on obavestio u 14:35 da ga je lično video.*

Ferdinando Buatier De Mongeot: Dvaputa je zvao?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Da.*

Ferdinando Buatier De Mongeot. U oba slučaja, on je video Gjelosha Krasniqija?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Da.*

Ferdinando Buatier De Mongeot: Da li je bilo još nekih telefonskih poziva u kojima je on rekao da je lično video Gjelosha Krasniqija?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Nije bilo više telefonskih poziva u kojima je on rekao da ga je lično video, u ostalim slučajevima mi je govorio da ga je video neko drugi.*

Predsedavajući sudija: Mislite 20. februara 2008., i 3. marta 2008. kada vas je zvao i kada je govorio nešto o kretanju Gjelosha Krasniqija, on nije neposredno video Gjelosha Krasniqija?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Mislim da su te beleške u izveštaju koji sam vam dao i dodatne informacije u sažete u izveštaju.*

Predsedavajući sudija: Više nas zanimaju te dodatne informacije, ne pregled.

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Razumem, ali te dodatne informacije se nalaze u sažetku izveštaja. Svi oni su priloženi i javljaju se u originalu. 20. februara tokom razgovora mi je rekao da ga je njegov prijatelj lično video, i to je takođe u izveštaju.*

Predsedavajući sudija: A šta je u vezi sa 3. martom?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Njegov prijatelj.*

Predsedavajući sudija: Da se vratimo na dodatne podatke od 20. februara 2008, kada ste primili ovaj telefonski poziv, da li vam je Gjergj Luli govorio o nekoj pretnji?

H [REDACTED] A [REDACTED]: *Da.*

Predsedavajući sudija: Molim vas da na objasnite o kakvoj pretnji je reč i ko je pretio.

H■■■■ A■■■■: Tokom razgovora, Gjergj Luli je rekao da je njegov prijatelj pio alkohol sa Gjelošem Krasniqijem i da je Gjeloš Krasniqi rekao njegovom prijatelju da deca P■■■■ L■■■■ rastu, i da treba da se pazi.

Predsedavajući sudija: Imate li da dodate nešto?

H■■■■ A■■■■: Gjeloš Krasniqi je njegovom prijatelju navodno rekao: „Sinu P■■■■ L■■■■ ću uraditi još nešto gore nego što sam uradio njegovom ocu.“ Tražio sam da ispitam tu osobu, to prijatelja Gjergja Lulija, ali on to nije prihvatio i ja ne znam ko je to.

Predsedavajući sudija: Kada ste ovde napisali da se Gergj Luli plaši, da li se plašio zbog ove pretnje ili zbo drugih pretnji?

H■■■■ A■■■■: Prema njeovim rečima, samo zbog ovih reči.

Predsedavajući sudija: Koje je čuo njegov prijatelj?

H■■■■ A■■■■: Da.²²

I. j) M■■■■ F■■■■, u svom svedočenju pred sudskim većem je izjavila da je radila kao policajac od 1999. U vezi sa ovim slučajem pomagala je H■■■■ A■■■■ prilikom uzimanja izjava od dve starije osobe, Gjergja Ćunija i Mihila Pergege. Gjergj Ćuni je prvi ispitan pošto su istražitelji bili u njegovoj kući; posle toga je došao Mihil Pergega i onda su i njega ispitali. Obojici svedoka je postavljeno pitanje da li su pismeni ili nisu, ali onli su rekli da su pismeni, ali da zbog godina ne mogu baš dobro da pišu. Nakon što su ispitivanja završena, svedocima su pročitane njihove izjave i oni su ih potpisali.

1. k) I■■■■ J■■■■ je u svom svedočenju datom pred sudskim većem, izjavio da je on učestvovao u istrazi tokom 2005. godine. U to vreme on je kontaktirao članove porodice nestalog P■■■■ L■■■■ i tri druga svedoka, naime Gjergja Ćunija, Mihila Pergege i T■■■■ K■■■■. Tokom razgovora sa ovim svedocima, oni su pomenuli ime Gjeloša Krasniqija i Gjergj Luli je dao i njegov fizički opis, opisujući ga kao tamnopusog čoveka, visokog oko 1,75, sa tamnom kosom, sa crnom kosom.

Prema rečima I■■■■ J■■■■, Gergj Luli je izjavio da je Gjeloš Krasniqi posle rata živeo u Americi i da je Gjeloš iz sela Napolje, u opštini Peć.

Svi svedoci su mu rekli da su poznavali Gjeloša Krasniqija, a Mihil Pergega mu je rekao da su oni čak u srodstvu.

Neki delovi iskaza koji je dao policajac su vredni pomena, a to su sledeći delovi:

Javni tužilac: Pitao sam vas da li je Gjergj Luli bio u stanju da da fizički opis Gjeloša Krasniqija. Možete odgovoriti na to pitanje.

I■■■■ J■■■■: On ga je opisao kao tamnopusog čoveka, bio je mršav, visok 1,75m, crne kose, nakon rata je živeo u Americi.

²² Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 19.03.2009, str. 27-28.

Javni tužilac: Samo još jedno pitanje u vezi sa informacijama koje vam je dao Gjerj Luli. Da li je on bio u stanju da opiše selo ili mesto odakle je bio Gjeloš Krasniqi?

I [redacted] J [redacted]: Da.

Javni tužilac: A to je?

I [redacted] J [redacted]: Selo Napolje, u opštini Peć.

Javni tužilac: Da li se i te informacije koje se dobili od Gjergja Lulija nalaze u izveštaju koji ste pripremili 2005.

I [redacted] J [redacted]: Da.²³

Predsedavajući sudija: Da li stojite uz ovaj izveštaj koji ste vi sastavili i zaključili 29. novembra 2005?

I [redacted] J [redacted]: Stojim uz izveštaj sastavljen 2005.

Predsedavajući sudija: Da li imate neka pojašnjenja ili izmene koje želite da iznesete pred ovim sudom? U pogledu onoga što ste napisali pre tri godine. Nakon toga se nastavila istraga. Da li ima bilo šta što biste hteli da izmenite?

I [redacted] J [redacted]: Ne.

Predsedavajući sudija: U potpunosti stojite uz izveštaj?

I [redacted] J [redacted]: Da.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Ne sećam se koje ste dve osobe vi ispitivali; sećam se da ste rekli tri imena.

I [redacted] J [redacted]: Gjergj Luli, Tune Kašnjeti, Mihil Pergega i Gjergj Ćuni.

Predsedavajući sudija: Dakle, četvoro ljudi.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Sećate li se da li su vam oni rekli da poznaju Gjeloša Krasniqija?

I [redacted] J [redacted]: Da.

Predsedavajući sudija: Svi oni ili samo neki od njih?

I [redacted] J [redacted]: Svi oni.

Predsedavajući sudija: Kako su ga znali, po liku, po imenu?

I [redacted] J [redacted]: Mihil Pergega mi je rekao da smo u srodstvu, da su nam porodice u srodstvu, da li su oni uzimali žene iz njihove porodice, davali su.

Predsedavajući sudija: To je rekao Mihil Pergega?

I [redacted] J [redacted]: Da.

²³ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 19.03.2009, str. 36.

Predsedavajući sudija: A ostala trojica koje ste ispitali?

I■■■■ J■■■■: *Drugi su mi rekli da su ga često videli pre rata u njihovom selu. Pošto je selo, njihovo selo, selo Napolje, ima dosta rođaka, dosta brakova ima između ova dva sela.*

Predsedavajući sudija: Između Doblibara i Napolja?

I■■■■ J■■■■: *Da.*

Predsedavajući sudija: A šta je sa predmetnom noći da li su svi svedoci 24. marta 1999. neposredno videli Gjelosha Krasniqija?

I■■■■ J■■■■: *Da.*

Predsedavajući sudija: Kada su ti ljudi te noći videli Gjelosha Krasniqija, da li je on bio sam ili je bio zajedno sa drugim ljudima?

I■■■■ J■■■■: *Bio je sa još četvoro ljudi.*

Predsedavajući sudija: Da li su te osobe nosile uniforme ili nisu?

I■■■■ J■■■■: *Da, nosili su uniforme OVK.*

Predsedavajući sudija: Da li su vam tako rekli sva četvorica sagovornika?

I■■■■ J■■■■: *Da.*

Predsedavajući sudija: Da li se sećate da vam je neko od ovih sagovornika rekao da se sreo sa Gjeloshem Krasniqijem posle rata?

I■■■■ J■■■■: *Da.*

Predsedavajući sudija: Možete li nam reći ko?

I■■■■ J■■■■: *Gjergj Luli.*

Predsedavajući sudija: Možete li se setiti kojom prilikom je on sreo Gjelosha Krasniqija?

I■■■■ J■■■■: *Jednom ga je sreo u selu Doblibare, a drugi put u Đakovici.*

Predsedavajući sudija: Da li se sećate šta se dogodilo ova dva puta?

I■■■■ J■■■■: *Ne.²⁴*

1. 1) **G■■■■ L■■■■** je u svom svedočenju pred sudskiim većem izjavio da su on i nejdgovih petorica braće, **P■■■■ N■■■■, M■■■■ T■■■■ i D■■■■**, učestvovali u ratu i bili su pripadnici pozadinske jedinice OVK u Dukagjini zoni i on je bio vođa ove jedinice. Bio je ranjen tokom rata i mogao je da ostane paralizovan, te je otišao na oporavak u Albaniju, tako da je vođstvo nad jedincom prešlo na njegovu braću **P■■■■ i M■■■■**. Ubrzo nakon toga, u zasedi koju su postavile srpske trupe, **P■■■■ i M■■■■** su ustreljeni i ubijeni 28. januara 1999.

²⁴ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 19.03.2009, str. 39-41.

Nakon što se vratio na Kosovo, tri meseca nakon završetka rata, on se sastao sa Gjeloshem Krasniqijem u uniformi OVK i pitao ga je da li zna bilo šta o posmrtnim ostacima njegova dva brata pošto je on bio na Kosovu kada se zaseda odigrala.

On je rekao da je za vreme dok je on bio u Albaniji, selo Napolje bilo u Dukagjini zoni, ali da on ne zna kako su napravljeni mostovi i koji je bio lanac komande jer se on vratio na Kosovo tek nakon završetka rata.

Rekao je da je čuo da se neko u martu 1999. predstavljao po imenu Gjelosh Krasniqi, a da to zapravo nije bio on.

1. m) Kolë Krasniqi je u svom svedočenju pred sudskim većem izjavio da su tokom 1998-1999 u selu Napolje organizovali odbranu sela, tako da je 16. juna 1998. on postao vojnik OVK koji je bio zadužen za selo. I drugi ljudi su se priključili OVK; među njima je bio i Gjelosh Krasniqi. I tom periodu kada su se oni priključivali OVK, malo ljudi je nosilo uniforme, a za Gjelosha nisu mogli da nađu uniformu pošto je bio veoma visok.

Tokom tog vremena, Gjelosh Krasniqi je radio u kuhinji i nabavljao je hranu za vojnike pošto je bio mlad, a oni su koristili mlade pripadnike da rade u kuhinji.

U noći 24. marta 1999 oko 6 ili 7 njih se okupilo da proslave početak bombardovanja i on je rekao Gjeloshu da ode i donese tele i pripremi ga za večeru i slavili su celu noć. Ujutru 25. marta 1999. se probudio i shvatio da je Gjelosh Krasniqi napustio kuću i više ga nije video. Posle toga je jedino čuo da je Gjelosh ranjen u borbi.

Gjelosh Krasniqi je morao da obavlja svoje dužnosti u kuhinji do kraja rata, imao je pravo da nosi oružje, ali to ne u kuhinji.

Gjelosh je tokom čitavog rata bio raspoređen u selu Napolje; oni su imali jedinicu, 32. Brigada, tako da ga on više nije video.

Tužilac je unakrsno ispitao svedoka, kojeg je predložila odbrana okrivljenog, i nakon toga ga je ispitalo sudsko veće kako bi proverili pouzdanost njegove priče. U daljem tekstu se nalaze neki delovi iz zapisnika od 31.03.2009.

Predsedavajući sudija: Javni tužilac hoće da zna kako je moguće da ne znate ništa o Gjeloshu Krasniqiju nakon 25. marta 1999 pošto ste vi bili zaduženi za selo Napolje. Da li je Gjelosh Krasniqi napustio selo i priključio se 35. Brigadi?

Kolë Krasniqi: Kada je počela i ofanziva i on je bio ranjen, mi smo bili u planinama i njega su odveli ljudi čiji je to bio zadatak na lečenje.

Predsedavajući sudija: Da li se sećate šta je radio Gjelosh Krasniqi pre ofanzive, koja se odigrala u aprilu 1999, a nakon 25. marta?

Kolë Krasniqi: Bio je tu do 24. Pošto je to dan koji će svi Albanci pamtit. Do jutra (prekida ga sudija)

Predsedavajući sudija: Do 25. marta?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Mi želimo da čujemo šta se dogodilo sa Gjeloshem Krasniqijem nakon 25. marta, da li je napustio selo? Da li je napustio selo?

Kolë Krasniqi: Otišao je. Ja ne znam ništa više.

Predsedavajući sudija: Kako znate da je otišao?

Kolë Krasniqi: Nije bio tu.

Predsedavajući sudija: Dakle, više ga niste videli nakon jutra 25.?

Kolë Krasniqi: Ne, oni su imali brigade i jedinice, ja sa tim nisam ništa imao.

Javni tužilac pokazuje potvrdu Kosovskog zaštitnog korpusa – dokument iz sveske 15, registrator sa materijalom numberisanim od strane 1 do 179 u sudskim spisima.

Javni tužilac: Pokazaću vam dokument na albanskom, da li možete da čitate tekst na strani 1 i 2?

Kolë Krasniqi: Ne vidim baš dobro.

Javni tužilac: Na dokumentu piše Medicinsko odeljenje, protokolarni broj 09/08. Da li je Gjelosh P████ Krasniqi rođen 13. septembra 1973. u selu Napolje, opština Peć, vojnik Oslobođilačke vojske Kosova – Dukagjini operativna zona u selu Napolje od 16. juna 1998. U dokumentu se dalje kaže (prekida ga)

Haxhi Millaku: Molim vas, čitajte dalje.

Javni tužilac: Ranjen je 5. aprila 1999 tokom borbe u selu Jablanica, u opštini Đakovica, ranjen je u glavu. Da li vam se čini da je ovaj podatak tačan?

Kolë Krasniqi: Ne znam. Čuo sam da je bio ranjen; bilo je perioda kad se nismo videli po 5-6 dana.

Javni tužilac: Da li se on ikada vratio u selo?

Kolë Krasniqi: Ne, ja ga nisam video.

Javni tužilac: Da li ste znali da se priključio 32. Brigadi u septembru?

Kolë Krasniqi: Svi smo mi bili raspoređeni do stvaranja 32. Brigade u maju.²⁵

Predsedavajući sudija: Ko je bio još prisutan sa vama i Gjeloshem Krasniqijem u noći između 24. marta 1999. i jutra 25. marta 1999.? Dajte nam neka imena i prezimena.

Kolë Krasniqi: Bilo je nas 6-7. P████, K████, ne znam ostala imena.

Predsedavajući sudija: Kako se oni prezivaju?

Kolë Krasniqi: Svi su oni Krasniqi.

Predsedavajući sudija: da li su ti ljudi živi?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Gde oni trenutno žive?

Kolë Krasniqi: U selu Napolje.

²⁵ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 31.03.2009, str. 17-18

Javni tužilac: Do sada, rekli ste da je bilo 6-7 ljudi, vi, Gjelosh i ko još?

Kolë Krasniqi: Nisam brojao.

Predsedavajući sudija: Celu noć ste bili sa tim ljudima, u pitanju je veoma važna noć i vi se ne sećate ko su bili drugi ljudi sa kojima ste bili zajedno?

Kolë Krasniqi: Ne znam im tačna imena. Prepoznao bih ih da ih vidim.

Predsedavajući sudija: Oni su iz vašeg sela.

Kolë Krasniqi: Da, ali su kuće u selu bile spalene.

Predsedavajući sudija: Da, ali trebalo bi da se sećate ko je ostao u selu.

Kolë Krasniqi: Nisam mogao da brojim.

Predsedavajući sudija: Koliko je ljudi bilo u selu u tom trenutku?

Kolë Krasniqi: Išli su u srkvu i vraćali se u selo.

Predsedavajući sudija: Ali, koliko je ljudi bilo u selu pre početka bombardovanja?

Bilo je nekih 200-300 ljudi u selu, uključujući žene i decu.

Predsedavajući sudija: Do tada, naime do 1999, koliko ste već dugo živeli u tom selu?

Kolë Krasniqi: Od rođenja.

Predsedavajući sudija: Dakle, trebalo bi da poznajete selo.

Kolë Krasniqi: Znam ja njih, ali nekada zaboravim i imena mojih sinova. Znam one koji su stariji, ali ove mlađe ne znam.

Predsedavajući sudija: Ta četvorica ostalih, da li su bili mlađi ili stariji?

Kolë Krasniqi: Bili su mlađi, nas trojica smo bili stariji.

Predsedavajući sudija: Koliko su bili mladi?

Kolë Krasniqi: Ne znam.

Predsedavajući sudija: Mlad nije precizna odrednica, koliko su bili mladi?

Kolë Krasniqi: Bili su mlađi, ne znam. Mogu da pitam ako hoćete.

Predsedavajući sudija: Dakle, znate ih. Dajte nam njihova imena.

Kolë Krasniqi: Ne znam im imena.

Predsedavajući sudija: Da li ih znate po liku?

Kolë Krasniqi: Da, naravno

Predsedavajući sudija: Koliko su otprilike mogli imati godina?

Kolë Krasniqi: Ne razumem, to je bilo pre 10 godina.

Predsedavajući sudija: Da li su bili deca, tinejdžeri, sasvim mala deca?

Kolë Krasniqi: Bili su mladići.

Predsedavajući sudija: Dakle, jedino što možete da kažete jeste da su bili mladi.

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Mlađi ili stariji od 20 godina?

Kolë Krasniqi: Ne znam.

Predsedavajući sudija: Pitao sam da li su bili stariji od 20 godina ili ne?

Kolë Krasniqi: Ne znam da li su imali 17, 19 ili 20, ne znam.

Predsedavajući sudija: Da li su imali više od 10 godina ili nisu?

Kolë Krasniqi: Da, naravno.

Predsedavajući sudija: Svo četvoro ovih ljudi su bili istih godina, više manje?

Kolë Krasniqi: Ne znam.

Predsedavajući sudija: Sećate li se šta je Gjeloš Krasniqi imao obučenno te noći?

Kolë Krasniqi: Da, imao je kuhinjsku kecelju.

Predsedavajući sudija: Da li je to bila njegova uobičajena uniforma dok je radio u kuhinji?

Kolë Krasniqi: Da, naravno. Nekada nije čak ni to nosio. Samo smo imali svoju odeću,

Predsedavajući sudija: Da li se sećate šta su nosila druga dvojica kojih se sećate? Šta su oni imali obučenno?

Kolë Krasniqi: Koja dvojica?

Predsedavajući sudija: Druga dvojica koju ste pomenuli, Prenk Krasniqi.

Kolë Krasniqi: Da, ali nismo nosili uniforme.

Predsedavajući sudija: U redu, ali hoću da znam šta su oni imali obučenno?

Kolë Krasniqi: Civilnu odeću.

Predsedavajući sudija: Da, ali šta su konkretno imali obučenno?

Kolë Krasniqi: Ne sećam se ni šta sam ja sad obukao.

Predsedavajući sudija: Molim vas da odgovorite, a ne da dajete komentare. Da li se sećate šta su oni imali obučenno?

Kolë Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Kako se sećate da je Gjeloš Krasniqi nosio kecelju, da li je u pitanju pamćenje ili zaključak?

Kolë Krasniqi: Sećam se zato što je on zajedno sa još jednom osobom posluživao hranu.

Predsedavajući sudija: Dakle, sećate se samo odeće koju je nosio Gjelosh Krasniqi, a ne i drugi, je li to vaš odgovor?

Kolë Krasniqi: Da. Nisam obraćao pažnju na njihovu odeću.

Predsedavajući sudija: Dakle, obraćali ste pažnju samo na odeću koju je nosio Gjelosh Krasniqi.

Kolë Krasniqi: Da, jer nam je on posluživao hranu.

Predsedavajući sudija: Zato ste obraćali pažnju na to kako je on bio obučen?

Kolë Krasniqi: Da, ja sam mu rekao da donese tele iz moje kuće.

Predsedavajući sudija: Da li je to bio prvi put da vas poslužuje Gjelosh Krasniqi?

Kolë Krasniqi: Ne, posluživao nas je stotinu puta.

Predsedavajući sudija: I svakog puta ste obraćali pažnju na to šta je imao obučeno?

Kolë Krasniqi: Ponekada je on, kada eksplodira bomba, odlazio u planine i nismo se viđali po 10 dana.

Predsedavajući sudija: Posluživao vas je sam ili sa još nekim?

Predsedavajući sudija: On je pripremao hranu i donosio je.

Predsedavajući sudija: Dakle, posluživao je sam?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Šta se onda dogodilo, on je posluživao sve vas i ove mladiće?

Kolë Krasniqi: On je pripremao hranu, bio je tamo jedan stari šporet i on je uzimao hranu i sam je posluživao.

Predsedavajući sudija: Da li je nosio čizme ili nije?

Kolë Krasniqi: Ne znam ni šta sam ja nosio.

Predsedavajući sudija: Sećate se da je nosio kecelju, ali se ne sećate čizama, ako obraćate pažnju na njegovu odeću onda je trebalo da primetite njegovu obuću

Kolë Krasniqi: Zašto bi me bilo briga za njegove čizme?

Predsedavajući sudija: Dakle, ne sećate se cipela, ali se sećate kecelje.

Kolë Krasniqi: To znam.

Predsedavajući sudija: Znae ili ste videli.

Kolë Krasniqi: Video sam da je nosi.

Predsedavajući sudija: Koje boje mu je bila kecelja?

Kolë Krasniqi: Ne znam koje je boje bila jer smo tada mislili o nečemu drugom.

Predsedavajući sudija: Kog oblika je bila kecelja?

Kolë Krasniqi: Napred je bila duža. Nije me bilo briga za to.

Predsedavajući sudija: Da li je imala dugmad? Mi nismo bili tamo, pa nam vi recite.

Kolë Krasniqi: Nije me bilo briga za to.

Predsedavajući sudija: Da li je ta kecelja imala džepove?

Kolë Krasniqi: Ne znam. Nisam se bavio keceljama.

Predsedavajući sudija: Dakle, sećate se kecelje, ali se ne sećate ni oblika ni boje?

Kolë Krasniqi: Slušali smo vesti; govorili su da će NATO avioni poleteti u 8:20. Nisam čak imao želju ni da ih pogledam.

Predsedavajući sudija: Da li je Gjelosh Krasniqi nosio rukavice?

Kolë Krasniqi: Ne, odakle mu rukavice.

Predsedavajući sudija: Molim vas, samo odgovorite na pitanje i ne komentarišite. Ovo je poslednje upozorenje. Da li je nosio rukavice?

Kolë Krasniqi: Ne.

Ferdinando Buatier De Mongeot: U koje vreme ste videli Gjelosha Krasniqija te noći?

Kolë Krasniqi: Od nekih 2 sata posle podne do narednog jutra.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Ostali koji su bili prisutni, kada su vam se oni pridružili?

Kolë Krasniqi: Bili smo zajedno sve vreme.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Dakle, 6-7 ljudi je bilo zajedno sve vreme?

Kolë Krasniqi: Da.

Ferdinando Buatier De Mongeot: U kojoj kući su bili taj dan?

Kolë Krasniqi: U kući Pashka Krasniqija, koji je bio tamo. Njegova kuća nije bila za Palena.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Da li ste sve vreme bili u kući ili ste se kretali okolo?

Kolë Krasniqi: Kada su pucali na nas ili nas granatirali, mi bismo otišli.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Govorite o istom danu?

Kolë Krasniqi: NATO avioni, čuli smo, će poleteti u 8:30 i mi smo bili tamo do 8:00.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Od kad ste bili tamo koncentrisani?

Kolë Krasniqi: Planine su bile u blizini kuće i mi smo se sklanjali na tu razdaljinu. Granatirali su nas po danu, a noću smo se vraćali u kuću.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Da li su vas tog dana granatirali?

Kolë Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Te noći, 24. marta 1999?

Kolë Krasniqi: Da, svi zajedno. Nakon 3-4 dana oni su nas zajedno bombardovali.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Da li je neko u to vreme otišao?

Kolë Krasniqi: Mi smo bili tamo sve vreme.

Ferdinando Buatier De Mongeot: U kući?

Kolë Krasniqi: Da.

Ferdinando Buatier De Mongeot: Svi zajedno?

Kolë Krasniqi: Da, nismo imali gde drugo da idemo.²⁶

Predsedavajući sudija: Koliko je vojnika OVK bilo prisutno 24. marta?

Kolë Krasniqi: Nas 7-8 smo bili tamo te noći.

Predsedavajući sudija: Koliko je ovih ljudi bilo prisutno tu gde je Gjeloš Krasniqi posluživao večeru?

Predsedavajući sudija: 7-8 ljudi.

Predsedavajući sudija: Dakle, svi koji su bili prisutni su bili vojnici OVK?

Kolë Krasniqi: Da, 7-8 ljudi.

Predsedavajući sudija: Koliko godina je imao najmlađi vojnik kojeg ste regrutovali u Napoljama?

Kolë Krasniqi: Regrutovali smo mladiće od 17 godina pa više. Bavili smo se više nekim urgentnim situacijama.

Predsedavajući sudija: U toj kući, te noći, da li je bilo bilo koga mlađeg od 17 godina?

Kolë Krasniqi: Ne znam, možda su bili, ja sam se usredsredio na ono što se dešavalo.

Šćipe Kavdarbaša prevodi sada.

Predsedavajući sudija: Kažete da su bili u OVK?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Dakle, znate ih.

Kolë Krasniqi: Ne znam ih, znam dvojicu – trojicu i rekao sam vam imena koja znam.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da niko od ovih ljudi, čija imena ne znate, nije bio mlađi od 17 godina?

Kolë Krasniqi: Ne znam.

²⁶ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 31.03.2009, str. 19-25.

Predsedavajući sudija: Pošto ste nam rekli da niste regrutovali ljude mlađe od 17 godina i pošto ste nam rekli da su svi ljudi u toj kući bili vojnici OVK, kako je moguće da je onda bilo ljudi mlađih od 17 godina?

Kolë Krasniqi: Nije iznenađujuće za mene da ne znam koliko su godina imali, šta su imali obučeno, koje je boje kecelja.

Predsedavajući sudija: Trebalo bi znate njihove godine pošto su bili vojnici OVK.

Kolë Krasniqi: Rekao sam vam, ja sam bio tamo pokušavajući da pomognem ljudima, nije me bilo briga koliko imaju godina.

Predsedavajući sudija: To nije odgovor na moje pitanje. Pošto su oni bili vojnici OVK, trebalo bi da znate koliko godina imaju.

Kolë Krasniqi: Mogu pitati komandanta.

Predsedavajući sudija: Tako se ne odgovara na pitanja. Želim da znam pošto su oni bili vojnici OVK iz vašeg sela, vi niste znali koliko godina imaju ovi ljudi?

Kolë Krasniqi: Nisam ih pitao za godine, neko drugi ih je pitao za godine.

Predsedavajući sudija: Ko je regrutovao ljude u selu?

Kolë Krasniqi: Oni su dobrovoljno dolazili i pridružili nam se.²⁷

Predsedavajući sudija: Ne, da li ste znali koliko ljudi je na službi u Nepalju?

Kolë Krasniqi: Da, naravno.

Predsedavajući sudija: Ko vas je obavestavao o ovom broju?

Kolë Krasniqi: Zato što sam bio zajedno sa njima.

Predsedavajući sudija: Tokom dana.

Kolë Krasniqi: Tokom dana, tokom noći. Kada bi se situacija smirila, postavili bismo stražu.

Predsedavajući sudija: Pošto ste bili obavesteni o svim kretnjama, kako je moguće da je Gjelosh Krasniqi ujutru 25. samo napustio selo i da vi niste znali ništa o njegovoj sudbini?

Kolë Krasniqi: On nije morao da mi kaže.

Predsedavajući sudija: Da li su ti stražari bili svesni da su tu?

Kolë Krasniqi: Stražari su bili u selu. Smatrali smo da pošto je NATO trebalo da počne bombardovanje, da smo mi bili oslobođeni i nismo dva puta razmišljali.

Predsedavajući sudija: O čemu?

Kolë Krasniqi: Smatrali smo da smo slobodni. NATO će bombardovati i mi nećemo morati da se bavimo time.

Predsedavajući sudija: Da, ali te noći, da li ste postavili stražare na stražarska mesta?

²⁷ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa 31.03.2009, str. 26-27.

Kolë Krasniqi: Nije bilo stražara; samo smo bili mi u kući.

Predsedavajući sudija: Pošto ste svi bili u kući, kako je moguće da Gjelosh Krasniqi samo otišao iz kuće, da li je neko shvatio da je on napustio kuću i selo?

Kolë Krasniqi: Nismo videli gde je otišao taj čovek.

Predsedavajući sudija: Pošto ste svi vi bili u istoj kući.

Kolë Krasniqi: Naša obaveza je bila da vodimo brigu o ljudima dok su oni u selu, a ako su hteli da odu, mogli su.

Predsedavajući sudija: Pošto ste svi bili u istoj kući, da li je bilo ko shvatio da je Gjelosh Krasniqi napisio kuću?

Kolë Krasniqi: I drugi su otišli.

Predsedavajući sudija: Da li je bilo ko shvatio da je Gjelosh Krasniqi napisio selo?

Kolë Krasniqi: Ja nisam shvatio.

Predsedavajući sudija: Da li ste videli Gjelosha Krasniqija da napušta kuću ili ne?

Kolë Krasniqi: Nisam ga video.

Predsedavajući sudija: Da li ga je neko drugi iz kuće video da odlazi?

Kolë Krasniqi: Ne znam. Znam da smo slavili do ranih jutarnjih časova.

Predsedavajući sudija: Koliko vrata ima ta kuća?

Kolë Krasniqi: Nije to moja kuća, kako ja mogu da znam.

Predsedavajući sudija: Da, ali ostajali ste tamo preko noći, da li se sećate koliko vrata je imala ta kuća?

Kolë Krasniqi: Znam da su bila jedna, možda su bila i dvoja vrata.

Predsedavajući sudija: Da li ste svi bili u jednoj sobi ili u različitim sobama?

Kolë Krasniqi: U istoj sobi do jutarnjih časova.

Predsedavajući sudija: Kako je moguće da ste svi vi bili zajedno do jutarnjih časova a da niko nije video Gjelosha Krasniqija?

Kolë Krasniqi: Možda ga je neko i video.

Predsedavajući sudija: Pošto ste vi bili komandant, mislim da je trebalo da budete obavešteni jer ste rekli da je kretanje vojnika bilo pod kontrolom.

Kolë Krasniqi: Mi nismo bili prava vojska. Čak ni Vesli Klark nije mogao to da zna.

Predsedavajući sudija: Govorimo samo i 7 ljudi koju bili u istoj prostoriji.

Kolë Krasniqi: Bili smo tu do jutra, da li je to bio 25. ili 26. ne sećam se. Samo znam da smo bili tamo do ranih jutarnjih časova.

Predsedavajući sudija: Ne sećate se da li je to bio 25. ili 26?

Kolë Krasniqi: Bio je 25. jer smo 24. ostali do ranih jutarnjih časova.

Predsedavajući sudija: Mislite u noći 24. marta?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Pa zašto malopre niste mogli da se setite da li je to bio 25. ili 26?

Kolë Krasniqi: Setili smo se da će NATO bombardovati, to smo čekali 50 godina i ništa drugo nam nije bilo važno.

Predsedavajući sudija: Dakle, sigurni ste da se ovo dogodilo kada je NATO bombardovao?

Kolë Krasniqi: Da, to nikada neće zaboraviti.

Predsedavajući sudija: Da li je to bio prvi put kada je NATO bombardovao?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Želim da znam – dakle, vi ste svi bili u toj prostoriji do jutra, da li ste svi bili budni do jutra?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Dakle, kako je moguće, svi ste bili u jednoj prostoriji, samo su jedna vrata bila na toj kući, kako je moguće da niko nije video da Gjeloš Krasniqi izlazi iz kuće?

Kolë Krasniqi: Živimo u selu, čak nemamo ni kupatilo, a nije nam ni bilo važno šta se dešava.

Predsedavajući sudija: Dakle, kažete da niste videli da Gjeloš Krasniqi napušta kuću?

Kolë Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Kada ga posle 2-3 sata niste videli u kući, šta ste uradili?

Kolë Krasniqi: Ništa.²⁸

Predsedavajući sudija: Ukratko, kažete da niste videli da Gjeloš Krasniqi izlazi iz kuće?

Kolë Krasniqi: Ostali smo da pijemo do ranih jutarnjih časova, u neko doba smo otišli da spavamo, tada mi nije bilo važno šta se dogodilo, razišli smo se svojim kućama.

Predsedavajući sudija: Kažete da ste do jutra ostali budni?

Kolë Krasniqi: Sve vreme smo ostali budni.

Predsedavajući sudija: Kada?

Kolë Krasniqi: Bilo je oko 7 ili 8 sati ujutru.

Predsedavajući sudija: Govorite o jutru 25. marta?

Kolë Krasniqi: Da.

²⁸ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 31.03.2009, str. 29-31.

Predsedavajući sudija: Gde su spavali ovih 7 ljudi?

Kolë Krasniqi: Kuće su nam bile blizu jedna drugoj. Dvojica ili trojica nas smo spavali tamo, a ostali su otišli.

Predsedavajući sudija: Ko je tamo spavao?

Kolë Krasniqi: P[REDAKTOVAN] i ja.

Predsedavajući sudija: A ostali su otišli gde?

Kolë Krasniqi: Svojim kućama. Nismo se više bavili njima.

Predsedavajući sudija: Možete li nam objasniti zašto ste ostali u kući do 7? Šta se to dogodilo u 7 sati što vas je navelo da kažete 'u redu, sad možemo da idemo da spavamo'?

Kolë Krasniqi: Verovali smo da je NATO počeo sa bombardovanjem. Verovali smo da smo oslobođeni. Predsedavajući sudija: Kada je počelo bombardovanje?

Kolë Krasniqi: Ne znam da li je to bilo u 9 ujutru ili u 8:50 pre podne. Imali smo loš radio.

Predsedavajući sudija: Kako to da u 7 sati situacija više nije bila tako opasna?

Kolë Krasniqi: Mogli smo cele noći da slavimo.

Predsedavajući sudija: Dakle, cele ste noći slavili?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: I šta se dogodilo u 7 sati?

Kolë Krasniqi: Šta se dogodilo? Otišli smo da spavamo.

Predsedavajući sudija: Ko je odlučio da je zabava gotova?

Kolë Krasniqi: Svi mi. Rekli smo „ok, svim mukama je kraj.“ Verujem da su svi na Kosovu osećali isto.

Predsedavajući sudija: Ko je bio vlasnik kuće?

Kolë Krasniqi: P[REDAKTOVAN]

Predsedavajući sudija: Vi ste ostali u kući i P[REDAKTOVAN] je ostao u kući?

Kolë Krasniqi: P[REDAKTOVAN] i ja. Posle 7 sati smo otišli na spavanje. Ostali su otišli svojim kućama.

Predsedavajući sudija: Da li je Gjeloš Krasniqi rekao nešto?

Kolë Krasniqi: Nije rekao ništa i nisam ga video.

Predsedavajući sudija: Samo je otišao bez reči?

Kolë Krasniqi: Mi smo otišli da spavamo, a ionako smo bili pijani.

Predsedavajući sudija: Da li se pozdravio?

Kolë Krasniqi: Ne znam da li se pozdravio,

Predsedavajući sudija: Da li je bio pijan?

Kolë Krasniqi: Bili smo toliko srećni da smo bili opijeni čak i ako nismo ništa pili.

Predsedavajući sudija: Da li je on bio pijan ili ne?

Kolë Krasniqi: Ne znam, ne znam. Svi smo pili. Ne mogu da kažem da li sam ja bio pijan ili nisam.²⁹

Predsedavajući sudija: Kada je vojnik napustio vašu jedinicu vi nikoga niste o tome obavestili?

Kolë Krasniqi: Tada ja nisam ništa imao sa vojnicima, već drugi komandant.

Predsedavajući sudija: Govorimo o vojniku iz vaše jedinice. Više ga ne vidite i vi o tome nikoga ne obavestite?

Kolë Krasniqi: Nakon 25. Nismo obavještavali nikoga ni o čemu. Ne znam šta su drugi radili.

Predsedavajući sudija: Kada ste shvatili da Gjeloš više nije u selu? To istog jutra 25.?

Kolë Krasniqi: 25. ujutru smo bili zajedno. Ostali su otišli svojim kućama i više mi nije bilo važno ko je gde otišao.

Predsedavajući sudija: Probudili ste se posle nekog vremena?

Kolë Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: I dakle, nije vas više bilo briga za ljude u selu?

Kolë Krasniqi: Otišao sam svojoj kući, došao je drugi komandant i ja se više nisam bavio ovim.

Predsedavajući sudija: Dakle, 25. je došao drugi komandant?

Kolë Krasniqi: P██████ je bio komandant.³⁰

1. n) P██████ K██████ (lice koje je prema rečima Gjergja Lulija pitao Gjeloša Krasniqija za pomoć) je u svom svedočenju pred sudskim većem izjavio da je Gjeloš Krasniqi živeo u selu Napolje i da se njegova kuća nalazila nekih 200-300 metara dalje od njegove kuće, ali on nije znao ništa o aktivnostima vojnika OVK, pošto je pobjegao sa Kosova čim je rat počeo.

On je, takođe, izjavio da je poznao Gjergja Lulija, pošto mu je on rođak, ali da ga više nikad nije video posle rata. P██████ je jednom posetio Gjergja pre pet godina kada se vratio iz inostranstva jer je hteo da poseti svoju nećaku, Gjergjovu majku, Z██████ L██████. Ali, nikada nisu razgovarali o nestanku njenog muža P██████ L██████ niti o optužbama protiv Gjeloša Krasniqija.

Na kraju je svedok izjavio da je u selu Napolje znao dve osobe po imenu Gjeloš Krasniqi, jedan je bio okrivljeni, a drugi je bio dosta mlađi, sad ima možda 20 godina.

²⁹ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 31.03.2009, str. 32-34.

³⁰ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 31.03.2009, str. 34.

1. o) P████ P████ (vlasnik kuće u blizini koje se, prema izjavi Gjergja Lulija od 16.01.2008. Gjergj sastao sa Gjeloshem Krasniqijem četiri dana nakon završetka rata) u svom svedočenju pred sudskim većem je izjavio da je imao kuću u selu Doblbare, ali da je dugo vremena živio u Nemačkoj još pre rata i da se vratio na Kosovo mnogo posle završetka rata. Poznao je Gjergja Lulija pošto mu je on bio kum. Ali Gjelosha Krasniqija nije uopšte znao.

1. p) R████ P████, (sin P████ P████) je u svom svedočenju pred sudskim većem izjavio da je poznao Gjergja Lulija, ali nije poznao Gjelosha Krasniqija. On je u junu 1999. bio na Kosovu u kući svog oca i jednom ga je posetio Gjergj Luli nekoliko dana nakon završetka rata: Gjergj ga je pitao da li poznaje Gjelosha Krasniqija, ali on je odgovorio da ga ne poznaje i on je tada otišao i više mu nije dolazio u posetu. Prema rečima ovog svedoka, on nije bio jedini kojeg je Gjergj Luli pitao da li poznaje Gjelosha Krasniqija.

1. q) E████ Š████ je u svom svedočenju pred sudskim većem izjavio da je počeo da radi kao prevodilac za MKTJ u februaru 2004. i radio je za istražitelje MKTJ koji su istraživali slučajeve ratnih zločina na Kosovu tokom konflikta. Standardna procedura u pogledu procesa intervjuisanja je bila da svedok prvo predstavi svoju opštu verziju događaja, a onda se istražitelj fokusira na detalje ili činjenice povezane sa navodnim ratnim zločinima i ljudima. Izjava je kucana na engleskom i kasnije je pročitana i prevedena an albanski za svedoka. Ukoliko nema nikakvih primedbi u pogledu činjenica, svedok potpisuje izjavu. Procedura je bila veoma precizna kako bi se izbegla odstupanja u pogledu činjenica ili detalja.

On se seća izjave koju je dao Gjergj Luli 25. februara i 2. marta 2004, ali njegovo učešće u procesu uzimanja izjave se svodilo na to pročitati i prevedeti ono što je ranije njegov kolega sakupio. Koliko se on seća, nije bilo nikakvih primedbi od strane svedoka Gjergja Lulija, koji se složio sa izjavio m i potpisao je.

1. r) Pashk Krasniqi, dalji rođak okrivljenog, je u svom svedočenju pred sudskim većem izjavio da se priključio OVK 16. juna 1998, nakon sastanka održanog u selu gde je vođstvo odlučilo da se organizuju kako bi odbranili selo. U to vreme, Gjelosh Krasniqi je već bio pripadnik OVK. Organizovali su stražu kako bi pratili situaciju jer je u martu 1999, nakon što je NATO doneo odluku da bombarduje Srbiju, Šešelji izdao naredbu da se Albanci proteraju sa Kosova. Što se tiče smena straže, on je vodio beleške od 20. marta do 2. aprila 1999., u pogledu aktivnosti OVK u selu Nepalje.

Svedok je izjavio da su vojnici morali od njega da traže dozvolu ako su želeli da napuste selo. U to vreme je Gjelosh Krasniqi imao zadatak da radi u kuhinji i nije mogao da napušta selo.

24. marta 1999, on je organizovao stražu u selu,. Dok su on i još neka lica otišli njegovoj kući da proslave početak NATO bombardovanja. Te noći je u kući bilo šest osoba, naime Kolë Krasniqi, Gjelosh Krasniqi, njegov brat Gjergj, koji je kasnije ubijen, K████ K████ i komšija J████ A████. Te su noći ostali budni do nekih 2:00 posle ponoći, a ujutru on je otišao da obide stražare. Gjelosh Krasniqi i Kole Krasniqi su bili zajedno sa njim do 10:00 uveče 25. marta 1999. Pre 25. marta, Kolë Krasniqi je bio lokalni komandant svoje jedinice, a njegova kuća je služila kao štab. Jedinica je bila pod komandom L████ M████, komandanta 132. Brigade, Agim Zeneli. U to vreme je Gjelosh Krasniqi bio zadužen za nabavku hrane i kuhinjske opreme i takođe je bio odgovorna osoba za situaciju u kuhinji, ali u period od 20. marta do 4. aprila 1999., on nije išao van sela po namirnice.

Tužilac je unakrsno ispitao ovog svedoka kojeg je predložila odbrana okrivljenog, a nakon toga ga je ispitalo sudsko veće. Ispod navodimo neke isečke iz zapisnika od dana 24.04.2009.

Javni tužilac: Možete li mi pomoći da razumem dokument koji je pripremio potpukovnik S L. U ovom dokumentu se nalazi vojna knjižica Gjelosha Krasniqi iz koje se vidi da je on bio raspoređen u jedinicu u Napolju kao vojnik, a ne kao kuvar u periodu od 16. juna 1998. do avgusta ili septembra 1998, a onda je preraspoređen u 132. Brigadu Zeneli od septembra 1998. do juna 1999, i na ovom dokumentu stoji pečat Štaba KZK. Da li se slažete sa ovom potvrdom iz evidencije?

Pashk Krasniqi: Lokalci nisu imali brigade, to je bio rat koji se vodio na dobrovoljnoj osnovi i nakon ofanzive 2. avgusta i 3. septembra, kao što sam pomenuo, posle sporazuma Milošević-Holbruk, u septembru su formirane brigade.

Predsedavajući sudija: Javni tužilac kaže da je Gjelosh Krasniqi služio kao vojnik, a ne kao kuvar, to je poenta koju je izneo javni tužilac, ali prema vašim rečima, on je bio samo kuvar, a oružje je izdato njegovom bratu, a ne njemu.

To je tvrdnja koju treba razjasniti.

Pashk Krasniqi: Nismo imali mašinu za kucanje niti pečat. Sve što smo imali je rukom napisano tako da nismo vodili pisanu evidenciju o svakom vojniku već samo o komandantu i njegovom zameniku. Nismo specificirali njihov položaj.

Javni tužilac: Pokušavam da razumem i možda mi vi možete razjasniti da li je Gjelosh Krasniqi ostao u selu i pod vašom komandom nakon 24. marta?

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: Da li je Kole Krasniqi bio komandant?

Pashk Krasniqi: On je bio komandant lokalnog štaba dok nije otišao u Bućan oko 27. ili 28. 26. ili 27. marta.

Javni tužilac: Ukoliko bi neko napustio svoju poziciju bez vaše dozvole da li biste prijavili tu činjenicu?

Pashk Krasniqi: Da se nešto tako dogodilo, onda da, ali nisam imao takvih slučajeva.

Javni tužilac: Mi smo čuli da je posle 25. marta Gjelosh Krasniqi nestao iz sela Napolje i da ga više niko nije video.

Pashk Krasniqi: To nije istina; Gjelosh Krasniqi je bio u Napolju do kraja rata. Kako je mogao Gjelosh Krasniqi da nestane kada smo 24. aprila sahranili njegovog brata i on je bio tu?

Javni tužilac: Da li biste se složili sa tvrdnjom da je nakon početka bombardovanja 24. marta nastao slom u disciplini među vojnicima u Napolju?

Pashk Krasniqi: To nije istina.

Javni tužilac: Hteo bih da vam postavim pitanje u vezi sa ranjavanjem Gjelosha Krasniqija prema podacima iz vojne knjižice koju sam vam pokazao on je ranjen 5. aprila 1999. u borbi u Jablanici kada ga je pogodio projektil. Da li ste vi bili prisutni tokom te bitke?

Pashk Krasniqi: Ne.

Javni tužilac: Ko je poslao ovog nenaoružaoog kuvara bez uniforme u bitku?

Pashk Krasniqi: Ofanziva od 3. i 4. aprila se dogodila na ulazu u Napolje , i ja sam bio tu ali posle 10 sati sam napustio bojno polje i srpska policija i vojne snage su ušle u Napolje i ostatak stanovništva se sklonio u crkvu, a ja sam proveo ostatak dana sa svojim bratom Gjergjom , a Gjelosh Krasniqi je otišao u Jablanicu narednog dana, čuo sam da je Gjelosh Krasniqi ranjem. Istog dana je ubijen B [REDACTED] i moji vojnici su ga sahranili.³¹

Predsedavajući sudija: Da se vratimo na noć 24. Da li se sećate šta je Gjelosh Krasniqi spremao za večeru?

Pashk Krasniqi: Teletinu.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da je bilo prisutno šest ili sedam ljudi.

Pashk Krasniqi: Šest.

Predsedavajući sudija: A koliko godina su imali ostali? Da li su oni bili mladi, stari?

Pashk Krasniqi: Kolë je bio najstariji. J [REDACTED] je bio malo mlađi od Gjelosha. K [REDACTED] je rođen oko 1965. Ja sam uzimao njihove lične podatke kada su bili vojnici.

Predsedavajući sudija: Više manje toliko su godina imali ti ljudi. Kako je onda išlo? Večera je poslužena i dokle je trajala?

Pashk Krasniqi: Kada imamo ovakvu vrstu proslave ili slavlja, večera ili obrok može da traje dosta dugo pošto pijemo alkohol i jedemo sporo, tako da je večera trajala neka četiri sata.

Predsedavajući sudija: Kada je počela?

Pashk Krasniqi: Počela je oko 8 i trajala je do ponoći.

Predsedavajući sudija: U koliko ste se sati okupili u kući?

Pashk Krasniqi: Pre 8.

Predsedavajući sudija: Da li ste svi zajedno otišli u kuću?

Pashk Krasniqi: Da svi zajedno u moju kuću.

Predsedavajući sudija: Da li je Gjelosh bio sa vama?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: U koliko ste sati počeli da jedete?

Pashk Krasniqi: Malo pre 8, ne mogu vam preciznije reći.

³¹ Izvod iz zapisnika za glavnog pretresa od 24.04.2009, str. 17-19.

Predsedavajući sudija: Došli ste oko 8 i počeli ste da jedete otprilike u isto vreme, u 8.

Pashk Krasniqi: U moju kuću smo došli oko 7. Nismo odmah počeli da jedemo, već smo prvo popili kafu i rakiju.

Predsedavajući sudija: Zašto ste pre minut rekli da ste u kuću stigli malo pre 8, a sada kažete u 7?

Pashk Krasniqi: 7 ili 8. Rekao sam pre 8.

Predsedavajući sudija: Kada ste se okupili u vašoj kući?

Pashk Krasniqi: Oko 19:00 časova.

Predsedavajući sudija: Kada je počela večera?

Pashk Krasniqi: Počeli smo da pijemo oko 8 i večera je počela kasnije pošto se meso ne može napraviti u dve minute.

Predsedavajući sudija: Koliko kasnije?

Pashk Krasniqi: Oko 10.

Predsedavajući sudija: Pre samo jednog minuta ste rekli da ste počeli da jedete malo pre 8, a sada kažete da je večera počela u 10. Kako je moguće da se javi tako veliko odstušanje?

Pashk Krasniqi: Seli smo i počeli smo da pijemo rakiju i kafu i da jedemo predjela i mi smatramo da je od tom trenutka večera.³²

Predsedavajući sudija: Stigli smo do ponoći i večera je gotova. Šta se dogodilo?

Pashk Krasniqi: Albanci su spašeni. Bili smo lepo raspoloženi i još smo sedeli neka dva sata, do 2:00, a onda smo otišli da se odmorimo i spavamo u kući do narednog jutra.

Predsedavajući sudija: A gde ste se odmarali?

Pashk Krasniqi: Nas trojica smo se odmarali u kuhinji, a ostala trojica su otišli u drugu sobu, koju ja zovem gostinska soba.

Predsedavajući sudija: Ko je otišao u drugu sobu?

Predsedavajući sudija: Gjergj, Kolë i K[REDACTED].

Predsedavajući sudija: Dok ste vi, i Gjelosh, i teća osoba odmarali u kuhinji?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Šta podrazumevate pod odmorom, da li mislite na spavanje?

Pashk Krasniqi: Da, spavali smo,

Predsedavajući sudija: Kolio dugo ste spavali?

Pashk Krasniqi: Do nekih 6:00 sati ujutru.

³² Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 24.04.2009, str. 20.

Predsedavajući sudija: Ne dva sata, već četiri sata.

Pashk Krasniqi: Otprilike 4 sata, od 2 do 6.

Predsedavajući sudija: Da li ste vi spavali?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Dakle, ne možete reći šta je Gjelosh radio u to vreme?

Pashk Krasniqi: Gjelosh je otiša da spava ili da se odmori u isto vreme kad i ja.

Predsedavajući sudija: Ako ste spavali, ne možete reći šta je on radio. Možda se probudio, ali ako vi znate, recite nam.

Pashk Krasniqi: Nije nikako mogao da se probudi. Nismo baš čvrsto spavali tokom rata.

Predsedavajući sudija: Kako možete da znate da li se on budio kad ste vi spavali četiri sata?

Pashk Krasniqi: Čuo bih vrata da se otvaraju, a imao sam i dva psa u dvorištu, tako da nije mogao da izađe iz kuće.

Predsedavajući sudija: To je vaša pretpostavka, a kao svedok ne možete da iznosite pretpostavke. Možete da govorite samo o onome što vidite i što čujete. Niste došli ovde da iznosite pretpostavke. Spavali ste četiri sata.

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: U redu, došli smo do 6 sati ujutru 25.

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Šta se onda dogodilo?

Pashk Krasniqi: Kada smo se ujutru probudili, oprali smo ruke i lice. Otišli smo u selo da proverimo stražu. Počeli smo sa dnevnim aktivnostima.

Predsedavajući sudija: Svi vi ili samo neki od vas?

Pashk Krasniqi: Svi mi.

Predsedavajući sudija: Da li je Kolë Krasniqi bio prisutan tokom aktivnosti koje je ova grupa ljudi sprovodila?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: A onda? Svi vi ste otišli da vidite šta rade stražari, i Gjelosh Krasniqi je bio tu.

Pashk Krasniqi: Pošao je sa nama u selo. Otišao sam zajedno sa Kristom da obiđem stražare i vratio sam se posle 20 minuta i pridružio mu se.

Predsedavajući sudija: A šta je bilo sa ostalom trojicom, Kolëtom i još dvojicom?

Pashk Krasniqi: Kolë i druga dvojica su ostali u selu.

Predsedavajući sudija: Da razjasnimo. Posle 6 ste se umili i onda ste svi zajedno, sva šestorica otišli da vidite šta rade stražari. Onda se gupa podelila na sred sela.

Pashk Krasniqi: Na 20 minuta.³³

Predsedavajući sudija: Da sad razgovaramo o Gjeloshu. Svi ste zajedno u selu, grupa od šest ljudi. Onda, Kolë dobija naređenje da ode u Bućan i on odlazi svojoj kući. Šta je sa ostalom petoricom?

Pashk Krasniqi: Imali smo svoje dužnosti. Dobili smo informaciju da je 2 000 ljudi iz Drenice stiglo u Kraljan i morali smo da odemo tamo da ih smestimo po kućama.

Predsedavajući sudija: Jeste li svi otišli ili niste?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: I Gjelosh Krasniqi?

Pashk Krasniqi: Da, on je vozio traktor.

Predsedavajući sudija: A onda?

Pashk Krasniqi: Nakon toga smo ih doveli u selo u Glođan i Lugadži gde su neke porodice imale i po 90 članova, a među njima je bio i Gjelosh i njegov brat. Treba pomenuti da je tih dana jedna starica... (svedok je prekinut)

Predsedavajući sudija: Ne bavimo se sada ratom, već ratnim zločinom, a to je nešto drugo. Kakav je Kolë Krasniqi bio kao komandant? Da li je tražio da bude obavešten o kretanjima svojih vojnika? Na primer, ako vojnik napusti selo a da njega ne obavesti, da li je takvo ponašanje bilo prihvatljivo ili ne?

Pashk Krasniqi: Kao komandant je bio dobar, ali nije komandant imao zadatak da se bavi svim vojnicima i zbog toga sam ja bio tu, pošto je on imao zadatke koje je meni delegirao, zadatke koje mu je davao komandant zone i komandant brigade.

Predsedavajući sudija: Da li je tražio da bude informisan ili ne?

Pashk Krasniqi: Ja sam ga o svakom slučaju obaveštavao .

Predsedavajući sudija: Dakle, hteo je da bude obavešten?

Pashk Krasniqi: Svakako.

Predsedavajući sudija: Da ga slučajno niste obavestili o takvoj jednoj činjenici, da li bi se naljutio ili ne bi?

Pashk Krasniqi: Svakako, da.

Predsedavajući sudija: Da se tako nešto dogodilo ujutru 25., da li bi se naljutio ili ne bi?

Pashk Krasniqi: Da se dogodilo šta?

Predsedavajući sudija: Da je vojnik napustio selo, a da nije vas o tome obavestio.

³³ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 24.04.2009, str. 24-26.

Pashk Krasniqi: Kaznio bi prvo mene i svakako tog vojnika.

Predsedavajući sudija: Bio je veoma strog komandant?

Pashk Krasniqi: Veoma ozbiljan čovek.

Predsedavajući sudija: Da li je bio strog ili ne?

Pashk Krasniqi: Bio je strog.

Predsedavajući sudija: U pogledu napuštanja sela bez dozvole, da li je bio strog ili nije?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Dakle, nikada ne bi tako nešto dozvolio.

Pashk Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Čak i ako je u pitanju bilo jutro 25. nakon početka NATO bombardovanja?

Pashk Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Bio je strog iako je u pitanju jutro 25.

Pashk Krasniqi: Bio je strog.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da je Kolë Krasniqi veoma ozbiljan čovek.

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Samo da vas obavestim da je Kolë Krasniqi ovde pred sudskim većem, javnim tužiocem, braniocem i okrivljenim izjavio da mu više nije bilo važno i pošto je bio 25. on više nije video Gjelosha Krasniqija i nije uopšte obavešten da je on otišao iz sela. Samo da vas obavestim. To je bilo u ranim jutarnjim časovima 25.

Pashk Krasniqi: Ne znam šta je Kolë Krasniqi izjavio?³⁴

Predsedavajući sudija: Kako je bio obučen 24. marta?

Pashk Krasniqi: 24. marta je nosio civilnu odeću pošto nismo imali dovoljno uniformi. Sve ukupno smo imali 17 uniformi.

Predsedavajući sudija: Šta je od odeće nosio tokom večere?

Pashk Krasniqi: Na sebi je imao kuhinjsku kecelju.

Predsedavajući sudija: Koliko je bila dugačka kecelja?

Pashk Krasniqi: Do kolena.

Predsedavajući sudija: Da li se sećate boje?

Pashk Krasniqi: Bela.

³⁴ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 24.04.2009, str. 27, 28. i 29.

Predsedavajući sudija: Da li je bilo džepova na kecelji?

Pashk Krasniqi: Dva prednja džepa.

Predsedavajući sudija: Dali se sećate kakvu je obuću nosio?

Pashk Krasniqi: Tamne crne cipele.

Predsedavajući sudija: Da li su bile cipele ili čizme?

Pashk Krasniqi: Cipele.

Predsedavajući sudija: Da li se sećate boje pantalona?

Pashk Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Savršeno se sećate da je imao tamne crne cipele pre 10 godina. Svaka čast, vi ste jedan brilijantan čovek.

Pashk Krasniqi: Moja memorija je dosta dobra pošto imam 11 dece i uničadi.

Predsedavajući sudija: Možda možete da nam kažete i koja je bila boja njegove košulje.

Pashk Krasniqi: Bila je malo drugačije boje od kecelje.

Predsedavajući sudija: Da li je bilo fleka na kecelji ili ne?

Pashk Krasniqi: Ne.³⁵

Javni tužilac: Samo nekoliko pitanja na osnovu prevedenog dokumenta, koji sam sad pročitao, Gledam na dnevni izveštaj od 23. marta 1999. Možda on može da pogleda ovu verziju. Kod mene u prevodu kaže da je tamo zabeleženo dosta neprijateljskih kretanja iz Dolova gde je NATO dosta bombardovao.

Svedok sada gleda originalni dokument.

Pashk Krasniqi: Bilo je kretanja iz Dolova zbog straha od NATO bombardovanja iako je bombardovanje počelo pre, ali se očekivalo.

Javni tužilac: Verujem da ste ranije izjavili da su Dolovi bili pod kontrolom srpske policije i spskih paravojnih formacija, je l tako?

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: To je bilo 4 km od Napolja.

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: Gledajući ovaj dnevni izveštaj od 24. marta, čitam sledeći prevod: „Straža je bila u pripravnosti. Postavljena je zbog neprijateljskih kretanja iz Dolova. Postavili smo stražu zbog aktivnosti u Dolovima“. Je li to tačno?

Pashk Krasniqi: Da.

³⁵ Izvod iz zapsnika sa glavnog pretresa od 24.04.2009, str.31 i 32

Javni tužilac: Ako razumem vojnu situaciju, očekujemo NATO bombardovanje 24., a nalazimo se samo 4 km dalje od Napolja. Imamo područje pod kontrolom Srba koje je puno srpskih paravojnih formacija.

Pashk Krasniqi: Selo Napolje se nalazi na višoj nadmorskoj visini u odnosu na Dolove. Postavili smo stražu na izlazu kako bi nadgledali to područje.

Javni tužilac: Može se reći da je reč bila o pojačanom obezbeđenju zbog situacije.

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: Da li je Kolë Krasniqi pogrešno rekao da nije bilo stražara u noći 24. marta?

Pashk Krasniqi: Kolë Krasniqi se nije bavio stražarima.

Javni tužilac: Žene i deca su u noći 24. bili smešteni u crkvi, je l tako?

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: Zašto?

Pashk Krasniqi: Jer se očekivalo bombardovanje NATO-a i Srbija je na to odgovarala napadima na nas.

Javni tužilac: U noći između 24. i 25. je bilo jako opasno u selu Napolje, je l tako?

Pashk Krasniqi: Da.

Javni tužilac: A vi ste te noći odlučili da slavite i pijete rakiju. Nemam više pitanja.

Pashk Krasniqi: Ne možete iskopati grob pre nego što umrete.

Predsedavajući sudija: Čudno je zašto su se ljudi skupili u crkvu ako ste se plašili bombardovanja a vi ste u istom tom selu slavili u nekoj kući. Možete li nam to objasniti?

Pashk Krasniqi: Nismo slavili već smo se samo okupili da slušamo vesti, a što se tiče ljudi koji su bili u crkvi, sveštenik i časne sestre su brinule o njima, a ne mi.

Haxhi Millaku: Izvinjavam se što se mešam, časni sude, ali želim da iznesem jednu činjenicu. Svedok se ovde nalazi šest sati. Ako niste 24. marta 1999 bili na Kosovu, ne možete razumeti iskustvo od tog dana. Tog dana sam bio zajedno sa svojom porodicom 100 metara od policijske stanice u Prištini, i nakon što su bombe pale na Ministarstvo, moje ćerke su izašle na balkon i aplaudirale.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da ste pili rakiju.

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Da li su neki od vas bili pijani posle toga ili ne?

Pashk Krasniqi: Ne.

Predsedavajući sudija: Svi ste bili trezni?

Pashk Krasniqi: Da.

Predsedavajući sudija: Opet, Kolë Krasniqi nam je rekao da su svi u kući bili pijani, a konkretno da je on bio pijan.

Pashk Krasniqi: Neko može popiti čašicu rakije i reći da je pijan. Policija bi vam napisala kaznu. Ja ne znam koja je granica.

Ferdinando Bauder de Mongeot: Pošto ste ga videli te noći, možete li nam reći da li je Kolë Krasniqi bio pijan ili ne?

Pashk Krasniqi: Nisam primetio .

Ferdinando Bautier de Mongeot: Normalno je pričao i kretao se?

Pashk Krasniqi: Bio je normalan, ali Kolë Krasniqi u svakom slučaju uvek pije.³⁶

2. Iskazi, policijski izveštaji i drugi dokumenti koji su kao dokazi pročitani tokom sudskih zasedanja

2. a) Dokazi u obliku dokumenata i izveštaja

Tokom glavnog pretresa, sledeći dokumenti su pročitani kao dokaz:

- Izveštaj o slučaju Jedinice za ratne zločine UNMIK policije, predmet broj 2002 00047.

Zapisnik komande OVK operativne zone Dukagjini u vezi sa ispitivanjem P [REDACTED] L [REDACTED] dana 25. marta 1999.

- Beleške OVK obaveštajne službe.
- *Beleška u pogledu dokumenata potrebnih za podnošenje prijave na program pomoći porodicama veterana, invalida ili civilnih žrtava.*
- Potvrda od dana 21. maja 2008, broj protokola 15/06, serija 62, izdao KZK.
- Potvrda od dana 21. maja 2008, broj protokola 09/08, serija 62, izdao KZK.
- Dokumenti zaplenjeni lično od Gjelosha Krasniqija prilikom hapšenja 18. juna 2008.
- Popunjen formular za razgovor /ispitivanje okrivljenog 18. juna 2008.
- Ante Mortem Izveštaj, INV NRO # 0592/INV/05, datum 29. novembar 2005.
- Ante Mortem izveštaj, INV NRO # 0031/INV/07, datum 17. januar 2008.
- Dopunski izveštaj policajca H [REDACTED] A [REDACTED], KPS #5529 datum 3. mart 2008.
- Dopunjeni izveštaj policajca H [REDACTED] A [REDACTED] KPS #5529 datum 5. mart 2008.
- Dupunski izveštaj policajca H [REDACTED] A [REDACTED], KPS #5529 datum 25. mart 2008.

³⁶ Izvod iz zapisnika sa glavnog pretresa od 24.04.2009, str. 32-34.

- Sažetak podataka prikupljenih za istragu koju je sprovodio policijski službenik H [REDACTED] A [REDACTED], KPS #5529 datum 29. april 2008.
- Kopija baze podataka Državnog informacionog centra za kriminal
- Memorandum službenika Endru Torpa (Andrew Thorpe), oficira za vezu između UNMIK-a i Interpola službeniku Keli Rivsu (Kelly Reaves), CP # 15905, datum 17. jun 2008.
- Pismo specijalnog agenta Sindi Kopole (Cindy Coppola), FBI, službeniku Kelly Reeves, CP # 15905, datum 24. jun 2008.
- Optužnica protiv Angelo Nocosia, John Melicharek, Dominick Memoli, Luis Pipolo, Dardian Celaj, Ened Gjelaj, i Gjelosh Krasniqi pred Okružnim sudom Sjedinjenih Američkih Država, Južni okrug u saveznoj državi Njujork, krivični predmet br. Si 07 Cr.907 (SAS).
- Nalog za hapšenje Gjelosha Krasniqija izdan dana 18. decembra 2007 od strane sudije Ronald L. Ellis, sudija SAD, Južni okrug savezne države Njujork i broj sudskog spisa Si 07 Cr. 907 (SAS).
- Presuda Okružnog suda SAD protiv Angelo Nicosia, John Melicharek, Dominick Memoli, Luis Pipolo, Dardian Celaj, i Ened Gjelaj, Južni okrug Njujorka, krivični predmet broj Si 07 Cr.907 (SAS).
- Fotokopije prednje strane i svih strana originalne Izbegličke putne legitimacije SAD izdate na ime Gjelosh Krasniqi dana 8. marta 2007, koja je istekla 8. marta 2008.
- Izvod iz Pisces baze podataka (sažetak putovanja) za Gjelosha Krasniqija
- Izvod iz Pisces baze podataka (identitet i putne isprave) za Gjelosha Krasniqija .
- Kopija identifikacione strane iz izbegličke putne isprave SAD Gjelosha Krasniqija koja je izdata 8. marta 2005, a istekla je 8. marta 2006.
- Kopija identifikacione strane iz izbegličke putne isprave SAD koja je izdata Gjeloshu Krasniqiju 1. decembra, koja je istekla 1. decembra 2004.
- Fotokopije putnih isprava Gjelosha Krasniqija i formular iz Pisces evidencije Kosovske granične policije.

2. b) Izjave

Sledeće izjave su pročitane kao dokaz:

- Izjave svedoka M [REDACTED] N [REDACTED] od dana 7-9- decembra 2005.

U svom iskazu istražiteljima MKTJ, svedok je potvrdila da kada je putovala, zajedno sa drugim ljudima iz Doblbara u Glođane u posetu porodici, zaustavili su ih A [REDACTED] P [REDACTED] iz Doblbara i Gjelosh Krasniqi iz Nepalja. Obojica su bili pripadnici OVK specijalne jedinice

"Crni orlovi " koju je predvodio "Togeri". Prema rečima ovog svedoka, u decembru 2005, Krasniqi je živeo u Njujorku i morao je da napusti Kosovo zato što je izvršen pokušaj njegovog ubistva i plašio se krvne osvete zbog nekih zločina koje je počinio tokom rata. Svedok je opisala Gjelosha Krasniqija kao veoma lošu osobu, koja je umešana u različite zločine i ubistva. Nije ga lično poznavala, ali je znala da je imao tridesetak godina.

2. c) Izjava okrivljenog

Tokom glavnog pretresa, okrivljeni Gjelosh Krasniqi je koristio svoje pravo da se brani ćutanjem.

3. Dodatni dokazi i pribavljene evidencije tokom sednica glavnog pretresa.

Na zahtev branioca, na pretresu dana 24.04.2009, pribavljeni su izveštaji koje je sastavio Pashk Krasniqi, prvo kao zamenik, a zatim kao komandant vojske OVK u selu Napolje o vojnoj situaciji u selu Napolje od 21. marta 1999. Prevod ovih beleški se nalazi u zapisniku od 24.04.2009.

Sud je po službenoj dužnosti zahteva krivični dosije okrivljenog od Okružnog suda u Peći. Sekretar Okružnog suda u Peći je prosledio sledeće dokumente:

- Kopija presude Okružnog suda u Peći u krivičnom predmetu PM br.7/90 protiv Gjelosha Krasniqija od dana 25.01.1991.
- Kopija presude Vrhovnog suda u krivičnom predmetu PAM. br.2/91 protiv Gjelosha Krasniqija od dana 29.04.1991.

D. OCENA IZVEDENIH DOKAZA

1. Činjenični nalazi i ispitivanje dokaza

U svetlu dokaza koji su prikupljeni tokom istrage i izvedeni tokom glavnog pretresa, sudsko veće smatra da je sledeći niz događaja dokazan van osnovane sumnje.

U pogledu činjenične rekonstrukcije događaja od noći 24. marta 1999, sud je morao da izabere jednu od dve različite verzije događaja.

Jedna verzija se javlja na osnovu izjava svedoka datih tokom istražnog postupka koji su neposredno prisustvovali događajima predmetne noći. Svi oni (naime, Gjergj Luli, Gjerg Ćuni, Mihil Pergega, Engjel Luli, Bekim Luli, Prenk Luli) su jasno izjavili da je okrivljeni Gjelosh Krasniqi, u noći 24. marta 1999, u uniformi OVK ili barem sa amblemila OVK, zajedno sa drugim vojnicima OVK, je ušao, naoružan, u dvorište N█████ L█████ a, brata P█████ L█████ i, nakon što se raspitivao ko je P█████ L█████ i našao ga, pretresao je kuću, ukrao Kalašnjikov i pištolj kalibra 7.65, i odveo P█████ L█████ kao zatvorenika. Prema ovim izjavama, odmah zatim sa P█████ u zatočeništvu, naoružana grupa je otišla u kuću Pren

Kašnjetija i naredila T ■■■ K ■■■ da preda M-48 pušku koju je posedovao, a zatim je grupa otišla do kuće Mihil Pergege i naredila njemu da preda svoju M-48 pušku i pištolj kalobra 7.65, a na kraju su otišli u kuću Gjergja Ćunija i njemu naredili da preda M-48 pušku i pištolj CZ 99. Ne može se poreći da su svi svedoci potvrdili, tokom istrage, da su neposredno videli Gjelosha Krasniqija da izvršava dela koja su opisali u svojim iskazima.

S druge strane, javlja se drugačija verzija na osnovu svedočenja koja su isti ovi svedoci dali tokom glavnog pretresa. Ova verzija događaja se razlikuje uglavnom u pogledu jedne ključne tačke: očevici su izjavili pred sudskim većem da u vreme predmetnog događaja nisu poznavali Gjelosha Krasniqija i da se te noći neko nepoznato lice predstavilo kao Gjelosh Krasniqi, ali da to lice nije okrivljeni (prema svedočenjima ta nepoznata osoba je bila niža i deblja od okrivljenog).

Ove nepomirljive nedoslednosti obavezale su sudsko veće da oceni koja od ove dve verzije se može smatrati verodostojnom. Veće smatra da između ove dve grupe izjava, naime izjave date tokom istražnog postupka treba smatrati pouzdanim iz sledećih razloga.

Prvo i najvažnije: treba navesti da tokom istražnog postupka, nijedan od svedoka nije izjavio da su videli osobu koju nisu znali i koja se samo predstavila kao Gjelosh Krasniqi: svi su jasno izjavili da su videli Gjelosha Krasniqija kako sprovodi akcije opisane u optužnici. Veoma je čudna činjenica i pobija svedočenja data tokom glavnog pretresa da su svi svedoci tek tokom glavnog pretresa razjasnili, a ne u izjavama datim tokom istražnog postupka, najvažniju okolnost da se osoba koju su videli samo predstavila kao Gjelosh Krasniqi, a da zapravo oni nisu mogli reći da li je on i zaista bio Gjelosh Krasniqi pošto ga nisu poznavali.

Prema tome, može se zaključiti da su svi očevici morali okrivljenog znati po liku i da su ga morali videti predmetne noći (jedan od njih, Mihil Pergega je čak izjavio da je on bio prijatelj sa Gjeloshem Krasniqijem, dok su Gjergj Luli, Bekim Luli, Engjel Luli izavili da je Gjelosh Krasniqi iz sela Napolje, što znači da su ga lično poznavali).

Sledeći element koji dokazuje da je jedan od očevidaca, naime Gjergj Luli, znao lik okrivljenog (bez obzira na uporno poricanje svedoka) je potvrđen u svedočenju policijskog službenik H ■■■ A ■■■, koji je izjavio da ga je Gjergj Luli zvao telefonom i rekao da je video Gjelosha Krasniqija u BMW X5 (takođe videti izveštaj od 25.03.08., str. 32 u registratoru Materijali pod brojem 1-179). Svedočenje policijskog službenika Ismeta Jeminija, takođe, potvrđuje ključnu činjenicu da je očevidac znao okrivljenog po liku i da, prema tome, oni nisu verodostojni kada potvrđuju pred sudom da se predmetne noći neko samo predstavio kao Gjelosh Krasniqi, ali da ta osoba nije okrivljeni.

Zapravo, policijski službenik J ■■■ i je pred sudom potvrdio u potpunosti svoj izveštaj (videti izveštaj u poddirektorijumu 1 registratora br. 1, istražni postupak) u kojem piše da kada je policijski službenik ispitivao Gjergja Lulija, on je potvrdio da je predmetne noći prepoznao Gjelosha Krasniqija (dodavši i to da je on iz sela Napolje), apsolutno poričući verziju datu pred sudskim većem u svojstvu oštećenog.

Tri druga očevica (T ■■■ K ■■■, Mihil Pergega i Gjergj Ćuni) su rekli policijajcu da su predmetne noći neposredno videli Gjelosha Krasniqija, kojeg su od ranije znali.

Kako bi se opravdala ova očigledna nedoslednost, trebalo bi se pretpostaviti da su istražitelji na neki način prisilili svedoke, tokom istrage, da ne govore istinu o događajima od noći 24. marta 1999; ali ovakvu pretpostavku ne potkrepljuje nijedan dokaz, a ne postoji čak ni

najmanja indicija koja bi ukazivala na to da su ove izjave date kao posledica pritiska istražitelja na svedoke.

Takođe se može pretpostaviti da su izjave date tokom istražnog postupka posledica nesporazuma između istražitelja i svedoka, ali ni ova opcija se ne može uzeti u obzir pošto je malo verovatno da se ista greška u pogledu identifikacije Gjelosha Krasnićja javila u svim izjavama datim tokom istrage.

Još jedna mogućnost da se opravda ovako dramatično menjanje priče jeste da postoje dvojica Gjelosha Krasnićja iz istog sela Napolje i da su očevici predmetne večeri videli neokrivljenog, već tu drugu osobu: ali i ovo objašnjenje se može odbaciti pošto je svedok P████ K████ svedočio da u selu Napolje postoje dve osobe po imenu Gjelosh Krasnić: jedna osoba je okrivljeni, a druga osoba je mladić (sada ima 20 godina), što znači da ova druga osoba je imala oko 10 godina u vreme događaja iz marta 1999. i nije mogao da bude osoba koja je izvršila ovaj zločin.

Drugo: iako nema dokaza o pretnjama koje su upućivane okrivljenom i svedocima, ne može se poreći da je stav glavnog oštećenog, Gjergja Lulija, sina P████ L████, se drastično promenio u jesen 2008., kada je okrivljeni više nije bio u sudskom pritvoru (bio je u pritvoru u periodu od 27. maja 2008. Do 24. septembra 2008, a zatim od 7. novembra 2008, pa nadalje). Zapravo, do tog perioda, Gjergj Luli je veoma dobro saradivao sa policijom, dao je nekoliko izjava i sam je zvao istražitelje dosta puta kako bi im dao korisne informacije.

Ali, 7. oktobra 2008, nakon što je iznova i iznova optuživao okrivljenog, otišao je u policiju i izjavio da hoće da povuče optužbe protiv Gjelosha: treba napomenuti da, prema izjavi koju je tog dana dao Gjergj Luli, razlog za ovu izmenu bilo to što je „otac P████ L████ nosio pogrešnu uniformu, uniformu srpske policije“, a ne to što je shvatio da nekako okrivljeni nije bio osoba koja je odvela njegovog oca.

Pošto je Gjergj Luli bio svestan od samog početka istrage da je njegov otac radio kao policajac za Vladu Jugoslavije, gorepomenuti razlog ne može objasniti ovako drastičnu promenu: prema tome, jasno je da se nešto dogodilo u oktobru 2007, nešto što je navelo Gjergja Lulija i sve očevice da na glavnom pretresu daju frugačiji (lažan) iskaz u vezi sa događajima.

Štaviše, mora se naglasiti da je tokom čitave istrage Gjergj Luli ponavljao činjenicu da se veoma plaši od Gjelosha Krasnićja i da nema druge opcije nego da proda auto ili neku drugu imovinu da kupi oružje da zaštiti sebe i svoju porodicu (vidi izjavu od 01.03.2008). Prema tome, jasno je da je jedino objašnjenje, za inače neobjašnjivu, izmenu verzije događaja leži u očiglednom strahu koji je obavezao skoro sve očevice da lažu tokom glavnog pretresa.

I stanje čiste panike, koje je uticalo na svedoke tokom čitavog glavnog pretresa postaje jasno posle reči Z████ L████, P████ udovica (videti zapisnik od 12.03.2009) u kojima nagoveštava činjenica da se brine za svoju decu.

Treće: kao što je ranije naglašeno, svedočenja koja su dali očevici tokom glavnog pretresa su kontradiktorna, sa očiglednim i neobjašnjivim odstupanjima od onoga što su rekli tokom istražnog postupka. Međutim, jedina objašnjenja koja su dali svedoci u pogledu ove ključne kontradiktornosti se svode na to da ono što piše u njihovim izjavama datim policiji jednostavno nije istina i da oni nisu rekli ono što piše u njihovim izjavama. Iako su više od jedanput svedoci sučeljeni sa činjenicom da su oni potpisali izjave, jedinon objašnjenje koje su dali je isto: ono što piše u izjavama, nije istina. Prema tome, da bi se verovalo svedocima

treba pretpostaviti da gigantsko fabrikovanje lažnih delova iskaza je urađeno na štetu okrivljenog, ali nema nijednog elementa koji nas može navesti da pomislimo da je postojala takva manipulacija. Daleko je verovatnije da su svi svedoci prosto odlučili da izmene svoju verziju događaja jer su se plašili od okrivljenog.

Četvrto: neuspešni pokušaj odbrane da pruže alibi. Odbrana je pokušala da pokaže da je okrivljeni tokom predmetne noći bio na nekom drugom mestu. Po tom pitanju su svedočila dva svedoka, naime komandant i zamenik komandanta OVK u Napolju, Kolë Krasniqi i Pashk Krasniqi, i rekli su da je Gjelosh proveo celu noć 24. marta 1999. u P [REDACTED] kući, zajedno sa njima dvojicom i još nekim ljudima. Što se ova dva svedočenja tiče, treba naglasiti da postoji ogroman broj unutrašnjih i spoljnih nepodudarnosti koje su tako očigledne da se obe izjave moraju smatrati krajnje nepouzdanim.

Zapravo, Kolë Krasniqi je izjavio da su predmetne noći pored njega, Gjelosha i P [REDACTED] u kući bili još trojica ili četvorica ljudi i da su ti ljudi, svi vojnici OVK, imali oko 20 godina. Štaviše, Kolë je izjavio da je Gjelosh bio kuvar pošto je bio veoma mlad (a mora se primetiti da su drugi vojnici OVK, koji su bili u P [REDACTED] kući, su bili čak i mlađi od Gjelosha, ali nisu služilikao kuvari). Upravo suprotno, po istom pitanju, Pashk je rekao da su ti drugi ljudi bili dosta stariji, oko 35 godina (nisu bili tinejdžeri kako je to Kolë rekao).

Dalje, Kolë je potvrdio da su nakon večere ljudi u toj kući ostali budni do nekih sedam sati ujutru i da su celu noć slavili i na kraju su otišli u krevet. Kada se probudio 25. marta, shvatio je da je Gjelosh nestao i on ga više nije video.

Upravo suprotno, Pashk je po istom pitanju izjavio da su svi ljudi koji su bili u kući (uključujući i Gjelosha i Pashka) otišli u krevet oko 2 sata posle ponoći, a da su narednog dana svi bili zajedno do ekih 10:00 ujutru.

Više je nego jasno da su spoljašnje kontradiktornosti između svedočenja ogromne i nepopravljive.

Na kraju i najvažnije jeste to da su izveštaji koje je sastavio Pashk Krasniqi, prvo kao zamenik komandanta vojske OVK u Napolju, a zatim kao komandant, u vezi sa vojnom situacijom u Napolju u periodu od 21. marta 1999 do 27. marta 1999, razjasnili svaku moguću sumnju i pokazali da su oba svedočenja krajnje neistinita i nepouzdana: Na osnovu ovih izveštaja bez sumnje se može zaključiti da je situacija u noći 24. marta u Napolju bila veoma zategnuta i opasna i da su srpske snage bile u blizini sela: straža je bila u pripravnosti jer je bilo dosta neprijateljskih kretanja iz Dolova“ (videti prevod izveštaja od 24. marta 1999, u zapisniku od 24.04.2009. Štaviše, prema svedočenju Pashka Krasniqija, sve žene i deca iz sela su se sklonili u crkvu kako bi izbegli odmazdu srpskih snaga.

U noći 24. marta, situacija u Napolju je bila toliko zategnuta i opasna da je apsolutno nezamislivo da su u takvim uslovima OVK komandant sela i njegov zamenik, zajedno sa još četiri OVK vojnika, uključujući i okrivljenog, slavili, pili i opijali se. Još jednom se neistinitost svedočenja Kolë i Pashka Krasniqija jasno vidi u izveštaju od 24. marta 1999: „Oko 20:30 časova NATO je počeo sa bombardovanjem i mi smo bili budni čitavu noć i pratili smo situaciju“, dok su Kolë i Pashk rekli da su slavili manje više čitavu noć i da su čak bili pijani.

Peto: mora se naglasiti da je Gege Leši, čuveni komandant OVK u Dukagjini zoni svedočio da, koliko je njemu poznato, niko nije tokom rata na neprimeren način koristio ime Gjelosh (a mora se imati u vidu da bi takvo ponašanje bilo uočeno unutar OVK).

To su razlozi kojima se vodilo sudsko veće da bi došlo do zaključka da je okrivljeni Gjeloš Krasniqi, zajedno sa drugim neidentifikovanim saučesnicima, odveo P█████ L█████ kao taoca iz dvorišta M█████ L█████ i da je ukrao od njega i ostalih žrtava oružje.

Međutim, dokazi koje je priložio tužilac u pogledu činjenične rekonstrukcije događaja odnose se na sudbinu P█████ L█████ ne ide dalje od ove tačke. Zapravo nema dokaza koji bi dokazali da su protiv P█████ L█████ preduzete sledeće radnje: zatvaranje, lišenje prava na pravično suđenje, nečovečno postupanje i na kraju ubistvo. Zapravo, nije dokazano šta se dogodilo sa žrtvom nakon što je odveden. Zapravo, jedina dva dokaza koja su izvedena pred sudom u ovom pogledu su tzv. Zapisnici i izjave koje je dao Gjergj Luli u vezi sa nekim pričama koje je on čuo u pogledu konačne sudbine P█████ L█████.

U pogledu zapisnika, ovaj dokument je pribavljen od istražitelja MKTJ i u njemu se navodi da je nakon što je Gjeloš Krasniqi uhapsio P█████ L█████ i da je 132. Brigada ispitivala žrtvu i na kraju su ga streljali. Ali, činjenica je da na tom zapisniku nema potpisa i zato se ne može smatrati pouzdanim dokazom. Zapravo, to je mogao otkucati bilo ko i zbog toga što nema potpisa nema ni mogućnosti da se proverí ko je sastavio taj dokument i da li njegov sadržaj odgovara istini ili ne.

U pogledu onoga što je Gjergj Luli rekao policiji u svojoj izjavi o konačnoj sudbini svog oca (posebno da mu je sestra M█████ rekla da joj je Gjeloš Krasniqi rekao da je ubio njenog oca P█████ L█████), zbog nemogućnosti da se M█████ N█████ izvede i ispita kao svedok pred sudskim većem i zbog nepostojanja bilo kakve izjave koju je dala svedok neposredno o ovom pitanju (Gjergj je samo prijavio ono što je čuo od svoje sesetre) obavezuje sud da ne uzima okolnosti koje je izneo Gjergj Luli tokom istrage o konačnoj sudbini svog oca kao dokazane.

Mora se još jednom naglasiti da pošto Gjergj Luli nije neposredno prisustvovao događajima o kojima je M█████ pričala, bez potvrde neposrednog svedoka, nemoguće je utvrditi potreban stepen sigurnosti da bi se donela osuđujuća presuda po konkretnoj tački za ubistvo.

Prema tome, nakon konačne ocene dokaza koje su izvele obe strane u postupku, može se reći da, što se tiče činjenične rekonstrukcije događaja iz noći 24, marta 1999, su jedino dokazane i predstavljene činjenice da je okrivljeni odveo P█████ L█████ kao zatvorenika iz dvorišta njegovog brata i da je zajedno sa drugim vojnicima OVK ukrao oružje iz ostalih kuća u selu Doblíbare, a da nema čvrstih dokaza u pogledu konačne sudbine žrtve.

U pogledu ponašanja svedoka Gjergj Lulija, Gjergj Čunija, Mihil Pergege, Engjell Lulija, Bekim Ljúlulija, Pren Kašnjetiija, Prenk Lulija, Kolë Krasniqija i Pashk Krasniqija, zapisnici sa njihovim svedočenjima će biti prosleđeni Kancelariji okružnog tužilaštva pošto su oni izvršili krivično delo Davanja lažnog iskaza iz člana 307. KZK.

2. Zahtevi stranaka

Branilac je uložio prigovore konkretno protiv izjava koje je dao Gjergj Luli istražiteljima MKTJ i u pogledu izjava koje su dali Engjel i Bekim Luli.

U pogledu izjava koje je Gjergj Luli dao MKTJ 2003. i 2004. godine, koje su na engleskom, branilac se žalio da izjave nose dva različita datuma i da su zbog toga te izjave uzete protivpravno. Ovo pitanje je rešeno rešenjem sudskog veća u kojem su ove izjave ocenjene kao prihvatljive, pošto se ispostavilo da je svedok jednog dana dao izjavu na albanskom, a zatim je ta izjava prevedena i prekućana na engleskom. Zatim je izjava odštampana i narednog dana pročitana svedoku. Ukoliko svedok nije imao nikakve primedbe, on je potpisao izjavu.

Zapravo svedok E■■■■ Š■■■■ je svedočio da je to standardna procedura kada istražitelji MKTJ uzimaju izjave (pa tako i procedura praćena u ovom predmetu) i, koliko on može da se seti, Gjergj Luli nije imao nikakvih primedbi.

Prema mišljenju sudskog veća, ova procedura, iako je možda sadržala neke neregularnosti, ne predstavlja povredu tada važećeg zakona pošto se može reći da je izjava i zvanično data drugog dana kada je izjava potpisana i na taj način konačno prihvaćena od strane svedoka.

U pogledu izjava koje su dali Engjel i Bekim Luli policiji, branilac je postavio pitanje njihovog zakonitog uzimanja, konkretno smatra da nisu uzete u skladu sa članom 164. stav 1. ZKPK koji nalaže da se svedoci saslušavaju odvojeno bez prisustva ostalih svedoka.

Zapravo policijski službenik H■■■■ A■■■■ je priznao da je Engjel Luli bio prisutan kada je njegov brat Bekim Luli dao izjavu, ali sudsko veće smatra da je to bilo samo jedna neregularnost koja ne predstavlja bitnu povredu odredbi krivičnog postupka koja bi nalagala da se taj dokaz isključi.

Konkretno, u skladu sa članom 153. ZKPK dokaz dobijen kršenjem odredbi krivičnog postupka je neprihvatljiv kada to ovaj Zakon ili druge odredbe zakona izričito propisuju, a jasno je da se u ovom zakonu o krivičnom postupku ne može naći odredba kojom se nalaže isključenje izjave koje je uzeta protivno pravilu predviđenom u članu 164. ZKPK.

Oštećene strane nisu podnosile nikakve zahteve.

E. PRAVNA KVALIFIKACIJA

1. Pravna ocena činjenica od strane suda

Postojeća doktrina o ratnim zločinima je tokom godina utvrdila koji to uslovi moraju biti ispunjeni da bi se utvrdila krivična odgovornost okrivljenog; mora biti dokazano postojanje sledećih uslova:

- postojanje unutrašnjeg oružanog sukoba i obavezna priroda važećeg međunarodnog prava strana;
- učešće okrivljenog u oružanom sukobu;
- veza između navodnog krivičnog dela i oružanog sukoba;
- civilni (zaštićeni) status žrtve;
- da konkretan postupak predstavlja povredu međunarodnog prava koje je na snazi u vreme sukoba i takođe da predstavlja krivično delo koje je definisano kao ratni zločin u članu 142. (takozvani test dvojnosti);
- učešće okrivljenog u izvršenje krivičnog dela.

Postojanje unutrašnjeg oružanog sukoba i obavezujuća priroda važećih normi međunarodnog prava za strane;

Oružani sukob postoji kada god se javi posezanje za oružanom silom bilo između država ili produženo oružano nasilje između vlade na vlasti i organizovanih oružanih grupa. Međunarodno humanitarno pravo (MHP) se primenjuje od samog izbijanja ovakvih sukoba i proteže se i na period nakon prestanka neprijateljstva do opšten zaključenja mira.

U slučaju međunarodnog oružanog sukoba, civili, pripadnici oružanih snaga koji su položili oružje i osobe koje ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima su zaštićeni osnovnim principima MHP, posebno Ženevskim konvencijama iz 1949 i njihovim Dopunskim Protokolima iz 1977. U slučaju unutrašnjeg oružanog sukoba, ove osobe imaju pravo na zaštitu garantovanu zajedničkim članom 3. Za sve svetiri Ženevske konvencije i Drugi Dopunski Protokol (u daljem tekstu ZČ3. I DPII).

Da bi postojao unutrašnji oružani sukob prema ZČ 3. Osnovni uslov jeste da postoji produženo oružano nasilje između vlade i organizovanih oružanih grupa ili između takvih grupa unutar jedne države. DPII ovo dopunjuje na taj način što zahteva da te grupe budu pod odgovornom komandom i da vrše takvu kontrolu nad delom teritorije države koja im omogućuje da vode neprekidne i usmerene vojne operacije i da neprijateljstva budu na tom nivou da se ne mogu okarakterisati samo kao unutrašnji nemiri i zategnutosti, kao što su pobune, izolovani i sporadični akti nasilja i ostali akti slične prirode.

Stranke nisu osporile i to se smatra opštepoznatom činjenicom da je 24. marta 1999 postojalo stanje oružanog sukoba između OVK i jugoslovenskih/srpskih snaga, koji se može smatrati unutrašnjim oružanim suobom u smislu ZČ 3- i DPII.

Učešće okrivljenog u oružanom sukobu

Učešće okrivljenog u oružanom sukobu se ne može poreći: u sudskim spisima se nalazi zvanična potvrda koju je izdao Kosovski zaštitni korpus koju je potpisao potpukovnik S [REDACTED] L [REDACTED] kojom se potvrđuje da se Gjelosh Krasniqi bio pripadnik OVK od 16.06.1998. do 20.06.1999. Druga potvrda svedoči o tome da je Gjelosh Krasniqi, vojnik OVK od 16.06.1998, bio ranjen u akciji 05.04.1999.

Odbrana ne poriče ove okolnosti.

Obe potvrde se nalaze u registrator „Materijali pod brojem 0-179“ na stranama 81-84.

Veza

Oružani sukob je imao glavnu ulogu u mogućnosti da okrivljeni izvrši predmetno krivična dela. Odluka da zarobi P [REDACTED] L [REDACTED] i da ukrade oružje je očigledno povezana sa sukobom. Zapravo, navodni razlog za akciju protiv žrtve P [REDACTED] L [REDACTED] je bila njegova navodna saradnja sa Srbima, pošto je on bio lokalni policajac koji je radio za Vladu Srbije. Oružje je ukradeno dok je P [REDACTED] L [REDACTED] bio u zarobljeništvu i očigledno su ih oduzeli vojnici OVK, vojske koja je kontrolisala deo teritorije u oružanom sukobu. Zapravo ljudi koji su bili obavezni da predaju svoje oružje nisu bili proglašeni krivini za šta, ali je bilo jasno da moraju da predaju oružje pošto je vojska koja je kontrolisala tu teritoriju polagala pravo na njih.

Status žrtve

U ovom slučaju se mora ispitati status žrtve P [REDACTED] L [REDACTED], iako odbrana nije postavila to pitanje, pošto je P [REDACTED] L [REDACTED] bio policajac. Članom 142. KZJ se izričito traži da žrtva bude pripadnik civilnog stanovništva. U slučaju unutrašnjeg oružanog sukoba, MHP kroz odredbe

ZČ3. i DPII pruža zaštitu svim osobama koje nisu borci i koje ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima. Civil se definiše kao osoba koja ne učestvuje neposredno u neprijateljstvima sa ciljem nanošenja fizičke štete neprijateljskom osoblju i objektima.

Član 5. IV Ženevske konvencije kaže da civil može izgubiti svoj status zaštićene osobe ukoliko „daje povoda opravdanoj sumnji da se odaje nekoj delatnosti štetnoj po bezbednost države...“ i sudsko veće je utvrdilo da sama injenica da je P■■■■ L■■■ bio pripadnik lokalne policije ne stvara definitivnu i legitimnu sumnju da se odaje neprijateljskim aktivnostima. Štaviše, treba naglasiti da je policija redovna civilna organizacija, koja se razlikuje i odvojena je od vojske.

U većini modernih država za vreme rata policija ostaje „civilna“ i ima pravo da se takvom smatra, osim ako ne uzmu direktno učešće u neprijateljstvima ili ukoliko su konkretno dodeljeni vojnim snagama i ispunjavaju zahteve koji se propisuju za miliciju (odgovorna komanda, jasne oznake, otvoreno nošenje oružja i poštovanje zakona rata). Policajci bez borbenih zadataka, stoga, se ne mogu smatrati legitimnom vojnom metom, već civilima i kao takvi su zaštićeni.

Kršenje domaćeg i međunarodnog prava primenjivog u vreme izvršenja krivičnog dela (takozvani test dvojnosti);

Član 142. KZJ propisuje da se prvenstveno definicija zabranjenog ponašanja mora naći među delima koja su navedena u članu 142. Drugo, takva radnja mora predstavljati kršenje međunarodnih ugovora. Jugoslavija je ratifikovala Ženevske konvencije i oba Dopunska Protokola. U vezi sa delima izvršenim tokom unutrašnjeg oružanog sukoba, to delo mora biti izvršeno protivno ZČ3. ili DPII.

S obzirom na činjenice i okolnosti ovog slučaja, u optužnici se navodi da je okrivljeni počinio sledeća dela: protivzakonito zatvaranje, pritvaranje, uzimanje talaca, uskaćivanje prava na pravično suđenje, nečovečno postupanje i na kraju ubistvo P■■■■ L■■■ kao i oduzimanje imovine i krađa oružja od P■■■■ L■■■ i ostalih žrtava. Pošto nije dokazano šta se dogodilo sa žrtvom nakon što je odveden iz razloga obrazloženim u tekstu iznad, u obzir se mogu uzeti samo ponašanja koja se odnose na protivzakonito zatvaranje, pritvaranje, uzimanje talaca i krađu oružja.

Što se tiče protivzakonitog zatvaranja, koje se može definisati kao „čin hapšenja osobe zato što je navodno izvršio krivično delo ili u akciji organa³⁷ akcija sigurno izvedena od strane okrivljenog, koji je postupao u svojstvu komandant grupe OVK vojnika, koji su odveli P■■■■ L■■■, mora se primetiti da ovo ponašanje ne prolazi test dvojnosti. Zapravo, iako se protivpravno lišavanje slobode izričito predviđa u članu 142 KZJ, zabrana ovog ponašanja ne može se naći u Ženevsim konvencijama i DP II.

Prema tome, delo protivzakonitog zatvaranja koje je izvršio okrivljeni mora biti prekvalifikovano u protivpravno lišavanja slobode iz člana 162. KZK (zakon koji je blaži u pogledu člana 63. Krivičnog zakona Republike Srbije – Protivpravno lišenje slobode) i zbog toga se optužnica u ovom delu odbacuje u skladu sa članom 389, stav 1, tačka 4, pošto je istekao rok zastarelosti.

³⁷ Simić, Tadić i Zarić (MKTJ), Pretresno veće), 17. oktobar 2003.

U pogledu pritvora, koji se generalno može opisati kao „stanje pritvorene ili zatvorene osobe, koje se dalje opisuje kao stanje bilo koje osobe koja je lišena lične slobode, osim u slučajevima kada je osuđen zbog izvršenja krivičnog dela.“³⁸ Ne može se reći da je u vremenskom periodu naion hapšenja i uzimanja P [REDACTED] L [REDACTED] za taoca, on ga zatvorio, pošto je već u ranijem tekstu demonstrirano da ne postoje čvrsti dokazi u vezi sa onim što se dogodilo žrtvi nakon što je konačno napustio dvorište N [REDACTED] L [REDACTED]. Prema tome, okrivljenog treba osloboditi optužbe za protivzakonito zatvaranje P [REDACTED] L [REDACTED].

Međutim, okrivljeni se nije opravdao za protivpravno lišenje slobode P [REDACTED] L [REDACTED]; žrtva je odvedena iz dvorišta u kojem je bio i naređeno mu je da prati vojnike, kao talac, dok su oni oduzimalo oružje po selu (i prema izjavama svedoka, to oduzimanje oružja je trajalo dva –tri sata, od ulaska vojnika OVK u dvorište N [REDACTED] L [REDACTED] dok P [REDACTED] L [REDACTED] nije poslednji put odveden iz dvorišta u štab OVK).

U pogledu dela uzimanja talaca, mora se naglasiti da je ova radnja zabranjena i zajedničkim članom 3. Ženevskih konvencija, članom 4. Stav 2. DP II i članom 142. KZJ. Prema tome, ispunjeni su uslovi testa dvojnosti.

Pojam uzimanja talaca je precizno definisan u doktrini ratnih zločina gde se kaže da je „osnovni element krivičnog dela uzimanja talaca upotreba pretnje prema zatvorenicima u cilju dobijanja usluga ili ostvarivanja koristi“.³⁹

I upravo to se dogodilo u predmetnom slučaju; Pashk Krasniqi je prvo uhapšen a onda je korišten kao talac kako bi se drugi ljudi ubedili da predaju oružje tokom krađe koju su izvršili vojnici OVK pod vođstvom Gjelosha Krasniqija u selu Doblbare, u noći 24. marta 1999.

Treba imati u vidu da P [REDACTED] nije samo bio zatvoren, već i da su mu ruke bile vezane na leđima (videti svedočenje Pren Kašnjetija), prema tome, pretnja osobama koje su predale oružje, čak i ako nije izgovorena, je sama po sebi bila izričita. Štaviše ne može se poreći da su vojnici OVK računali da će na seljane jak utisak ostaviti činjenica da su oni zarobili, i kao zatvorenika držali sa vezanim rukama, policajca koji je radio za srpsku vladu. Mora se primetiti da je talac pokazan svim žrtvama sa očiglednim ciljem da se pokaže da vojnici drže policajca u svojim rukama i da tako pokažu svoju snagu i mog da uzmu sve što požele (posebno je Mihil Pergega u svojoj izjavi datoj policiji potvrdio da se plašio da će se vojnici vratiti i odvesti ga, što znači da je pokazivanje moći pokazivanjem taoca savršeno funkcionisalo).

Štaviše, okolnost da su vojnici OVK računali na okolnost da P [REDACTED] L [REDACTED] imaju kao taoca kako ne bi imali problema prilikom oduzimanja oružja koje im je bilo potrebno se jasno vidi iz toga da su prvo otišli po P [REDACTED], pa su tek posle toga, pokazujući njega kao zarobljenika išli po selu, budući da bi vojnicima OVK bilo daleko lakše da oduzimaju oružje bez zarobljenika kojeg moraju da vode, pa tek onda da uhapsu i odvedu P [REDACTED]. Odlučili su da odu i odvedu P [REDACTED] pre krađe samo zato što su mislili da bi bilo korisno i efikasnije da pokažu taoca drugim žrtvama.

Dalje, Gjelosh je uputio i neke pretnje smrću direktno P [REDACTED] i Gjergju Luliju (videti izjavu Gjergja Lulija od 26.08.2009), kada su vojnici izašli iz dvorišta i naredili P [REDACTED]

³⁸ Blaškić (MKTJ), Žalbena veće, 29. juli 2004.

³⁹ Blaškić (MKTJ), Žalbena veće, 29. juli 2004.

srođnicima da ne napuštaju dvorište, pretnje čiji je osnovni cilj bio da vojnici steknu prednost kako ih niko ne bi pratio.

Što se tiče krađe oružja, test dvojnosti je svakako ispunjen pošto je ta radnja zabranjena i članom 142. KZJ i DP II član 4. Stav 2.

U doktrini ratnih zločina radnja krađe je definisana na sledeći način. „protivpravno prisvajanje javne ili privatne imovine tokom oružanih sukoba.⁴⁰

Ne može se poreći da je preduzeta radnja u cilju krađe, pljačkanja i protivpravnog prisvajanja privatne imovine (konkretno oružja) tokom rata bez bilo kakvih zakonskog ovlašćenja da to se to učini upotrebom sile ili pretnje. Već je objašnjeno kako su vojnici OVK koristili činjenicu da je P■■■■ L■■■ zarobljen kao implicitnu pretnju sa ciljem da se primoraju žrtve da predaju oružje bez pogovora.

Učešće okrivljenog u izvršenju krivičnih dela

Učešće branjenika u krivičnim delima za koja je osuđen je ranije raspravljeno u obrazloženju presude. Kao što je zabeleženo u tekstu iznad, sud je utvrdio van osnovane sumnje da je okrivljeni učestvovao u uzimanju P■■■■ L■■■ za taoca i u prisvajanju oružja.

F. ODLUKA O KAZNI

Prilikom izricanja krivične sankcije sud mora imati u vidu i generalnu svrhu kažnjavanja – a to je suzbijanje društveno opasnih radnji odvracanjem drugih od činjenja sličnih krivičnih dela – i specifičnu svrhu, da se spreči izvršilac da ponovi krivično delo.

U predmetnom sluaju, sudsko veće je došlo do zaključka da je ovo delo teško krivično delo koje je izvršeno u nekoliko radnji protiv civilnog stanovništva od strane grupe teško naoružanih ljudi. Što se tiče otežavajućih okolnosti mora se navesti da je okrivljeni povratnik pošto je kao maloletnik izvršio krivično delo ubistva. Što se tiče olakšavajućih okolnosti mora se uzeti da je okrivljeni bio relativno mlad kad je izvršio krivično delo.

Iako je krivično delo izvršeno u nekoliko radnji, ono se mora smatrati jedinstvenim krivičnim delom i kazna, uzimajući u obzir i otežavajuće i olakšavajuće okolnosti je sedam godina zatvora.

Vreme koje je okrivljeni proveo u pritvoru će se uračunati u trajanje kazne.

G. TROŠKOVI

Okrivljeni Gjelosh Krasniqi je proglašen krivim; on ima obavezu da nadoknadi troškove krivičnog postupka osim troškova prevođenja (član 102. Stav 1. ZKPK). Iznos troškova će biti određen u posebnoj rešenju koje će doneti sud po dobijanju potrebnih podataka.

⁴⁰ Simić, Tadić i Zarić (MKTJ, Pretresno veće), 17. oktobar 2003.

H. IMOVINSKOPRAVNI ZAHTEV

Na početku glavnog pretresa, oštećene strane su obavestene o pravu da podigu imovinskopravni zahtev u toku krivičnog postupka u skladu sa članom 355. Stav 2 ZKPKA, ali su oni izjavili da nemaju nameru da dižu imovinskopravne zahteve.

Prema tome, sud nije morao da donosi posebno rešenje po tom pitanju.

Pouka o pravnom leku

Ovlašćena lica mogu uložiti pisanu žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Peći Vrhovnom sudu Kosova u roku od petnaest dana od dana dostavljanja pismenog prepisa presude.

Zapisničar

Patricia Faltusova

Predsedavajući sudija

Gianfranco Gallo